Βιβλιο...μανία!

Μαθητική Εφημερίδα / Δεκέμβριος 2017

Ιδρυτής: Γυμνάσιο Λινόπετρας

Έρευνα
Η στάση των μαθητών, του Γυμνασίου Λινόπετρας, απέναντι στο βιβλίο
σελ.6-8

Νόμπελ Λογοτεχνίας
σελ.17

Τα ευπώλητα βιβλία (best sellers): «Θησαυροί» ή «σκουπίδια»;
σελ.16

σελ.9

Κορίτσια Ετοιμαστείτε...
Κυκλοφόρησε η 12μηνη Διατροφή για Βιβλιοφάγους
σελ.24

Ένα βιβλίο, ένα ταξίδι...(σελ.2)

ΒΙΒΛΙΟΓΝΩΡΙΜΙΑ στο Γυμνάσιο Λινόπετρας!

Η Επιτροπή Βιβλιοθήκης, στο πλαίσιο δράσης της, διοργάνωσε διάλεξη με θέμα «Βιβλιογνωριμία» στην αίθουσα Προβολών του Σχολείου μας, την Τρίτη, 21 Νοεμβρίου 2017. Στη διάλεξη συμμετείχαν, μετά από πρόσκληση της Επιτροπής, ο κ. Χρίστος Λαζανιάς, φιλόλογος, συγγραφέας και δημοσιογράφος, ο κ. Κυριάκος Κυριάκου, ιδιοκτήτης του Βιβλιοπωλείου Κυριάκος και η κ. Τζιώρτζια Κοντολαίμη, υπεύθυνη της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Λεμεσού...

Οι μαθητές σε ... ΒΙΒΛΙΟΤΡΕΛΑ (σελ.36)

Με τα μάτια του άλλου! Ανάγνωση μετά μουσικής! (σελ.4)

Γιώργος Χαριτωνίδης

Έμπνευσή μου είναι το 1974, ο πόλεμος και η αιχμαλωσία. Τα πρώτα τρία βιβλία μου θεωρώ ότι είναι μια τριλογία, στην οποία περιγράφονται τα συναισθήματα της τραγωδίας που άφησε το 1974...(σελ.15)

Χρίστος Λαζανιάς

Ο κύριος Λαζανιάς υποστηρίζει ότι το βιβλίο είναι ένα από τα πιο σημαντικά επιτεύγματα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Μελετώντας λογοτεχνικά βιβλία γνωρίζεις διάφορες πτυχές του εαυτού σου και βρίσκεις λύσεις για θέματα που σε απασχολούν. (σελ. 14)

Πέτρος Κόμπος

14 Νοεμβρίου 2017, κουβεντιάζουμε με τον κ. Πέτρο Κόμπο, φιλόλογο, Β.Δ. του Σχολείου μας, για το βιβλίο και τις ποιητικές του συλλογές... (σελ.13)

Συντελεστές

Ιδιοκτήτης
Κώστας Κωνσταντίνου, Διευθυντής

Υπεύθυνη Έκδοσης
Χρυστάλλα Παπαδοπούλου, Β.Δ., Φιλόλογος

Σελιδοποίηση - Οργάνωση ύλης
Ήρα Στυλιανού, Φιλόλογος
Μαρία Κωνσταντίνου, Φιλόλογος

Επιμέλεια ύλης -Διόρθωση κειμένων
Άντρη Χαριτωνίδου, Φιλόλογος
Ήρα Στυλιανού, Φιλόλογος
Μαρία Μιλτιάδου, Φιλόλογος
Μαρία Κωνσταντίνου, Φιλόλογος
Γιασεμή Γλύπτη, Φιλόλογος
Δέσποινα Κουάλη, Φιλόλογος
Χριστίνα Καμένου, Φιλόλογος
Μύρια Λοϊζιά, Φιλόλογος
Κωνσταντίνα Κωνσταντίνου, Φιλόλογος
Άντρη Χρίστου, Φιλόλογος
Μαρία Γεωργίου, Μαθηματικός

Συνεργάστηκαν
Κύπρος Βαλανός, Καθ. Η.Υ.
Χλόη Κρασιά, Καθ. Φυσικής Αγωγής
Βούλα Αγαθαγγέλου, Καθ. Φυσικής Αγωγής

Συντακτική Ομάδα
Χρίστου Χλόη, Γ2
Σιάμισιη Κωνσταντίνα, Γ3
Μηνά Άντρεα, Γ4
Μυλωνάς Αντρέας, Γ4
Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος, Β2
Χατζησάββα Μικαέλλα, Β3
Ηλία Λοΐζος, Α4
Μιλτιάδους Χρήστος, Α5

Συντακτική Επιτροπή
Kryzanowska Paulina, Γ2
Βαρελλά Κατερίνα, Γ2
Ιωάννου Μιχαέλλα, Γ2
Χρίστου Χλόη, Γ2
Δημητρίου Εμμανουέλλα, Γ3
Καλαβίτη Νικολέττα, Γ3
Καυκαλιά Μαρίνα, Γ3
Κόλτσου Παναγιώτα, Γ3
Κυριάκου Γιώτα, Γ3
Σιάμισιη Κωνσταντίνα, Γ3
Κουρουνάς, Αλέξανδρος, Γ4
Κυπριανού Σωτήρης, Γ4
Μηνά Άντρεα, Γ4
Μπαλαπανίδου Βικτώρια, Γ4
Μυλωνάς Αντρέας, Γ4
Σολωμού Μάριος, Γ4
Νικήτας Ανδρέας, Γ5
Συλικιώτη Σοφία, Γ5
Σιμονίδου Νικολέττα, Γ6
Σπύρου Ραφαέλλα, Γ6
Στούτλη Μαρί-Τερέζ, Γ6
Τσούλου Ευστρατία, Γ6
Στέλιου Αίγλη, Γ7
Στυλιανού Λούκας, Γ7
Τσοκκάς Δημήτρης, Γ7
Φράνσις Στέφανος, Γ7
Φωτίου Λοΐζος, Γ7
Χριστοδουλίδου Μαρία, Γ7
Δημητρίου Αργύρης, Β1
Σταυρινού Ειρήνη, Β1
Κατσιάνη Ανδριανή, Β2
Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος, Β2
Νικολάου Παναγιώτης, Β2
Παπαλουκά Μαρίνα, Β2
Ρουμπά Νάγια, Β2
Χαραλάμπους Μελίνα, Β2
Χατζηκτωρής Στέφανος, Β2
Χατζηλεωνίδας Φοίβος, Β2
Δαμιανού Ιουλιάνα, Β3
Χατζησάββα Μικαέλλα, Β3
Πολυβίου Βερόνικά, Β4
Νεοφύτου Σκεύη, Β5
Chirindel Radu-Nicolae, Β7
Νικολάου Μαρίλια, Β7
Παπαϊακώβου Παναγιώτα, Β7
Τόρνικωβ Πέτρος, Β7
Αναγνώστου Αντωνία, Α1
Κούτρη Χρυσάνθη, Α1
Λαγούδη Ηλέκτρα, Α1
Νοταρίδης Χρύσανθος, Α1
Προκοπίου Μαρία, Α1
Τσιουρούτης Γιώργος, Α1
Χειμώνα Ιωάννα, Α1
Χατζηχρίστου Αργυρώ, Α1
Καπέλα Δάφνη, Α2
Κλεάνθους Μαργαρίτα, Α2
Κλεοβούλου Άγγελος, Α2
Νικολάου Ηλιάνα, Α2
Αργυρίδης Χρήστος, Α3
Θεοδώρου Βασίλης, Α3
Σμυρνόβα Αλίσα, Α3
Αλί Indris, Α4
Δημητρίου Ειρήνη, Α4
Ηλία Λοΐζος, Α4
Καϊττάνη Μαργαρίτα, Α4
Κοτσομύτη Έρρικα, Α4
Κούκιος Πέτρος, Α4
Κρασέ Γιώργος, Α4
Κυριακίδης Γιώργος, Α4
Περικλή Αναστασία, Α4
Χριστοβα Τσβετομίρα, Α4
Κυριάκου Άνθεμις, Α5
Μιλτιάδους Χρήστος, Α5
Παναγιώτου Άντρεα, Α5
Σαλλούμης Μιχάλης, Α5
Κυριάκου Ανδρέας, Α6
Σταματοπούλου Αφροδίτη, Α6

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ, ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ...

Η Επιτροπή Βιβλιοθήκης, στο πλαίσιο δράσης της, διοργάνωσε διάλεξη με θέμα «Βιβλιογνωριμία» στην αίθουσα Προβολών του Σχολείου μας, την Τρίτη, 21 Νοεμβρίου 2017. Στη διάλεξη συμμετείχαν, μετά από πρόσκληση της επιτροπής, ο κ. Χρίστος Λαζανιάς, φιλόλογος, συγγραφέας και δημοσιογράφος, ο κ. Κυριάκος Κυριάκου, ιδιοκτήτης του Βιβλιοπωλείου Κυριάκος που βρίσκεται απέναντι από τα Δικαστήρια και η κ. Τζιώρτζια Κοντολαίμη, υπεύθυνη της Δημοτικής Βιβλιοθήκης της Λεμεσού. Τη διάλεξη παρακολούθησαν μαθητές από όλα τα τμήματα του Σχολείου.

Το Πρόγραμμα ξεκίνησε με τη συγκινητική ανάγνωση ενός απο-

σπάσματος από το βιβλίο του κ. Χρίστου Λαζανιά, «Ηχώ, Ιστορίες ζωής», από τον μαθητή του Β2, Φοίβο Χατζηλεωνίδα. Έπειτα, η Βοηθός Διευθύντρια, κ. Παναγιώτα Γιωργαλλίδου, αφού απηύθυνε πρώτα χαιρετισμό προς τους καλεσμένους και τους μαθητές, ακολούθως έδωσε τον λόγο στον κ. Λαζανιά για να συντονίσει τη συζήτηση. Με τη σειρά του, ο κ. Λαζανιάς, παρουσίασε με λίγα λόγια τον εαυτό του και το βιβλίο του και στη συνέχεια έδωσε τον λόγο στον κ. Κυριάκου, ο οποίος απαντώντας στο ερώτημα «Εάν οι Κύπριοι διαβάζουν σήμερα βιβλία» δήλωσε ότι, παρόλο που επικρατεί η άποψη που θέλει τους Κύπριους να μην διαβάζουν βιβλία, εντούτοις την τελευταία εικοσαετία, τα πράγματα φαίνονται πολύ πιο καλά από πριν. Επεσήμανε μάλιστα ότι τα παιδιά διαβάζουν βιβλία μέχρι τα 15 και ότι οι ηλικίες από τα 15 μέχρι τα 25 είναι οι πιο κρίσιμες, αφού τα παιδιά αυτών των ηλικιών είτε συνεχίζουν να διαβάζουν βιβλία είτε τα παρατούν. Σημείωσε ακόμη ότι οι γυναίκες όλων των ηλικιών είναι οι καλύτεροι αναγνώστες. Αντίθετα, οι άντρες αναγνώστες στον τόπο μας είναι ελάχιστοι.

Μιλώντας για τη σχέση του με το βιβλίο ο κ. Κυριάκου μας ταξίδεψε στην Αμμόχωστο, 70 χρόνια πριν και μας μίλησε για το μικρό κατάστημα του πατέρα του, Παύλου Κυριάκου, στο οποίο μπορούσε κανείς να αγοράσει εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία, χαρτικά, ευχετήριες κάρτες και άλλα μικροείδη, για το βιβλιοπωλείο που άνοιξε ο ίδιος το 1978 μετά την εισβολή στην πόλη μας και το οποίο βρίσκεται στην περιοχή των Δικαστηρίων, αλλά και για τα αδέλφια του, Ανδρέα και Γιώργο και τα δικά τους βιβλιοπωλεία τα οποία βρίσκονται σε άλλα σημεία της πόλης. Ο κ. Κυριάκου μας εξομολογήθηκε πως η αγάπη του για τα βιβλία ξεκίνησε από μικρή ηλικία, πως του άρεσε να ανοίγει τις κούτες με τις νέες παραλαβές και τα νέα εμπορεύματα, αλλά και να γνωρίζει καινούρια πρόσωπα κάθε μέρα στο μαγαζί και να μαθαίνει τη δουλειά βοηθώντας τον πατέρα του. Μετά το σχολείο καθημερινά έτρεχε στο μαγαζί και έπιανε δουλειά. Η επιθυμία του να εργαστεί στο βιβλιοπωλείο τον έκανε να διακόψει τις σπουδές στη διοίκηση επιχειρήσεων, να γυρίσει στην Κύπρο και να αναλάβει το βιβλιοπωλείο του πατέρα του από το 1971 μέχρι το 1974. Από το 1975 μέχρι το 1978 μετακόμισε στην Αθήνα με τη σύζυγό του όπου και εργάστηκαν σε ένα από τα μεγαλύτερα βιβλιοπωλεία, στον Ελευθερουδάκη, από όπου και απέκτησαν αρκετές νέες γνώσεις. Τον Μάρτιο του 1978 επέστρεψαν στην Κύπρο για να ξανακτίσει από την αρχή όλα αυτά που χάθηκαν λόγω της Τουρκικής εισβολής.

Όταν ρωτήθηκε για το ποια βιβλία πωλούνται περισσότερο, ο κ. Κυριάκου ανέφερε ως πιο δημοφιλή τα μυθιστορήματα και ειδικά αυτά που διαβάζουν οι γυναίκες, με τα παιδικά, τα νεανικά, τα βιβλία για ενήλικες, τα βιβλία αυτοβοήθειας και αυτογνωσίας, τις μαγειρικές, τις βιογραφίες, τα πολιτικά, τα θρίλερ και τα αστυνομικά βιβλία να ακολουθούν.

Στο ερώτημα «πώς μπορεί να καλλιεργηθεί η φιλαναγνωσία» ο κ. Κυριάκου είπε χαρακτηριστικά πως «ο αναγνώστης» δημιουργείται από την κούνια. Η αγάπη αρχίζει στο οικογενειακό περιβάλλον και εκεί συντηρείται σύμφωνα με τον καλεσμένο μας. «Όταν το παιδί βλέπει τους γονείς του να διαβάζουν, όταν οι γονείς μαθαίνουν τα παιδιά να διαβάζουν, όταν οι γονείς εμπλουτίζουν συνεχώς τη βιβλιοθήκη και όταν υπάρχει μια βιβλιοθήκη στο σπίτι», τότε τα παιδιά μαθαίνουν να αγαπούν το βιβλίο και γίνονται αναγνώστες. Βέβαια, η προσπάθεια αυτή πρέπει να συνεχίζεται και στο σχολείο. Για αυτό και είναι καλό σύμφωνα με τον κ. Κυριάκου η Πολιτεία να έχει «Πολιτική βιβλίου» κάτι που έχουν όλες οι Ευρωπαϊκές Χώρες και που είχε προτείνει παλαιότερα με οκτασέλιδο υπόμνημα ο Σύνδεσμος Βιβλιοπωλών στο Υπουργείο. Επίσης, και τα ίδια τα βιβλιοπωλεία με διάφορες δράσεις μπορούν να προωθήσουν τη φιλαναγνωσία.

Συγκεκριμένα το βιβλιοπωλείο Κυριάκος, απέναντι από τα Δικαστήρια, διοργανώνει γενικές και θεματικές εκθέσεις βιβλίου σε πολιτιστικές αίθουσες, σε γκαλερί, σε σχολεία. Επίσης διοργανώνει παζαράκι, όπου πωλούνται βιβλία σε χαμηλές τιμές, παρουσιάσεις βιβλίων με τους ίδιους τους συγγραφείς παρόντες κατά τη διάρκεια των οποίων οι αναγνώστες μπορούν να γνωρίσουν καλύτερα τους συγγραφείς και να μιλήσουν μαζί τους. Ακόμη, προσφέρουν δωροκουπόνια για αγορά βιβλίων, ενημερώνουν τη σελίδα του βιβλιοπωλείου στο facebook, προβάλλουν τη Διεθνή Ημέρα παιδικού βιβλίου και τη Διεθνή Ημέρα βιβλίου.

Παίρνοντας τον λόγο η κ. Κοντολαίμη, συστήθηκε στο ακροατήριο λέγοντας αρχικά πως το διάβασμα βιβλίων τη συντρόφευε από την εφηβική της ηλικία. Το πάθος της για τα βιβλία την οδήγησε στα ΤΕΙ στην Κέρκυρα όπου και σπούδασε Βιβλιοθηκονομία. Σήμερα, εργάζεται στη Δημοτική Βιβλιοθήκη της Λεμεσού.

Μιλώντας για τα ηλεκτρονικά βιβλία (τα e-books) αν και συμφώνησε πως αποτελούν μια εύχρηστη λύση, εντούτοις ξεκαθάρισε πως μόνο το έντυπο βιβλίο μπορεί να δώσει πραγματική ευχαρίστηση σε έναν αναγνώστη.

Στη συνέχεια η κ. Κοντολαίμη αναφέρθηκε στις καινοτόμες δράσεις της Δημοτικής Βιβλιοθήκης στο πλαίσιο προώθησης της φιλαναγνωσίας. Συγκεκριμένα, μίλησε για τη δράση «Η Βιβλιοθήκη πάει παραλία» η οποία δίνει την ευκαιρία στους λουόμενους να απολαύσουν στην παραλία, στον Μόλο Λεμεσού, μια πληθώρα βιβλίων, αλλά και για το θερινό αναγνωστήριο το οποίο διοργανώνεται στο προαύλιο του κτηρίου της Δημοτικής Βιβλιοθήκης κατά τους θερινούς μήνες.

Η εκδήλωση έκλεισε με μια νότα μουσική. Οι μαθητές του Α1, Νοταρίδης Χρύσανθος και Τσιουρούτης Γιώργος παρουσίασαν ένα μικρό μέρος της εργασίας, την οποία ετοίμασαν για τις ανάγκες του Διαγωνισμού "Βιβλιομανίας". Ο Γιώργος ζωντάνεψε με την ανάγνωσή του μια σκηνή από το βιβλίο της Paola Capriola «Με τα μάτια του άλλου». Τον συμμαθητή του συνόδεψε ο Χρύσανθος με το βιολοντσέλο του.

Σε δηλώσεις που έγιναν μετά τη λήξη της εκδήλωσης η κ. Κοντολαίμη ανέφερε ότι της άρεσε η εκδήλωση και ότι ελπίζει να συμμετέχουν κι άλλα σχολεία της Κύπρου στον Διαγωνισμό της «Βιβλιομανίας», έτσι ώστε παιδιά και από άλλα σχολεία να έρθουν σε επαφή με άτομα που έχουν σχέση με το βιβλίο. Ο κ. Κυριάκου σχολίασε πόσο πολύ τον εντυπωσίασε το ενδιαφέρον που υπέδειξαν τα παιδιά που παρακολούθησαν τη διάλεξη και ότι αισθάνεται ότι η εκδήλωση πέτυχε τον σκοπό της.

Μετά τη λήξη της εκδήλωσης οι καλεσμένοι επισκέφτηκαν τη Βιβλιοθήκη του Σχολείου και περιεργάστηκαν τη μικρή έκθεση που είχε στηθεί στην είσοδο του Σχολείου. Εκεί, ο κ. Κυριάκου γενναιόδωρα χάρισε κουπόνια αξίας 200 ευρώ για την αγορά βιβλίων για να δοθούν σε μαθητές του Σχολείου μας ενώ η κ. Κοντολαίμη μας κάλεσε στον χώρο της Πινακοθήκης, όπου στεγάζεται προσωρινά η Δημοτική Βιβλιοθήκη έως ότου περατωθούν τα έργα ανακαίνισης που γίνονται στο κτήριό της, για να συνεχίσουμε και εκεί με δράσεις τη βιβλιογνωριμία μας.

Παραθέτοντας ένα μέρος από τον Χαιρετισμό της Βοηθού Διευθύντριας κ. Παναγιώτας Γιωργαλλίδου κλείνουμε αγαπητοί αναγνώστες με την ευχή να αφεθούμε όλοι στη μαγεία του βιβλίου, το οποίο προσφέρει απλόχερα στον κάθε αναγνώστη «εικόνες, σκέψεις, στιγμές, όνειρα, συναισθήματα, μελωδίες, μνήμες, ταξίδια στον χρόνο, ταξίδια σε κόσμους αληθινούς μα και φανταστικούς, συναπάντημα με ήρωες και αντιήρωες, άγγιγμα ψυχής. Όλα αυτά είναι το βιβλίο».

Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος, Β2
Χατζηκτωρής Στέφανος, Β2
Χατζηλεωνίδας Φοίβος, Β2

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΙΝΟΠΕΤΡΑΣ

Διάλεξη με Θέμα: Βιβλιογνωριμία

Τρίτη, 21 Νοεμβρίου 2017

Πρόγραμμα

ΜΕΡΟΣ Α΄: ΒΙΒΛΙΟΓΝΩΡΙΜΙΑ

1. **Χαιρετισμός** από τη Βοηθό Διευθύντρια *κ. Παναγιώτα Γιωργαλλίδου*
2. **Σύντομη κατατοπιστική τοποθέτηση για το Βιβλίο** από τους προσκεκλημένους:
   - τον Φιλόλογο και Δημοσιογράφο της Εφημερίδας «Πολίτης» *κ. Χρίστο Λαζανιά*
   - τον ιδιοκτήτη του Βιβλιοπωλείου «Κυριάκος» (απέναντι από τα Δικαστήρια) *κ. Κυριάκο Κυριάκου*
   - την Υπεύθυνη της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Λεμεσού κ. Τζιώρτζια Κοντολαίμη

ΜΕΡΟΣ Β΄: ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΣΥΝΤΟΜΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. **Παρουσίαση** αποσπάσματος από το βιβλίο της Πάολα Καπριόλο «*Με τα μάτια του άλλου*». **Διαβάζει** ο *Τσιουρούτης Γιώργος* και **συνοδεύει** με το βιολοντσέλο του ο *Νοταρίδης Χρύσανθος*, μαθητές του Α1

ΜΕΡΟΣ Δ΄:ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΕ ΟΜΑΔΕΣ

- **Κουβεντιάζοντας** με τον κ. *Κυριάκο Κυριάκου*
  Θέμα: Βιβλίο και επιχειρηματικότητα
- **Κουβεντιάζοντας** με την κ. *Τζιώρτζια Κοντολαίμη*. Θέματα:
  α) Διαδικασία δανεισμού από τη Δημοτική Βιβλιοθήκη
  β) Αρχειοθέτηση βιβλίων

ΜΕΡΟΣ Ε΄: ΚΛΕΙΣΙΜΟ

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄: ΕΚΘΕΣΗ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΑΛΕΞΗΣ

- **Οργάνωση διάλεξης:** *Επιτροπής Βιβλιοθήκης*
- **Έκθεση:** *Καθηγήτριες Οικιακής Οικονομίας, Φιλόλογοι*
- **Συντονισμός διάλεξης:** *Χρίστος Λαζανιάς, Φιλόλογος, Συγγραφέας, Δημοσιογράφος*
- **Γενική Επιμέλεια:** *Παναγιώτα Γιωργαλλίδου, Β.Δ.*

ΟΤΑΝ ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΕΞΗΓΟΥΝ ΕΝΝΟΙΕΣ ΟΠΩΣ Η ΙΣΟΤΗΤΑ, Η ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ, Η ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΗ, Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ. ΚΑΙ ΟΤΑΝ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΟΗΘΑ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ ΝΑ ΞΕΚΛΕΙΔΩΣΟΥΝ ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΑ ΤΙΣ ΨΥΧΕΣ ΝΑ ΑΓΓΙΞΟΥΝ ΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.

Γιατί κάπως έτσι έχουν τα πράγματα...

Πριν μερικές μέρες ο πατέρας μου δέχτηκε ένα τηλεφώνημα από έναν φίλο και συνάδελφό του καθηγητή, ο οποίος ανέλαβε να ανεβάσει τη θεατρική παράσταση του σχολείου του. Τον θερμοπαρακάλεσε λοιπόν, επειδή γνωρίζει το πάθος μου για τη μουσική και επειδή παίζω και ο ίδιος βιολοντσέλο, να διαβάσω το βιβλίο της Πάολα Καπριόλο, «Με τα μάτια του άλλου» και να τον βοηθήσω να επενδύσει μουσικά τις πιο εντυπωσιακές σκηνές του βιβλίου. Για την υπόθεση του έργου δεν αποκάλυψε πολλά. Ήθελε λέει να την απολαύσω και να την ανακαλύψω μόνος μου. Το μόνο που κατάφερε ο πατέρας μου να μάθει για την υπόθεση ήταν ότι διαδραματίζεται στην Ιταλία και ότι πρωταγωνιστούν ένας νεαρός που ονομάζεται Λούκας και ένας άστεγος λαθρομετανάστης, ο Ράτζιβα από τη Σρι Λάνκα. Του επεσήμανε βέβαια, λίγο προτού κλείσουν, πως πρόκειται για μια ιστορία που καταπιάνεται με το πρόβλημα της ρατσιστικής συμπεριφοράς απέναντι στους έγχρωμους μετανάστες και στην οποία εξηγούνται έννοιες όπως η ισότητα, η διαφορετικότητα, η ενηλικίωση, ο ρατσισμός. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Χθες το βράδυ και έχοντας διαβάσει το βιβλίο -διαβάζεται εύκολα μπορώ να πω- πήρα τηλέφωνο έναν ξάδελφό μου, που είναι το πρώτο βιολί στην ορχήστρα του Δήμου και του ζήτησα να περάσει το απόγευμα από το σπίτι, για να με βοηθήσει. Ήρθε λοιπόν ο Γιώργος και αφού του έδωσα σε ένα χαρτί την περίληψη του βιβλίου για να πάρει μια πρώτη γεύση, στη συνέχεια γράψαμε τις εισηγήσεις μας για τις επίμαχες σκηνές, συντάξαμε ένα email και τις στείλαμε στον συνάδελφο του πατέρα μου.

Για σένα λοιπόν αγαπητέ/ή αναγνώστη/τρια της εφημερίδας μας που θα ήθελες να δοκιμάσεις να κάνεις μια εντελώς διαφορετική ανάγνωση του βιβλίου και να βιώσεις μετά μουσικής τις συγκεκριμένες σκηνές, σου παραθέτουμε την περίληψη αλλά και τις εισηγήσεις μας και σου ευχόμαστε καλή ανάγνωση και καλά ακούσματα.

Πάολα Καπριόλο, «*Με τα μάτια του άλλου*»

Περίληψη

Ο νεαρός Λούκα από την Ιταλία βρίσκεται σε ένα μπαράκι με το κορίτσι του τη Σούζι. Μετά όμως από μια παρεξήγηση, η Σούζι αποχωρεί από το μπαράκι, αφήνοντάς τον Λούκα μόνο και στενοχωρημένο. Καθώς κυλά η βραδιά, όντας ο ίδιος σε πολύ χάλια ψυχολογία, καταλήγει να τα πίνει με μια συμμορία αγοριών. Κάποια στιγμή, και ενώ είναι όλοι τους μεθυσμένοι αποφασίζουν να φύγουν από το μπαράκι. Ο Λούκα τους ακολουθεί. Στον δρόμο συναντούν έναν άστεγο λαθρομετανάστη και αποφασίζουν να τον πυρπολήσουν καθώς κοιμάται. Ο Λούκα ακούοντας τις κραυγές πόνου του πυρπολημένου άντρα το βάζει στα πόδια. Την επόμενη μέρα, γεμάτος από τύψεις αναζητά και βρίσκει πληροφορίες για την κατάσταση του άτυχου μετανάστη. Εντοπίζει το νοσοκομείο όπου νοσηλεύεται ο Ράτζιβα στον οποίο και συστήνεται ως εθελοντής. Ο Λούκα τον επισκέπτεται καθημερινά και σιγά, σιγά γίνονται φίλοι. Ο Ράτζιβα ανοίγει την καρδιά του στον Λούκα και του εξομολογείται την ιστορία της ζωής του. Έτσι, ο Λούκα μαθαίνει πως ο Ράτζιβα κατάγεται από τη Σρι Λάνκα, πως δουλεύει πουλώντας τριαντάφυλλα και πως βρίσκεται στην Ιταλία για να μαζέψει λεφτά για να ζήσει τη γυναίκα του και τα δυο του παιδιά. Η ιστορία του άστεγου μετανάστη συγκινεί τον Λούκα ο οποίος αποφασίζει να βοηθήσει τον φίλο του παίρνοντας τη θέση του ως πλανόδιος πωλητής. **Η μεταμόρφωσή του Λούκα σε λαθρομετανάστη τον βοηθά να δει τον κόσμο με τα μάτια του άλλου**, αφού ως Ράτζιβα «βιώνει τον φόβο και τα εχθρικά βλέμματα του κόσμου για καθετί ξένο και διαφορετικό». Τα Χριστούγεννα φτάνουν και ο Λούκα σκέφτεται να προσφέρει δώρο στον Ράτζιβα μία κορνίζα για να βλέπει την οικογένειά του. Ο Ράτζιβα όμως αρνείται το δώρο εξηγώντας στον φίλο του πως είναι έθιμο του τόπου τους να δείχνουν φωτογραφίες της οικογένειάς τους μόνο σε συγγενικά τους πρόσωπα. Οι μέρες περνούν και ο Λούκα, με τη βοήθεια της Σούζι, παίρνει την απόφαση και εξομολογείται όλη την αλήθεια στον Ράτζιβα, ζητώντας του παράλληλα να τον συγχωρέσει. Όμως, βλέποντας τον Ράτζιβα ενοχλημένο, αποφασίζει να τον αφήσει μόνο του, φροντίζοντας προηγουμένως να του αφήσει σε ένα χαρτί τα στοιχεία του σε περίπτωση που ήθελε κάποια στιγμή να τον ψάξει για να μιλήσουν. Και έτσι και έγινε. Ο Ράτζιβα βγαίνει από το νοσοκομείο, πηγαίνει στο σχολείο του Λούκα, τον βρίσκει, συζητούν, τον συγχωρεί και του δίνει έναν φάκελο. Μόλις ο Ράτζιβα φεύγει, ο Λούκα ανοίγει τον φάκελο και βλέπει μια φωτογραφία της οικογένειας του Ράτζιβα η οποία έγραφε: «ΣΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΜΟΥ...»

Το email στον φίλο και συνάδελφο του πατέρα μου

Κύριε Κύπρο,

η ιστορία φιλίας, ανάμεσα στον νεαρό, Ιταλό μαθητή και στον άστεγο λαθρομετανάστη που μας ζητήσατε να διαβάσουμε και να επενδύσουμε μουσικά είναι πραγματικά συγκλονιστική. Είχατε δίκιο όταν λέγατε στον πατέρα μου πως πρόκειται για ένα εξαιρετικό βιβλίο, το οποίο δεν μπορεί να αφήσει κανέναν ασυγκίνητο ακόμα και τους πιο απαιτητικούς αναγνώστες. Τα συναισθήματα τα οποία κατέκλυσαν την ψυχή μας, καθώς διαβάζαμε τη μια σκηνή μετά την άλλη, υπήρξαν πολλά και ταυτόχρονα έντονα. Ευχόμαστε να σας ικανοποιήσουν οι μουσικές μας επιλογές. Εμείς σίγουρα απολαύσαμε τη διαδικασία και σας ευχαριστούμε για την ευκαιρία που μας χαρίσατε.

Σας παραθέτουμε λοιπόν τις εισηγήσεις μας:

- Για τη σκηνή όπου η συμμορία βάζει φωτιά και πυρπολεί τον άτυχο μετανάστη θεωρούμε πως θα ταίριαζε ως μουσική υπόκρουσητο κομμάτι «Jaws theme song» του John Williams. Επιλέξαμε το συγκεκριμένο κομμάτι γιατί είναι γρήγορο και δυναμικό και ταιριάζει γάντι σε αυτήν την τόσο δραματική και σκληρή σκηνή του βιβλίου.
- Για τη σκηνή όπου ο Λούκας αισθάνεται ενοχές εισηγούμαστε το *«Centuries»* (instrumental) το οποίο έγραψε το συγκρότημα «Fall out Boy». Η δυναμικότητα του κομματιού κρίνουμε πως ταιριάζει πολύ στη σκηνή.
- Για τη σκηνή όπου ο Λούκας βρίσκει το θάρρος και εξομολογείται στον φίλο του όλη την αλήθεια για τη μοιραία εκείνη βραδιά προτείνουμε το κομμάτι *«Two steps from hell-Heart of courage»* (instrumental) των Thomas J. Beersen και Nick Phoenix. Αυτή η τόσο συγκινησιακά φορτισμένη σκηνή θεωρούμε πως μπορεί να διαβαστεί ή να δραματοποιηθεί με μεγάλη επιτυχία υπό τους ήχους του συγκεκριμένου κομματιού και να καταφέρει να αγγίξει τα φύλλα της καρδιάς κάθε αναγνώστη-ακροατή.
- Τέλος, για τη σκηνή όπου ο Ράτζιβα συναντά για τελευταία φορά τον Λούκα και του δίνει τον φάκελο με τη φωτογραφία της οικογένειάς του με τη σημείωση «Στον αδελφό μου» επιλέξαμε το «See you again» (instrumental) του Wiz Khalifa. Το επιλέξαμε επειδή είναι συγκινητικό και ταιριάζει απόλυτα με τη σκηνή.

Ελπίζουμε πραγματικά οι επιλογές μας να σας ικανοποιήσουν όσο ικανοποίησαν και εμάς. Μην διστάσετε να επικοινωνήσετε ξανά μαζί μας σε περίπτωση που χρειάζεστε κάτι ακόμα.

Με σεβασμό

Νοταρίδης Χρύσανθος, Α1
Τσιουρούτης Γιώργος, Α1

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΚΕΨΗΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ο όμιλος «Παιχνίδια Σκέψης» επισκέφθηκε τη Δημοτική Βιβλιοθήκη Λεμεσού, η οποία στεγάζεται στον χώρο της Πινακοθήκης. Εκεί, ενημερωθήκαμε για τον τρόπο λειτουργίας της Βιβλιοθήκης, τη διαδικασία δανεισμού και το σύστημα ταξιθέτησης των βιβλίων. Έπειτα, είχαμε την ευκαιρία να τοποθετήσουμε μερικά βιβλία στα ράφια σαν μικροί βιβλιοθηκονόμοι. Στη συνέχεια, παίξαμε παντομίμα με τίτλους βιβλίων, υποδυθήκαμε ήρωες παραμυθιών και λύσαμε σπαζοκεφαλιές με ήρωες βιβλίων. Ακολούθως, η υπεύθυνη της Βιβλιοθήκης, κ. Τζιώρτζια Κοντολαίμη, μας μίλησε για τα μέρη ενός βιβλίου (π.χ. εξώφυλλο, οπισθόφυλλο) και είχαμε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε το δικό μας ξεχωριστό εξώφυλλο βιβλίου. Τελικά, αγαπημένοι μου αναγνώστες, το παιχνίδι είναι γνώση και η γνώση μπορεί να είναι απολαυστική.

Αργυρίδης Χρήστος, Α3

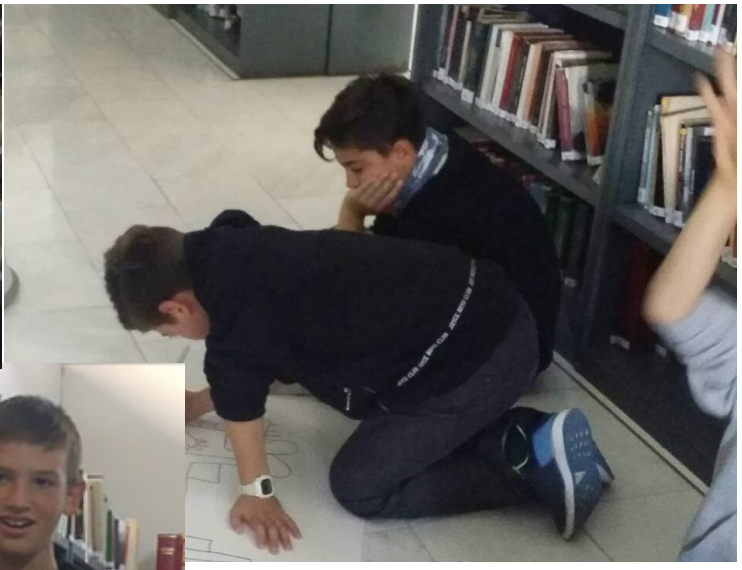

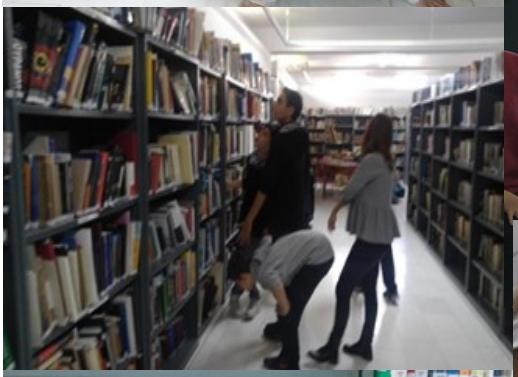

Το βιβλίο είναι συναίσθημα!!!

Παρασκευόπουλος Γιώργος, Γ5

Ενθουσιάστηκα από την ύπαρξη τόσων πολλών βιβλίων, διαφορετικού ενδιαφέροντος.

Πηγασίου Λένος, Α6

Σίγουρα θα επισκεφθώ ξανά τη Βιβλιοθήκη.

Αλεξαδράκη Χρυστάλλα, Γ7

Δεν ήταν καθόλου βαρετά. Τελικά περάσαμε τέλεια.

Ιακώβου Αντρέας , Β2

Τα βιβλία μπορεί να είναι διασκεδαστικά.

Dragoi Gina Ecaterina, Α6

Τελικά, τα βιβλία δεν προκαλούν βαρεμάρα αλλά μπορούν να μας ταξιδέψουν σε νέους κόσμους.

Ττοφαράς Ελένιος, Α3

Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ, ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΛΙΝΟΠΕΤΡΑΣ, ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΩΝ – ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Το Γυμνάσιο Λινόπετρας αποτελείται από 240 μαθητές και 224 μαθήτριες, συνολικά δηλαδή 464 παιδιά. Για τους σκοπούς της έρευνας ετοιμάστηκε και χορηγήθηκε ερωτηματολόγιο σε όλους τους παρόντες μαθητές του σχολείου. Λήφθηκαν συνολικά 383 έγκυρα και 7 άκυρα ερωτηματολόγια, ενώ 74 παιδιά είτε απουσίαζαν σε δραστηριότητες εκτός τάξης, είτε απουσίαζαν από τη σχολική μονάδα ή δήλωσαν ότι δεν ήθελαν να λάβουν μέρος. Τα έγκυρα ερωτηματολόγια αποτελούν ποσοστό 82,5% του συνολικού πληθυσμού της σχολικής μονάδας.

Σκοπός έρευνας

Τελικός σκοπός της συγκεκριμένης έρευνας είναι η μέτρηση της επίδρασης των δράσεων στο πλαίσιο του στόχου για καλλιέργεια φιλαναγνωσίας, οι οποίες θα διενεργηθούν κατά τη σχολική χρονιά 2017-2018. Στο παρόν άρθρο παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της αρχικής αξιολόγησης της στάσης των μαθητών απέναντι στο βιβλίο, εκτός των σχολικών ωρών και πέραν των σχολικών βιβλίων. Το ερωτηματολόγιο, το οποίο χορηγήθηκε στους μαθητές, αποτελείτο από 16 συνολικά ερωτήματα. Τα 9 από τα 16 ερωτήματα επικεντρώθηκαν στη σχέση των μαθητών με το βιβλίο και τη ευρεία αντίληψη που έχουν για τα οφέλη του. Τα 5 εξέτασαν τη σχέση τους με τη σχολική βιβλιοθήκη αλλά και την αντίληψή τους για τις βιβλιοθήκες γενικότερα, ενώ τα επόμενα 2 είχαν ως στόχο τη συλλογή δεδομένων για τη σχέση των υπόλοιπων μελών της οικογένειας με το βιβλίο. Επιπρόσθετα, ζητήθηκε από τους μαθητές να καταγράψουν οποιαδήποτε άλλη πληροφορία θεωρούσαν σημαντική και πίστευαν ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη. Η διαδικασία θα επαναληφθεί σε μεταγενέστερο στάδιο και η ανάλυση των δεδομένων θα γίνει με τη βοήθεια του προγράμματος SPSS για ακριβέστερη μέτρηση, με συνδυασμό τόσο ποσοτικών όσο και ποιοτικών δεδομένων. Για τα παιδιά της Γ' τάξης η επαναχορήγηση του ερωτηματολογίου θα γίνει στο τέλος της σχολικής χρονιάς, ενώ για τα παιδιά της Α' και Β' τάξης στην έναρξη της επόμενης, ώστε να ληφθούν δεδομένα και για την περίοδο των καλοκαιρινών διακοπών.

Αποτελέσματα

α. Σχέση μαθητών με βιβλίο και ευρεία αντίληψη για τα οφέλη του

Από την ανάλυση των δεδομένων έχουν παρατηρηθεί σημαντικές διαφορές μεταξύ αγοριών και κοριτσιών ως προς τη στάση τους απέναντι στα βιβλία, σε πολλαπλά επίπεδα. Αρχικά έχει διαπιστωθεί, όπως φαίνεται και στον **Πίνακα 1**, ότι τα κορίτσια διαβάζουν περισσότερα βιβλία, σε συστηματική βάση, σε σχέση με τα αγόρια. Ποσοστό 25.3% των αγοριών δεν διαβάζουν κανένα βιβλίο σε διάρκεια ενός έτους, ενώ μόνο 1 κάθε 10 κορίτσια, με ποσοστό 10.2%, απορρίπτει τελείως τα βιβλία. Επιπρόσθετα, μόλις το 35.5% των αγοριών διαβάζει πέραν των δύο βιβλίων το χρόνο, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό των κοριτσιών ανέρχεται στο 51%.

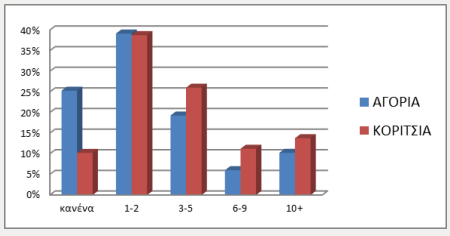

Πίνακας 1: Πόσα βιβλία συνήθως διαβάζεις σε διάρκεια ενός έτους (όχι σχολικά);

Διαφοροποιήσεις εντοπίζονται ακόμη στο κριτήριο με το οποίο επιλέγουν να διαβάσουν ένα βιβλίο (**Πίνακας 2**). Βασικά κριτήρια επιλογής, τόσο για τα αγόρια όσο και για τα κορίτσια, αποτελούν το εξώφυλλο και η περίληψη. Τα αγόρια επηρεάζονται και από τον αριθμό των σελίδων και εάν έχουν προβληθεί ως ταινία, ενώ τα κορίτσια εστιάζουν στις συστάσεις που δέχονται ή αν συμπεριλαμβάνονται στα bestsellers, παράμετρος που και πάλι σχετίζεται με την άποψη τρίτων. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι τα παιδιά έχουν υποδείξει στην κατηγορία «Άλλο»

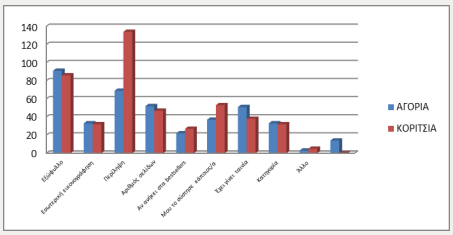

κριτήρια, όπως τον συγγραφέα και τις κριτικές που έχουν γραφτεί.

Πίνακας 2: Συνήθως, με ποιο κριτήριο επιλέγεις τα βιβλία που θα διαβάσεις;

Ως προς την επιλογή κατηγορίας που τους ενδιαφέρει περισσότερο έχει φανεί ότι τόσο τα βιβλία Θρίλερ-περιπέτεια όσο και τα βιβλία Επιστημονικής Φαντασίας αποτελούν πρώτες επιλογές και για τα δύο φύλα. Τα αγόρια δηλώνουν, επίσης, κατηγορίες όπως βιβλία δράσης και αθλητικά ενώ τα κορίτσια λογοτεχνικά. Αναλυτικότερα, οι προτιμήσεις των μαθητών, παρουσιάζονται στον **Πίνακα 3**.

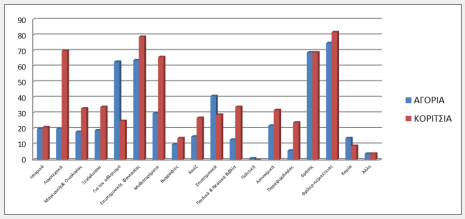

Πίνακας 3: Ποια κατηγορία βιβλίων σε ενδιαφέρει;

Η έρευνα εστίασε ακόμη στους λόγους για τους οποίους οι μαθητές δεν διαβάζουν βιβλία στον ελεύθερο τους χρόνο (**Πίνακας 4**). Το μεγαλύτερο ποσοστό των αγοριών έχει δηλώσει ότι πρόκειται για προσωπική επιλογή και δεν συνδέεται με την έλλειψη χρόνου. Συγκεκριμένα, ποσοστό 40.8% έχει δηλώσει ότι δεν τους αρέσει ως συνήθεια και προτιμούν άλλες ασχολίες. Από την άλλη, τα κορίτσια δηλώνουν ότι διαθέτουν αρκετό από τον χρόνο τους σε φροντιστήρια και κατ' οίκον μελέτη. Τα ίδια αποτελέσματα επιβεβαιώνονται και στο ερώτημα «Πότε διαβάζεις βιβλία;», όπου τα περισσότερα αγόρια δήλωσαν «ποτέ» σε αντίθεση με τα κορίτσια τα οποία δήλωσαν ότι διαβάζουν τα καλοκαίρια (39.8%) και καθ' όλη τη χρονιά (32.7%). Και οι δύο ομάδες δήλωσαν ότι έχουν πρόσβαση σε βιβλία.

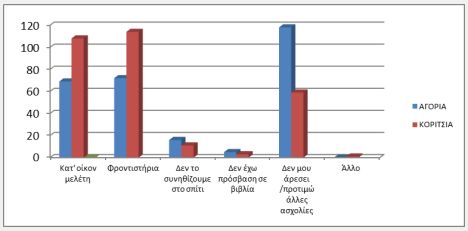

Πίνακας 4: Για ποιους λόγους δεν διαβάζεις όσα βιβλία θα ήθελες;

Αξίζει να σημειωθεί ότι παρά το γεγονός ότι τα κορίτσια φαίνεται να έχουν πιο θετική στάση απέναντι στα βιβλία σε σχέση με τα αγόρια. Σε ερώτηση σχετικά με το βαθμό που συνηθίζουν να επιλέγουν το βιβλίο ως δώρο τόσο τα αγόρια όσο και τα κορίτσια έχουν δηλώσει στο μεγαλύτερο ποσοστό τους ότι δεν επιλέγουν το βιβλίο ως κατάλληλο δώρο (**Πίνακες 5 και 6**).

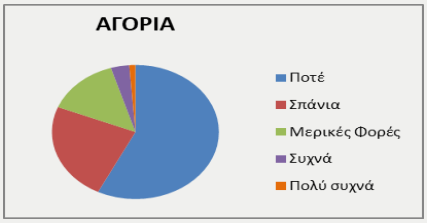

Πίνακας 5:Πόσο συχνά κάνεις δώρο βιβλίο;

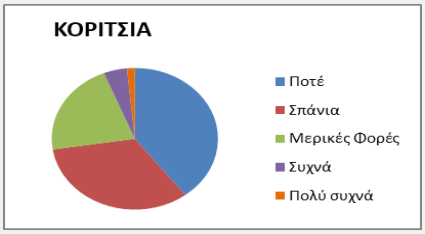

Πίνακας 6:Πόσο συχνά κάνεις δώρο βιβλίο;

Επιπρόσθετα, το μεγαλύτερο ποσοστό και για τα δύο φύλα δήλωσε ως βασική αιτία για τη μη επιλογή βιβλίου ως δώρο, το γεγονός ότι δεν θα αρέσει στον παραλήπτη με συνολικό ποσοστό 84.2%. Παράλληλα, ποσοστό 23.5% παραδέχεται ότι δεν είναι στην κουλτούρα μας, ενώ μόλις 1.7% θεωρεί ανασταλτικό παράγοντα την τιμή αγοράς ενός καλού βιβλίου. Τέλος, μεγαλύτερο ποσοστό αγοριών παρά κοριτσιών θεωρεί ότι, εάν επιλέξει ως δώρο ένα βιβλίο, θα δεχθεί κοροϊδίες. Στο ερώτημα κατά πόσον θα άρεσε στους ίδιους να λάβουν ως δώρο ένα βιβλίο, τα κορίτσια φαίνεται να το εκτιμούν περισσότερο σε αντίθεση με τα αγόρια, τα οποία δεν θα το εκτιμούσαν καθόλου.

Παρόλο που οι μαθητές δεν διαβάζουν βιβλία, στο σύνολό τους αναγνωρίζουν τα οφέλη που προκύπτουν από τη συστηματική τους ενασχόληση με τα βιβλία. Συγκεκριμένα, 78% των μαθητών αναγνωρίζουν ότι τα άτομα που διαβάζουν βιβλία εμπλουτίζουν το λεξιλόγιό τους, 38.9% θεωρούν ότι μέσα από τα βιβλία το άτομο καλλιεργεί αξίες και ιδανικά, ενώ ποσοστά πέραν του 50% συνδέουν το βιβλίο με τη γενικότερη μόρφωση. Αξίζει να σημειωθεί ότι ακόμη και οι μαθητές οι οποίοι έχουν δηλώσει ότι δεν διαβάζουν κανένα βιβλίο, θεωρούν ότι συνδέεται άμεσα με την ξεκούραση (43.1%) και την ψυχαγωγία (52.7%).

β. Σχέση μαθητών με τη σχολική βιβλιοθήκη και αντίληψή τους για τις βιβλιοθήκες γενικότερα

Τόσο τα αγόρια όσο και τα κορίτσια έχει διαφανεί ότι δεν επιλέγουν τη σχολική βιβλιοθήκη για να προμηθεύονται τα βιβλία τους σε ποσοστά μεγαλύτερα του 60% (**Πίνακας 7**), ενώ το ποσοστό των μαθητών οι οποίοι επιλέγουν το πολύ μέχρι 2 βιβλία από τη σχολική βιβλιοθήκη, ανέρχεται στο 95% για τα αγόρια και στο 88% για τα κορίτσια. Αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους δεν επισκέπτονται τον χώρο της σχολικής βιβλιοθήκης, 52% των μαθητών και μαθητριών δήλωσαν ότι δεν βρίσκουν βιβλία του ενδιαφέροντός τους και 29.5% ότι δεν βρίσκουν ελκυστικό το περιβάλλον της βιβλιοθήκης.

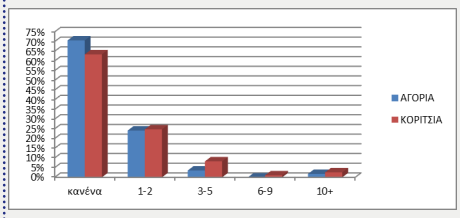

Πίνακας 7: Μέσα σε μια σχολική χρονιά, πόσα βιβλία δανείζεσαι από τη Βιβλιοθήκη του Σχολείου σου;

Τα περισσότερα παιδιά επιλέγουν το βιβλιοπωλείο ως χώρο προμήθειας των βιβλίων τους, ενώ η σχολική βιβλιοθήκη συγκεντρώνει μικρότερα ποσοστά από την οικογενειακή και οριακά ψηλότερα από τις δημοτικές και άλλες βιβλιοθήκες. Στους «Άλλους Λόγους» μαθητές δήλωσαν ότι η σχολική βιβλιοθήκη είναι λίγες ώρες ανοικτή και ότι συχνά είναι κατειλημμένη από καθηγητές οι οποίοι συνεδριάζουν. Ποσοστό 1.8% δήλωσε ότι προτιμά το διαδίκτυο και τα ηλεκτρονικά βιβλία, παρά το γεγονός ότι δεν ήταν στις επιλογές. Αυτό καταδεικνύει μια νέα τάση, η οποία ενδεχομένως να συγκέντρωνε πολύ ψηλότερα ποσοστά, εάν δεν παραλειπόταν από το ερωτηματολόγιο.

Στην ερώτηση «Αν η βιβλιοθήκη του σχολείου ήταν κατάλληλα διαμορφωμένη και παρέμενε ανοικτή κατά τις απογευματινές ώρες, πόσο συχνά νομίζεις πως θα επισκεπτόσουν τη Βιβλιοθήκη του σχολείου;», παρά το γεγονός ότι μια μεγάλη μερίδα εξακολουθεί να δηλώνει ότι δεν θα την επισκεπτόταν ποτέ, παρατηρείται μια μεγάλη μετακίνηση από τις κατηγορίες ποτέ και σπάνια στις κατηγορίες συχνά, πολύ συχνά και καθημερινά (**Πίνακες 8 και 9**).

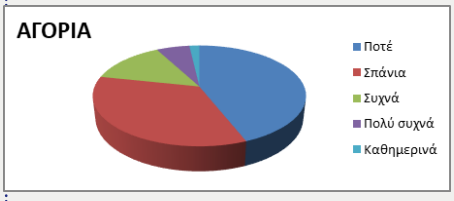

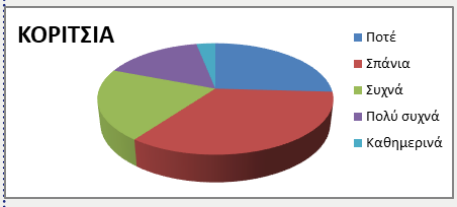

Πίνακες 8 και 9: Αν η Βιβλιοθήκη του Σχολείου ήταν κατάλληλα διαμορφωμένη και παρέμενε ανοικτή κατά τις απογευματινές ώρες, πόσο συχνά νομίζεις πως θα επισκεπτόσουν τη Βιβλιοθήκη του Σχολείου;

γ. Σχέση των υπόλοιπων μελών της οικογένειας με το βιβλίο

Από τα πορίσματα είναι φανερό ότι μια μεγάλη μερίδα των μαθητών, οι οποίοι δεν συνηθίζουν να διαβάζουν κανένα βιβλίο και διατηρούν αρνητική στάση απέναντι σε αυτό, γενικότερα προέρχονται από οικογένειες, στις οποίες τα υπόλοιπα μέλη φαίνεται να διατηρούν παρόμοια στάση. Στις περιπτώσεις όπου οι μαθητές δήλωσαν ότι κάποιο από τα μέλη της οικογένειας συνηθίζει να διαβάζει βιβλία, η μητέρα φαίνεται να προηγείται με τεράστια αριθμητική διαφορά. Έτσι ίσως δικαιολογείται και το γεγονός ότι περισσότερα κορίτσια παρά αγόρια διατηρούν θετική στάση απέναντι στα βιβλία, καθώς πολύ πιθανόν υποσυνείδητα να έχει συνδεθεί η συγκεκριμένη συνήθεια με το γυναικείο φύλο.

Συμπεράσματα

Η έρευνα έχει καταδείξει ότι οι δράσεις θα πρέπει να στοχεύσουν τόσο στα αγόρια όσο και στα κορίτσια αξιοποιώντας τα ενδιαφέροντα και τις προτιμήσεις τους. Θα πρέπει, ενδεχομένως, να καταβληθεί περισσότερη προσπάθεια για τα αγόρια, φέρνοντάς τα σε επαφή με το βιβλίο με έμμεσους τρόπους και εμπλέκοντάς τα σε δράσεις, οι οποίες καλλιεργούν τη φιλαναγνωσία.

Θετικό στοιχείο της έρευνας αποτελεί το γεγονός ότι οι μαθητές αναγνωρίζουν τα οφέλη τα οποία προκύπτουν από την ανάγνωση βιβλίων, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο στους εκπαιδευτικούς να καλλιεργήσουν κουλτούρα φιλαναγνωσίας.

Παράλληλα έχει διαπιστωθεί η ανάγκη για αναδιαμόρφωση του χώρου της βιβλιοθήκης και ο εμπλουτισμός της με βιβλία του ενδιαφέροντος των μαθητών/τριών. Κλείνοντας παραθέτουμε σχόλια συμμαθητών μας:

«Χρειάζεται να αλλάξει η διακόσμηση της βιβλιοθήκης. Να μπογιατιστεί με ωραία χρώματα, να φύγουν τα τραπεζάκια και να μπουν πιο αναπαυτικά καθίσματα...».

«Πιστεύω ότι πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος ώστε η βιβλιοθήκη να προσελκύει τους μαθητές...».

«Χρειάζονται περισσότερα νεανικά βιβλία».

Στυλιανού Λούκας, Γ7
Τσοκκάς Δημήτρης, Γ7
Χριστοδουλίδου Μαρία, Γ7

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΙΝΟΠΕΤΡΑΣ **2017-2018**

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Παρακαλούμε όπως αφιερώσετε 10΄ για να απαντήσετε με ειλικρίνεια το πιο κάτω ερωτηματολόγιο το οποίο θα χρησιμοποιηθεί για σκοπούς έρευνας με απώτερο στόχο την προώθηση της φιλαναγνωσίας. Το ερωτηματολόγιο είναι ανώνυμο. Δεν υπάρχουν σωστές ή λάθος απαντήσεις. Ζητάμε μόνο τη γνώμη σας. Τα αποτελέσματα θα δημοσιευθούν στην εφημερίδα του Σχολείου μας.

ΦΥΛΟ
ΑΡΡΕΝ ☐
ΘΗΛΥ ☐

ΤΑΞΗ
Α΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ☐
Β΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ☐
Γ΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ☐

ΜΕΡΟΣ Α΄:

1. **Ποια κατηγορία βιβλίων σε ενδιαφέρει;**
(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)

Ιστορικά	☐	Επιστημονικά	☐
Λογοτεχνικά	☐	Παιδικά & Νεανικά Βιβλία	☐
Μαγειρικής& Οινολογίας	☐	Πολιτικά	☐
Ξενόγλωσσα	☐	Αστυνομικά	☐
Για τον αθλητισμό	☐	Παραψυχολογίας	☐
Επιστημονικής Φαντασίας	☐	Δράσης	☐
Μυθιστορήματα	☐	Θρίλερ-περιπέτειας	☐
Βιογραφίες	☐	Καμία	☐
Κουίζ	☐	Άλλη.....	☐

2. **Συνήθως, με ποιο κριτήριο επιλέγεις τα βιβλία που θα διαβάσεις;**
(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)

Εξώφυλλο	☐	Μου το σύστησε κάποιος/α	☐
Εσωτερική εικονογράφηση	☐	Έχει γίνει ταινία	☐
Περίληψη	☐	Αριθμός σελίδων	☐
Αριθμός σελίδων	☐	Κατηγορία	☐
Αν ανήκει στα bestsellers	☐	Άλλο	☐

3. **Συνήθως, μέσα σε έναν χρόνο, πόσα βιβλία διαβάζεις; (όχι σχολικά)**

κανένα ☐ 1-2 ☐ 3-5 ☐ 6-9 ☐ 10+ ☐

4. **Για ποιους λόγους δεν διαβάζεις όσα βιβλία θα ήθελες;**
(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)

Κατ' οίκον μελέτη	☐
Φροντιστήρια	☐
Δεν το συνηθίζουμε στο σπίτι	☐
Δεν έχω πρόσβαση σε βιβλία	☐
Δεν μου αρέσει /προτιμώ άλλες ασχολίες	☐
Άλλο *(σημείωσε πιο κάτω)*	☐

5. **Πότε διαβάζεις βιβλία;**(όχι σχολικά)

Το Καλοκαίρι	☐
Τα Σαββατοκύριακα	☐
Καθ όλη τη διάρκεια της χρονιάς	☐
Ποτέ	☐
Άλλο *(σημείωσε πιο κάτω)*	☐

6. **Από πού προμηθεύεσαι τα βιβλία που διαβάζεις;**
(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)

Από τη σχολική βιβλιοθήκη	☐	Από δώρα	☐
Από τη δημοτική βιβλιοθήκη	☐	Από το βιβλιοπωλείο	☐
Από την οικογενειακή βιβλιοθήκη	☐	Άλλο	☐

7. **Πόσο θα σου αρέσει, εάν πάρεις δώρο βιβλίο;**

Καθόλου ☐ Ελάχιστα ☐ Έτσι και έτσι ☐ Πολύ ☐ Πάρα πολύ ☐

8. **Πόσο συχνά κάνεις εσύ δώρο βιβλίο;**

Ποτέ ☐ Σπάνια ☐ Μερικές Φορές ☐ Συχνά ☐ Πολύ συχνά ☐

9. **Για ποιον/ποιους λόγους δεν επιλέγεις να κάνεις πιο συχνά δώρο βιβλία;**
(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)

Δεν θα αρέσει στους φίλους μου	☐
Θα με κοροϊδεύουν	☐
Δεν είναι στην κουλτούρα μας	☐
Είναι ακριβό	☐
Δεν εκτιμώ το βιβλίο	☐
Άλλο *(σημείωσε πιο κάτω)*	☐

10. **Μέσα σε μια σχολική χρονιά, πόσα βιβλία δανείζεσαι από τη Βιβλιοθήκη του Σχολείου σου;**

Κανένα ☐ 1-2 ☐ 3-5 ☐ 6-9 ☐ 10+ ☐

11. **Για ποιους λόγους δεν επισκέπτεσαι τη Βιβλιοθήκη του Σχολείου σου όσο συχνά θα ήθελες;** *(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)*

Δεν με ενδιαφέρει να διαβάζω βιβλία	☐
Δεν υπάρχουν βιβλία στη σχολική βιβλιοθήκη που να με ενδιαφέρουν	☐
Δεν είναι ελκυστικός ο χώρος της βιβλιοθήκης	☐
Άλλο *(σημείωσε πιο κάτω)*	☐

12. **Αν η Βιβλιοθήκη του Σχολείου ήταν κατάλληλα διαμορφωμένη και παρέμενε ανοικτή κατά τις απογευματινές ώρες, πόσο συχνά νομίζεις πως θα επισκεπτόσουν τη Βιβλιοθήκη του Σχολείου;**

Ποτέ ☐ Σπάνια ☐ Συχνά ☐ Πολύ συχνά ☐ Καθημερινά ☐

13. **Ποιος πιστεύεις πως είναι ο ρόλος/σκοπός μιας Βιβλιοθήκης;**
(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)

Χώρος δανεισμού βιβλίων	☐
Χώρος έρευνας/αναζήτησης πληροφοριών	☐
Χώρος προσωπικής μελέτης	☐
Χώρος ομαδικής μελέτης	☐
Άλλο *(σημείωσε πιο κάτω)*	☐

ΜΕΡΟΣ Β΄

1. **Ποιο μέλος της οικογένειάς σου διαβάζει βιβλία;**
(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)

Πατέρας	☐
Μητέρα	☐
Αδέλφια	☐
Κανένας	☐
Άλλο *(σημείωσε πιο κάτω)*	☐

2. **Τι είδους βιβλία διαβάζουν τα μέλη της οικογένειάς σου;**
(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)

Ιστορικά	☐	Επιστημονικά	☐
Λογοτεχνικά	☐	Παιδικά & Νεανικά Βιβλία	☐
Μαγειρικής& Οινολογίας	☐	Εφημερίδες	☐
Ξενόγλωσσα	☐	Καμία	☐
Για τον αθλητισμό	☐	Άλλη.....	☐

3. **Γιατί πιστεύεις πως πρέπει να διαβάζει κάποιος βιβλία;**
(Μπορείς να επιλέξεις περισσότερες από μια απαντήσεις)

Για να εμπλουτίσει το λεξιλόγιό του	☐
Για να καλλιεργήσει αξίες, ιδανικά	☐
Για ψυχαγωγία	☐
Για να μορφωθεί	☐
Με ξεκουράζει	☐
Άλλο *(σημείωσε πιο κάτω)*	☐

4. **Παρακαλούμε όπως σημειώσεις οποιαδήποτε άλλη πληροφορία θεωρείς σημαντική για τους σκοπούς της έρευνάς μας.**

Σε ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο που διέθεσες, για να απαντήσεις το ερωτηματολόγιο.

Βιβλιοδρομία

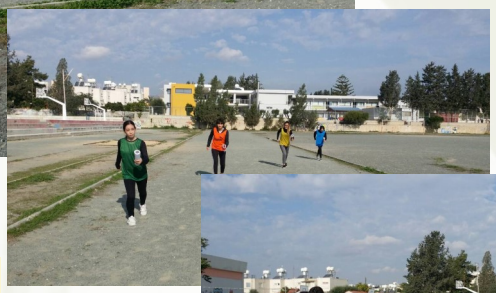

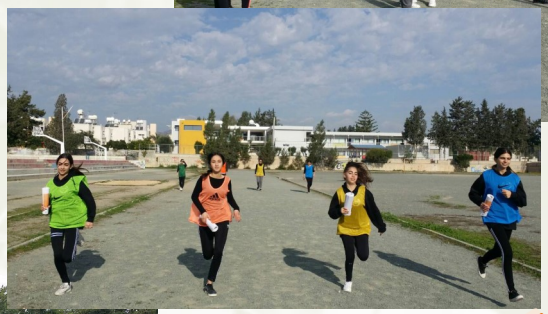

Στις 18/12/17 πραγματοποιήθηκε στο Σχολείο μας αγώνας Βιβλιοδρομίας! Ένας αγώνας δρόμου ο οποίος συνδύαζε ομαδικότητα, ταχύτητα, σκέψη αλλά και ... διάβασμα βιβλίου!

Στη Βιβλιοδρομία έλαβαν μέρος τέσσερις ομάδες. Η κάθε ομάδα αποτελείτο από τέσσερις αθλητές. Όπως όλοι γνωρίζουμε, στη σκυταλοδρομία, κάθε αθλητής διανύει μια απόσταση κρατώντας μια σκυτάλη την οποία δίνει στον επόμενο αθλητή και αυτός με τη σειρά του στον επόμενο. Στη βιβλιοδρομία γίνεται ακριβώς το ίδιο, μόνο που η σκυτάλη είναι... Βιβλίο! Αφού ο μαθητής πάρει στα χέρια του τη σκυτάλη– βιβλίο πρέπει γρήγορα να ανατρέξει σε συγκεκριμένη σελίδα του βιβλίου και να βρει μια λέξη-ζητούμενο με στοιχεία που του έχουν δοθεί από πριν. Σκοπός της κάθε ομάδας είναι να συγκεντρώσει τις τέσσερις ορθές λέξεις με τις οποίες, φτάνοντας στον τερματισμό, να σχηματίσει μια πρόταση σχετική με τη βιβλίο-σκυτάλη.

Νικήτρια της Βιβλιοδρομίας που διεξήχθη αναδείχθηκε η μπλε ομάδα η οποία όχι μόνο συνέλεξε τις ζητούμενες λέξεις αλλά και σχημάτισε ορθά την πρόταση.

Συντακτική Ομάδα

Βιβλιοδρομία

Η ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ «ΗΡΩΙΔΑ» ΜΑΣ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ!

Την Τρίτη, 19 Δεκεμβρίου 2017, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα «Προβολών» του Σχολείου μας δημιουργικό εργαστήριο στο πλαίσιο δράσης της Επιτροπής Βιβλιοθήκης.

Η παρουσία-διάλεξη ξεκίνησε με το καλωσόρισμα της συγγραφέως, κ. Άνδρης Χριστοφίδου-Αντωνιάδου, η οποία μας έκανε την τιμή να παρευρεθεί στο Σχολείο μας. Στη συνέχεια, η Φιλόλογος Β.Δ. κ. Παναγιώτα Γιωργαλλίδου, μας παρουσίασε το πλούσιο βιογραφικό της προσκεκλημένης μας, όπως επίσης και τα βραβεία που της έχουν απονεμηθεί. Μετά, η κ. Άνδρη Χριστοφίδου-Αντωνιάδου μας διάβασε το διήγημα «Μια Χριστουγεννιάτικη ιστορία». Ήταν πραγματικά μεγάλη μας τιμή να ακούμε από την ίδια τη συγγραφέα να διαβάζει κάτι δικό της. Μετά από την ενδιαφέρουσα και συγκινητική ανάγνωση της ιστορίας, αρχίσαμε να επεξεργαζόμαστε το κείμενο. Η συγγραφέας μάς έκανε διάφορες ερωτήσεις σχετικές με το διήγημα και εμείς τις απαντούσαμε με ενθουσιασμό. Ακόμη, μας έδωσε την ευκαιρία να της υποβάλουμε και εμείς μερικές ερωτήσεις για το συγγραφικό της έργο. Στο τέλος, μας αποκάλυψε πως αυτή η Χριστουγεννιάτικη ιστορία διαπνεόταν από αληθινά γεγονότα της ζωής της και πως η ίδια ήταν η πρωταγωνίστρια του διηγήματός της.

Στη συνέχεια ακολούθησε εργαστήρι δημιουργικής γραφής. Χωρισμένοι σε ομάδες, εργαστήκαμε σε δημιουργικές εργασίες που είχε ετοιμάσει η Επιτροπή Βιβλιοθήκης σε συνεργασία με την υπεύθυνη Β.Δ. και τη συγγραφέα κ. Άνδρη Χριστοφίδου-Αντωνιάδου. Η δικιά μας ομάδα (ομάδα Ε) είχε ως «αποστολή» να υποθέσουμε τι είχε συμβεί στους ήρωες της ιστορίας και να γράψουμε τις υποθέσεις μας σε ένα σύντομο κείμενο. Μόλις όλες οι ομάδες ολοκληρώσαμε τις εργασίες μας, η συγγραφέας μας έδωσε την ευκαιρία να τις παρουσιάσουμε με τη σειρά και μας επαίνεσε όλους με το χειροκρότημά της. Ήταν μεγάλη η χαρά για μας να μας επαινεί μια σπουδαία και καταξιωμένη συγγραφέας. Για αυτό και είμαστε πολύ ευγνώμονες που ζήσαμε αυτήν τη μαγική εμπειρία.

Συζητώντας μεταξύ μας, μετά το τέλος του εργαστηρίου, για τη μοναδική εμπειρία που βιώσαμε, πιστεύουμε πως αξίζει να αναφερθούμε στο άρθρο μας αυτό και σε όλα εκείνα τα συναισθήματα τα οποία κατέκλυσαν τις ψυχές μας από την αρχή μέχρι το τέλος της σχολικής αυτής δράσης. Η ανάγνωση αρχικά του διηγήματος μάς προκάλεσε χαρά και ενθουσιασμό, διότι ήταν η πρώτη φορά στη ζωή μας που ακούγαμε μία λογοτέχνη να διαβάζει δικό της έργο. Από την άλλη, η υπόθεση του διηγήματος μάς προκάλεσε ανάμεικτα συναισθήματα. Συγκεκριμένα, ο θάνατος του πατέρα, μας έκανε να νιώσουμε λύπη που έμεινε η Λώρα ορφανή σε μικρή ηλικία. Επίσης, η επίσκεψη του θείου, μας προκάλεσε στην αρχή οργή και έπειτα προβληματισμό για την εξιλέωση που ζητούσε από τα συγγενικά του άτομα μετά από 25 ολόκληρα χρόνια απουσίας. Η συγχώρεση ακόμη της μητέρας και της κόρης μας ευαισθητοποίησε και μας έκανε να θαυμάσουμε το μεγαλείο της ανθρώπινης ψυχής. Με αποκορύφωμα τέλος τη συγκίνηση την οποία νιώσαμε όλοι, μετά την εξομολόγηση-αποκάλυψη της συγγραφέως ότι η Λώρα, η πρωταγωνίστρια της ιστορίας, ήταν η ίδια η συγγραφέας, η οποία παρά την απώλεια του πατέρα της και την αδιαφορία των θείων της, εντούτοις αγωνίστηκε και κατάφερε να βγει νικήτρια και να γίνει μια διακεκριμένη, πολυβραβευμένη λογοτέχνης.

Κλείνουμε με το εξής ρητορικό ερώτημα προς εκείνους τους αναγνώστες μας οι οποίοι ακόμη αμφισβητούν και σνομπάρουν τα βιβλία: «Εάν η ιστορία της Λώρας και η πορεία ζωής της συγγραφέως δεν αποδεικνύουν το μεγαλείο και την αξία της Φιλαναγνωσίας, τι άλλο χρειάζεστε αγαπητοί μας φίλοι και φίλες για να πεισθείτε και να αφεθείτε στη μαγεία των βιβλίων»;

Τσούλου Ευστρατία, Γ6
Σιμονίδου Νικολέττα, Γ6

ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΝΔΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ-ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ
Συγγραφέας—Ερευνήτρια

Εικοσιπέντε χρόνια καθυστέρηση. Δεν είναι δα και τόσα πολλά. Μόνο ένα τέταρτο του αιώνα. Θα μπορούσε να ήτανε περισσότερα ακόμα, ένας αιώνας ας πούμε. Μόνο εικοσιπέντε χρόνια καθυστέρηση.

Τρίτη 24 Δεκεμβρίου 1985, απόγευμα, γύρω στις πέντε. Βρέχει σταλιά - σταλιά. Το κουδούνι της πόρτας χτυπά επίμονα, ντριν, ντριν, ντριν.

«Θα ’ναι τίποτα παιδιά που λένε τα κάλαντα» σκέφτεται η Λώρα και σηκώνεται βαριεστημένα ν’ ανοίξει. «Μπα, εσύ!» ξεστομίζει με έκπληξη. «Πέρασε μέσα».

Στο κατώφλι της ξώπορτας στέκεται συγχυσμένος και καταβεβλημένος ένας γεροντάκος. Την κοιτάζει με τα γαλανά του μάτια και τα χείλη του αρχίζουν να τρέμουν στην προσπάθειά τους να αρθρώσουν λέξεις.

«Μεγάλωσες. Έγινες ολόκληρη κοπέλα» λέει με φανερή προσπάθεια.

«Πέρασε μέσα» αποκρίνεται η Λώρα. «Πέρασε μέσα, θείε.»

Ο γεροντάκος μπαίνει στο χωλ, η ματιά του πέφτει πάνω στους λαμπτήρες του Χριστουγεννιάτικου δέντρου. Ανάβουν και σβήνουν κάθε μερικά δευτερόλεπτα. Κάτω απ’ το δέντρο κάμποσα δώρα στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο. Μετά κοιτάζει εξεταστικά γύρω το ζεστό χωλ.

«Η μητέρα σου δεν είναι στο σπίτι;» τη ρωτάει αμήχανα.

«Πλαγιάζει. Ήτανε κουρασμένη. Κάθισε θα τη φωνάξω.»

«Α όχι, δε θα καθίσω. Θα έρθω άλλη φορά» λέει προσπαθώντας να ξεφύγει απ’ τις τύψεις του ίσως ή απ΄ την ανάπαντεχη θαλπωρή που εκπέμπει αυτό το σπίτι. «Να, έτσι περαστικός ήμουνα. Σου’ φερα αυτές. Ίσως εσύ φανείς πιο τυχερή από μένα.»

Χώνει το χέρι στην τσέπη του παντελονιού του και βγάζει κάτι διπλωμένα χαρτιά και της τα δίνει.

Η Λώρα αποσβολωμένη από έκπληξη τον κοιτάζει με συμπόνοια, με πίκρα, με απορία, μ΄ ένα σωρό ανάκατα συναισθήματα που δεν μπορεί να ξεδιαλύνει. Παίρνει τα χαρτιά στα χέρια της και τα κοιτάζει: δυο ομολογίες. Δυο ομολογίες εξιλέωσης. Δυο ομολογίες που θα εξαγοράσουν εικοσιπέντε χρόνια αδιαφορίας, εικοσιπέντε χρόνια έλλειψης συνείδησης. Και πάει να ξεσπάσει, να το πνίξει με χίλιες ερωτήσεις πώς και νοιάστηκε τώρα που η παρουσία του δεν είναι αναγκαία, πού ήτανε τα πρώτα χρόνια της ορφάνιας και της μοναξιάς, πού ήτανε αυτός και τα άλλα αδέρφια του πατέρα της; Πώς την ξέγραψαν όλοι τους για εικοσιπέντε χρόνια; Γιατί τη θυμήθηκε τώρα που δεν χρειαζότανε μήτε χάδια στοργικά, μήτε χρήματα; Πώς μπόρεσαν όλοι τους να φανούν τόσο σκληροί μαζί της, σε τι έφταιξε η ίδια για να αξίζει τέτοια εγκατάλειψη; Τίποτα το κοινό δεν υπήρχε ανάμεσα στον πατέρα της και στ’ αδέρφια του, εκτός από τα γαλάζια τους μάτια. Παίρνει μια βαθιά ανάσα για να καταπιέσει όλα αυτά τα ερωτήματα για να μην πέσουν πάνω του σαν κεραυνός. Με κόπο λέει:

«Ευχαριστώ, μα δεν έχω τύχη.»

Ανοίγει η πόρτα του χωλ και μπαίνει η μητέρα με τη ρόμπα της. Τους κοιτάζει έκπληκτη:

«Πώς από δω Δημήτρη;» του λέει. «Πώς και μας θυμήθηκες;»

«Είπα να ’ρθώ να σας δω» αποκρίνεται, νιώθοντας άβολα.

«Θα πρέπει να μάζεψε πολύ κουράγιο για να κάνει τέτοιο βήμα” σκέφτεται η Λώρα.

«Κάθισε. Να σου κάνω τσάι» λέει η μητέρα με ευγένεια.

«Όχι, να πηγαίνω, μια άλλη φορά ίσως. Το αλλάξατε το σπίτι, το φτιάξατε.» τολμά να πει ο γεροντάκος.

«Δουλέψαμε κι οι δυο σκληρά, κι εγώ και η κόρη μου» αποκρίνεται η μητέρα με περηφάνεια. Ίσως κάτω απ΄ τα λόγια της να θέλει να πει «Τα καταφέραμε και μόνες μας χωρίς τη δική σας βοήθεια.»

«Από λεφτά πώς πάτε τη ρωτάει;»

«Θράσος ή γεροντική αφέλεια;» σκέφτεται η Λώρα. «Τολμά και ρωτά μετά από τόσα χρόνια.»

«Η κόρη μου να’ ναι καλά» του απαντά η μητέρα.

«Πώς περάσανε τα χρόνια! Είμαι 83 χρονών. Έχει κιόλας εικοσιτέσσερα χρόνια που πέθανε ο αδερφός μου» λέει σαν να μονολογεί.

«Εικοσιπέντε θείε, εικοσιπέντε» τον διορθώνει η Λώρα. «Εγώ θυμάμαι καλύτερα από σένα κι ας ήμουνα πολύ μικρή τότε.»

Την κοιτάζει συγχυσμένα.

«Να πηγαίνω» λέει αμήχανα. «Θα ξανάρθω, μια άλλη φορά»

«Στο καλό» τον χαιρετά η μητέρα. «Να ξανάρθεις.»

Κατεβαίνει τα σκαλιά ένα-ένα, με βήματα αργά. Απομακρύνεται μεσ’ τη βροχή που έχει γίνει δυνατή σαν να θέλει να ξεπλύνει τις τύψεις του και την ντροπή του.

«Γιατί;» αναρωτιέται η Λώρα. «Μήπως διαισθάνεται πως τον ζυγώνει ο θάνατος; Μήπως να’ναι το πνεύμα των Χριστουγέννων που τον επηρέασε; Απ΄την άλλη πού ήτανε αυτό το πνεύμα τα εικοσιτέσσερα προηγούμενα Χριστούγεννα που πέρασαν; Ας είναι. Άργησε μόνο εικοσιπέντε χρόνια.»

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ: ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΟΜΑΔΑ Α: Να γράψετε έναν εσωτερικό μονόλογο περίπου 50-80 λέξεων στον οποίο να φαίνεται το δίλημμα του θείου, λίγο πριν κτυπήσει το κουδούνι και εισέλθει στο σπίτι των συγγενών του.

«Θα με δεχθούν ή θα με διώξουν; Θα με θυμηθούν ή θα με έχουν ξεχάσει; Άραγε μένουν ακόμα εδώ ή μήπως έφυγαν μετά τα γεγονότα; Πώς θα με αντιμετωπίσουν; Πώς θα αντιδράσουν; Μήπως κάνω λάθος; Η απόφαση μου ήταν επιπόλαιη; Ποτέ δεν θα με αποδεχτούν και θα έχουν δίκαιο. Πώς αναπληρώνονται εικοσιπέντε ολόκληρα χρόνια απουσίας; Τι με οδήγησε να έρθω ως εδώ; Μήπως το βάρος που έχω τόσα χρόνια στην ψυχή μου; Μήπως οι τύψεις που δεν σεβάστηκα τη μνήμη του αδερφού μου; Θα καταφέρουν ποτέ να με συγχωρήσουν και να δεχτούν την προσφορά μου; Μήπως δεν τους ενδιαφέρουν τελικά τα χρήματα, αλλά το μόνο που θέλουν είναι την αγάπη και τη στήριξή μου; Ποιο είναι το σωστό; Τι να κάνω; Να κτυπήσω το κουδούνι ή να φύγω;»

Καπέλα Δάφνη, Α2
Νικολάου Ηλιάνα, Α2
Κυριάκου Άνθεμις, Α5
Παναγιώτου Άντρεα, Α5

ΟΜΑΔΑ Β: Να δώσετε ένα διαφορετικό τέλος στο διήγημα της κ. Άνδρης Χριστοφίδου-Αντωνιάδου, «Μια Χριστουγεννιάτικη Ιστορία».

«Να πηγαίνω», λέει αμήχανα ο θείος. «Θα ξανάρθω κάποια άλλη φορά». «Στο καλό», λέει η Λώρα πικραμένη. Ο θείος κατεβαίνει τα σκαλιά ένα-ένα με βαρύ βήμα. Τα χείλη του τρεμοπαίζουν από συγκίνηση και με δυσκολία καταφέρνει να αρθρώσει ένα χαμηλόφωνο «συγγνώμη». Μια συγγνώμη αληθινή, ειλικρινή, μια συγγνώμη μεταμέλειας που η Λώρα περίμενε εικοσιπέντε ολόκληρα χρόνια να ακούσει. Όταν έφτασε στο τελευταίο σκαλί, ο θείος γύρισε, κοίταξε τις δυο γυναίκες με μάτια βουρκωμένα. Το τζάκι μέσα στο σπίτι έσβησε απότομα, ο ήχος από το κούτσουρο που έπεσε σκέπασε την τελευταία ανάσα του θείου που «έφυγε» γαλήνιος και ήρεμος τώρα πια…

Πολυβίου Βερόνικα, Β4
Νεοφύτου Σκεύη, Β5

ΟΜΑΔΑ Γ: Να υποθέσετε τι είχε συμβεί ανάμεσα στους ήρωες της ιστορίας μας και να γράψετε τις υποθέσεις σας σε μία παράγραφο 80-100 λέξεων.

Όλα άρχισαν 25 χρόνια πριν, με τον απρόσμενο θάνατο του πατέρα της Λώρας. Αρχικά, τα αδέλφια του πατέρα της δεν ήθελαν να στηρίξουν οικονομικά και συναισθηματικά την οικογένεια για αυτό και επέλεξαν να αδιαφορήσουν. Εγκατέλειψαν μητέρα και κόρη, χωρίς να δείξουν το παραμικρό ενδιαφέρον.

Παρά τις συνεχείς προσπάθειες της Λώρας και της μητέρας της να επικοινωνήσουν μαζί με τους συγγενείς τους, εντούτοις δεν κατάφεραν τίποτα. Για να επιβιώσουν λοιπόν οι δυο γυναίκες, αναγκάστηκαν να δουλέψουν σκληρά. Με τη σκληρή δουλειά κατάφεραν να ξεπεράσουν μαζί, όλες τις δυσκολίες και να βγουν νικήτριες της ζωής.

Όσο για τους συγγενείς τους, υποθέτουμε πως, μετά τον ξαφνικό θάνατο του αδελφού τους, έφυγαν μακριά και έφτιαξαν τις δικές τους οικογένειες. Μόνο ο θείος της ιστορίας μας έμεινε ανύπαντρος και έζησε ολομόναχος το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του . Οι τύψεις του όμως για την αδιαφορία της οικογένειάς του και του ιδίου απέναντι στη νύμφη τους και στην ανιψιά τους, χρόνο με τον χρόνο μεγάλωναν και τον βασάνιζαν όλο και πιο πολύ. Λίγο πριν το τέλος της ζωής του, χάρη στη μαγεία των Χριστουγέννων βρήκε το θάρρος και τη δύναμη, για να επιστρέψει, έστω και με 25 χρόνια καθυστέρηση, πίσω στο σπίτι του νεκρού του αδελφού και να ζητήσει τη συγχώρεση που τόσο λαχταρούσε.

Τσούλου Ευστρατία, Γ6
Σιμονίδου Νικολέττα, Γ6

ΟΜΑΔΑ Δ: Να αφηγηθείτε μία σύντομη ιστορία στην οποία να διαφαίνονται οι εξής έννοιες: περιθωριοποίηση, κοινωνικός αποκλεισμός, Χριστούγεννα: ευκαιρία για έμπρακτη και όχι αφηρημένη αγάπη, ενσυναίσθηση και αποδοχή.

Σήμερα ήταν η τελευταία μέρα πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων. Στο σχολείο, την ώρα του διαλείμματος ακουγόταν μουσική από τα μεγάφωνα. Όλοι οι τελειόφοιτοι ήταν μαζεμένοι στο προαύλιο του σχολείου. Χόρευαν, διασκέδαζαν και έβγαζαν αναμνηστικές φωτογραφίες, μιας και αυτά θα ήταν τα τελευταία τους Χριστούγεννα στο Γυμνάσιο. Εκεί ήμουνα κι εγώ μαζί με τους φίλους μου.

Ξαφνικά, όπως διασκεδάζαμε, πρόσεξα ότι ο Βίκτωρ, ο καινούριος μαθητής της τάξης μου, καθόταν πάλι μόνος του, περιθωριοποιημένος από όλους και από όλα. Αμέσως ένιωσα πολύ άσχημα. Θυμήθηκα όλα όσα κατά καιρούς είχαμε συζητήσει στο μάθημα της Λογοτεχνίας για το θέμα του κοινωνικού αποκλεισμού και με μιας έχασα το κέφι μου. Βλέπετε, είχα βρεθεί κι εγώ κάποτε στη θέση του συμμαθητή μου, όταν χρειάστηκε, λόγω της δουλειάς του πατέρα μου, να μετακομίσουμε σε άλλη πόλη και σε άλλη γειτονιά και να γραφτώ σε νέο σχολείο.

Για αυτό και παρακάλεσα τους φίλους μου να του φωνάξουμε και να τον βάλουμε στην παρέα μας. Άλλωστε, σε λίγες μέρες θα γιορτάζαμε τα Χριστούγεννα και όπως είχαμε τονίσει στο μάθημα των Θρησκευτικών «δεν πρέπει να αγαπάμε τους άλλους μόνο στα λόγια, αλλά να το αποδεικνύουμε με πράξεις μας».

Αρχικά, όταν μας είδε να τον πλησιάζουμε φοβήθηκε. Σκέφτηκε πως μάλλον για κακό πηγαίναμε κοντά του. Όταν μάλιστα μας άκουσε να τον καλούμε να μπει στην παρέα μας, ξαφνιάστηκε και έμεινε να μας κοιτάει με καχυποψία. Ευτυχώς, κατάλαβε πως δεν του κάναμε πλάκα και ένιωσε αμέσως υπέροχα.

Από τότε, εντάχθηκε επίσημα στην παρέα μας. Σήμερα, αριθμεί το δέκατο μέλος της παρέας μας. Το πιο αγαπητό θα έλεγα.

Κυριάκου Ανδρέας, Α6
Δημητρίου Αργύρης, Β1
Κυπριανού Σωτήρης, Γ4
Στυλιανού Λούκας, Γ7

ΟΜΑΔΑ Ε: Να εικονογραφήσετε μία σκηνή του διηγήματος της κ. Άνδρης Χριστοφίδου-Αντωνιάδου, «Μια Χριστουγεννιάτικη Ιστορία» που σας εντυπωσίασε.

Βαρελλά Κατερίνα, Γ2
Φώτη Φρόσω, Γ7
Χριστοδουλίδου Μαρία, Γ7
Στέλιου Αίγλη, Γ7

ΟΜΑΔΑ ΣΤ: Να γράψετε με ωραία γράμματα και ορθογραφημένα σε χαρτονάκι τα μηνύματα του διηγήματος της κ. Άνδρης Χριστοφίδου-Αντωνιάδου, «Μια Χριστουγεννιάτικη Ιστορία».

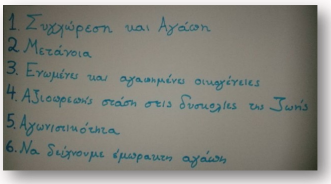

Να δουλέψετε στον υπολογιστή και να φτιάξετε κρυπτόλεξο με λέξεις-έννοιες του διηγήματος. Σημείωση: Τρέξτε το κρυπτόλεξο από τη διεύθυνση http://users.sch.gr/papatoli/

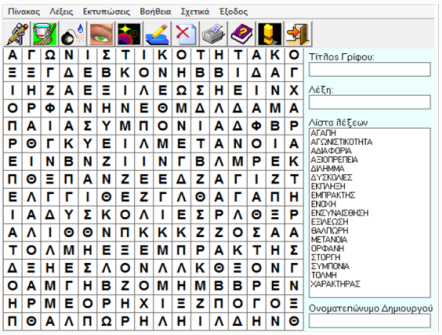

Θεοδώρου Βασίλης, Α3
Κούκιος Πέτρος , Α4
Κυριακίδης Γιώργος, Α4

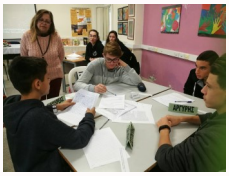

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΑΛΕΝΤΩΝ & ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑΣ

Το Σάββατο, 16 Δεκεμβρίου 2017, ο Σύνδεσμος Γονέων του Γυμνασίου Λινόπετρας σε συνεργασία με το Σχολείο διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία Φιλανθρωπική Εορταστική εκδήλωση που περιλάμβανε Διαγωνισμό Ταλέντων. Κριτική επιτροπή, γονείς, καθηγητές και παιδιά απόλαυσαν ένα υπέροχο πρόγραμμα στο οποίο μαθητές/τριες του Σχολείου έδειξαν το ταλέντο τους στον χορό και στο τραγούδι.

Μέσα από τη διαδικασία της ψηφοφορίας αναδείχθηκαν οι τρεις πρώτοι στον χορό και οι τρεις πρώτοι στο τραγούδι. Πέρα από το κύπελλο με το οποίο βραβεύτηκαν οι νικητές, έλαβαν και έναν φάκελο με κουπόνια για την αγορά βιβλίου. Τα κουπόνια είχαν δοθεί ως δώρο στο Σχολείο μας από τον κ. Κυριάκο Κυριάκου, ιδιοκτήτη του Βιβλιοπωλείου Κυριάκου που βρίσκεται απέναντι από τα δικαστήρια, για να δοθούν σε μαθητές/τριες στο πλαίσιο σειράς δράσεων του Σχολείου μας για προώθηση της Φιλαναγνωσίας.

Συντακτική Ομάδα

«ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ»

μία διαθεματική προσέγγιση

Οι μαθητές του τμήματος Γ5 του Γυμνασίου Λινόπετρας σε συνεργασία με παιδιά από το Ειδικό Σχολείο Αποστόλου Λουκά ξεκίνησαν το project: «Το αερόστατο της διαφορετικότητας».

Το έργο έχει σκοπό να προωθήσει την αλληλεγγύη, συνεργασία και αλληλοσεβασμό μεταξύ των παιδιών καταπολεμώντας τις διακρίσεις.

Στο πλαίσιο της δράσης έγιναν συναντήσεις και επισκέψεις στα δύο σχολεία κατά τις οποίες τα παιδιά παρακολούθησαν και συμμετείχαν ενεργά στο μάθημα και συνεργάστηκαν σε ένα κλίμα ομαδικότητας και αλληλοσεβασμού. Οι επισκέψεις από τα παιδιά του ειδικού Σχολείου Αποστόλου Λουκά θα εξακολουθήσουν μέχρι και την ολοκλήρωση του έργου, τον Μάιο του 2018.

Υπεύθυνοι καθηγητές του έργου είναι η καθηγήτρια Τέχνης κ. Μηλίτσα Κωνσταντή και ο δάσκαλος των παιδιών του Ειδικού Σχολείου Αποστόλου Λουκά, κ. Γιάννης Χριστοφή.

Συντακτική Ομάδα

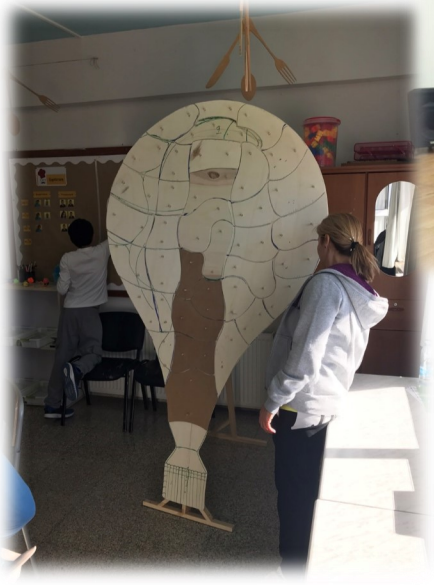

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΜΠΟΣ

14 Νοεμβρίου 2017, ημέρα Τρίτη, λίγο μετά τις 9 το πρωί στην αίθουσα του ΔΡΑΣΕ κουβεντιάζουμε με τον κ. Κόμπο, φιλόλογο και Β.Δ. του Σχολείου μας, γενικά για το βιβλίο, αλλά και για τις ποιητικές του συλλογές.

Καλημέρα κ. Κόμπο. Σας ευχαριστούμε πολύ για την προθυμία σας να μας παραχωρήσετε συνέντευξη για τις ανάγκες του Διαγωνισμού «Βιβλιομανία» στον οποίο συμμετέχουμε.

Εγώ σας ευχαριστώ. Είναι με ιδιαίτερη χαρά που βρίσκομαι μαζί σας τώρα εδώ για να μιλήσουμε για ένα τόσο σημαντικό θέμα.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν. Διαβάζετε κ. Κόμπο βιβλία; Και αν ναι, γιατί;

Ναι διαβάζω. Σίγουρα συνέβαλε σε αυτό το γεγονός ότι γεννήθηκα σε μια εποχή όπου το βιβλίο ήταν πάρα πολύ σημαντικό για την εκπαίδευση των παιδιών. Εμείς παιδιά την εποχή μου, διαβάζαμε από τα βιβλία. Δεν είχαμε ηλεκτρονικούς υπολογιστές ούτε διαδίκτυο για να κατεβάζουμε σε δευτερόλεπτα όλου του κόσμου τα πράγματα. Άρα, ήμασταν πολύ συνδεδεμένοι από μικρά παιδάκια με το βιβλίο. Για αυτό και θυμάμαι πως κάναμε μεγάλη χαρά όταν οι δάσκαλοί μας, μας έδιναν τα καινούργια βιβλία. Θυμάμαι χαρακτηριστικά που τα παίρναμε και τα μυριζόμασταν. Εκείνη τη συγκεκριμένη μυρωδιά που είχαν. Ναι, μύριζε φρεσκάδα το βιβλίο και βεβαίως διάβαζα όχι μόνο για τη μόρφωσή μου αλλά και για την ψυχαγωγία μου.

Καλημέρα και από μένα κ. Κόμπο. Εγώ θα ήθελα να σας ρωτήσω τι είδους βιβλία προτιμούσατε να διαβάζετε.

Καλημέρα Ηλιάνα μου. Κοίτα, μικρός διάβαζα περιοδικά, εφημερίδες. Φυσικά, τότε δεν είχαμε την οικονομική ευχέρεια για να αγοράζουμε τα δικά μας βιβλία. Βλέπετε, το βιοτικό επίπεδο ήταν πιο χαμηλό.

Συνήθως τα αγοράζατε ή δανειζόσασταν από τη Δημοτική Βιβλιοθήκη της πόλης σας;

Δανειζόμασταν βιβλία από τη βιβλιοθήκη του Σχολείου μας.

Να περάσω σε μια πιο προσωπική ερώτηση, εάν μου επιτρέπετε βέβαια. Κάνετε δώρα βιβλία κ. Κόμπο και εάν ναι σε ποιες περιστάσεις;

Θα σου απαντήσω, δεν έχω κανένα πρόβλημα. Δυστυχώς, σε αυτήν την εποχή που ζούμε, το βιβλίο έχει ξεπέσει στη συνείδηση των ανθρώπων σε σημείο που φτάνει να σκεφτεί κανείς: - Μα να του πάρω βιβλίο; «Θα πει και τον λόγο του.» «Γιατί να του πάρω βιβλίο, αφού δεν θα το εκτιμήσει;» Φυσικά και κάνω δώρα βιβλία και φυσικά και τα προσφέρω σε παιδιά γυμνασίου, λυκείου. Γιατί το μικρό παιδάκι, αν του δώσεις βιβλίο θα παραπονεθεί. Στα παιδιά αρέσουν τα παιχνίδια και προτιμούν γενικώς άλλα πράγματα. Στην εποχή μου το βιβλίο ήταν το α και το ω. Τώρα όμως έχουν αλλάξει τα πράγματα.

Θυμάστε ποιο ήταν το πρώτο βιβλίο που διαλέξατε να διαβάσετε; Και αν ναι τι θυμάστε από αυτό;

Το πρώτο βιβλίο που επέλεξα να διαβάσω ήταν το αναγνωστικό της Α΄ Δημοτικού. Έχω τρία μεγαλύτερα αδέλφια. Επειδή δεν μπορούσα να διαβάζω έβλεπα τις εικόνες και τους τις περιέγραφα. Σιγά, σιγά όταν πήρα στα χέρια μου το αναγνωστικό άρχισα να διαβάζω.

Μιλήστε μας και για το ποιητικό σας έργο. Πότε γράψατε το πρώτο σας ποιητικό έργο; Πόσο χρόνο διήρκησε η συγγραφή του και πότε το εκδώσατε; Πότε ακολούθησαν οι επόμενες συλλογές;

Πρώτα έγραψα μια συλλογή που αναφέρεται στη μεγάλη αρρώστια της εποχής μας που είναι η αστυφιλία. Αυτήν την ποιητική συλλογή την ονόμασα "Μέτοικος αστικού εκκολαπτηρίου". Παράλληλα όμως έγραφα και τη δεύτερη συλλογή που αναφέρεται στο δράμα της Κύπρου και είναι αυτό που έχετε μπροστά σας. «Κύπρος, το σταυρωμένο σταυροδρόμι». Η αλήθεια είναι πως παιδεύτηκα πολύ να βρω τον τίτλο. Με ενέπνευσε τελικά αυτό το σταυρόσχημο ειδώλιο που βρέθηκε στην Χοιροκοιτία. Βρήκα και κάτι πίνακες του Νίκου Χαρούς και έφτιαξα αυτήν την ποιητική συλλογή. Από το 2010 μέχρι το 2011-2012 ήταν μία περίοδος εκρηκτική. Κάθε μέρα έγραφα. Χρειάστηκε να κάνω ελάχιστες μικροαλλαγές και αυτό γιατί τα αρχικά ποιήματα έβγαιναν κατευθείαν από την ψυχή μου. Στη συνέχεια, έγραψα και μια τρίτη συλλογή η οποία όμως είναι ακόμη ανέκδοτη. Έγραψα και δύο βιβλία.

Θέλετε να μας πείτε ποιες ιδέες, ποια πιστεύω σας, εκφράζετε μέσα από την ποίησή σας;

Μάλιστα. Κοιτάξτε. Έχω πολλά βιώματα μέσα από τα οποία γεννήθηκαν τα ποιήματά μου. Να σας δώσω μερικά παραδείγματα. Από μικρό παιδάκι έζησα σε μια περιοχή όπου οι άνθρωποι ήταν πάρα πολύ ειρηνικοί. Είχαν πολλές εκκλησιές, ξωκλήσια στα οποία πήγαιναν και εκκλησιάζονταν. Θυμάμαι να ψέλνουμε τα εγκώμια στην Αγία Αναστασία. Αυτό το βίωμα ενέπνευσε συγκεκριμένο ποίημα. Επίσης, από μικρό παιδάκι με ενέπνευσε η φύση, με ενέπνευσε η αγάπη που είχαν οι άνθρωποι μεταξύ τους. Μέσα λοιπόν στα ποιήματά μου θα δείτε εικόνες, χρώματα, αρώματα, συναισθήματα και πάρα πολλά άλλα βιώματα. Ακόμη, πηγή έμπνευσης για μένα αποτέλεσαν τα υπέροχα, ειρηνικά χρόνια στη Λάπηθο. Οι θρησκευτικές γιορτές που είχαμε, η παραλία της Λαπήθου, το βουνό ο Πενταδάκτυλος που ανέβαινα πολλές φορές με τη μάνα μου. Εν κατακλείδι, πιστεύω πως αυτά που με ενέπνευσαν είναι η φύση, τα ήθη και έθιμα, οι παραδόσεις μας.

Κ. Κόμπο, να τολμήσω να σας ρωτήσω ποιο είναι το αγαπημένο σας ποίημα και εάν θέλετε να μας πείτε και γιατί το ξεχωρίζετε;

Αυτή είναι πράγματι μια δύσκολη ερώτηση γιατί ο ποιητής, (δεν λέω βέβαια ότι είμαι ποιητής, άλλοι θα αποφασίσουν για αυτό), σε κάθε περίπτωση αυτός που εκφράζει τα συναισθήματά του, είτε με ποιητικό είτε με πεζό τρόπο, αισθάνεται αυτά που γράφει σαν παιδιά του. Έτσι, όπως η μητέρα αγαπά όλα της τα παιδιά έτσι και αυτός τα αγαπά όλα. Τώρα, συναισθηματικά είχα συγκλονιστεί, όταν είχα γράψει το ποίημα που αναφέρεται στην Παναγία και λέει ότι αυτή μας έσωσε το 1974. Πρόκειται για το ποίημα "Μια Παναγιά" και είναι μέσα στην ποιητική συλλογή "Κύπρος, το σταυρωμένο σταυροδρόμι". Το συγκεκριμένο ποίημα με συγκινεί πάρα πολύ, γιατί δίνει την ελπίδα και επειδή η Παναγία είναι η μητέρα όλων μας.

Θα θέλατε να μας αναλύσετε ένα από τα ποιήματά σας;

Βεβαίως. Το πρώτο ποίημα της πρώτης ποιητικής συλλογής. Αυτό που λέγεται "Τρύπια ήθη". Εδώ πραγματικά, βλέπουμε τη βία, την αδιαφορία, τη φιλαργυρία που υπάρχει. Δεν υπάρχουν άνθρωποι σωστοί. Αυτή η κατάσταση μας μπάζει σαν εισαγωγή στην ποιητική συλλογή «Μέτοικος αστικού εκκολαπτηρίου» που εκφράζει το πώς είναι η κοινωνία μας σήμερα και πώς η ψυχή του ανθρώπου. Τώρα, όταν λέμε ήθη, ήθος εννοούμε τον καλλιεργημένο άνθρωπο. Από μικρά παιδιά μαθαίνουμε να έχουμε αξίες, αγάπη προς την οικογένεια, προς τον συνάνθρωπο, προς την πατρίδα, να σεβόμαστε τους μεγαλύτερους. Και λέει το ποίημα στο οποίο ουσιαστικά κυριαρχεί το χρήμα.

Τὸ στίγμα ἐτούτων τῶν καιρῶν
δὲν στόχευσα μὲ ἀλφαβήτας ρίμες
σὲ τεχνολογικὴ πιστότητας
ἀστραφτερὸ χαρτὶ νὰ τυπωθεῖ.

Την κατάσταση δηλαδή που υπάρχει σε αυτήν την εποχή δεν την είδα έτσι απλά για να γράψω μερικούς στίχους ποιητικούς και για να τους τυπώσω σε ωραίο γυαλιστερό χαρτί και να πω στον εαυτό μου τι ωραίο βιβλίο που έγραψες Πέτρο.

Τὰ στίγματά τους λύγισα
καὶ θρήνησα βουβὰ
σ' εἰκονικὸ τῶν Τραγικῶν ἀλώνι
δραματουργώντας σώματα, φωνές,
σκιές και τρύπια ἤθη.

Αλλά τα κακά που υπάρχουν σε αυτά τα χρόνια, έσκυψα κάτω την ψυχή μου και έκλαψα μέσα μου μπροστά σε ένα αρχαίο θέατρο. Ζωντανεύοντας τους ανθρώπους, το πώς σκέφτονται, το πώς συμπεριφέρονται, τις ιδέες των ανθρώπων και τα ήθη τους.

Ἦθη αὐτῶν
ποὺ δὲν ἀντέχουν νὰ ντυθοῦν
ἀνάργυρη τὴν ἀρχοντιὰ
ἀπ' τὰ σώψυχα βγαλμένη,

Τα ήθη των ανθρώπων που δεν τους ικανοποιεί να δείξουν τον πολιτισμένο εαυτό τους. Δεν τους ικανοποιεί πχ. να δείξουν αλτρουιστική αγάπη προς τον συνάνθρωπο. Δυστυχώς, οι άνθρωποι σήμερα είναι εγωιστές και έχουν έναν ωφελιμιστικό τρόπο σκέψης.

κισσὸ τοῦ Διονύσου νὰ στεφθοῦνε,
με κορεσμένη μονάχα
τῶν ὀμματιῶν τὴν δίψα.

Στους Δραματικούς αγώνες που θα διδαχθείτε στην Ελένη του Ευριπίδη στην Γ΄ τάξη του Γυμνασίου, οι νικητές δεν έπαιρναν χρυσά μετάλλια ούτε είχαν σπόνσορες. Αυτοί οι άνθρωποι αρκούνταν στο να χειροκροτηθούν και στο να τους βάλουν ένα στεφάνι κισσού. Φανταστείτε τί διαφορά υπάρχει με σήμερα. Σήμερα, που ακόμα και για μια μικρή εξυπηρέτηση σου ζητούν ανταλλάγματα.

Μιὰ δίψα καταξίωσης
ψημένη σὲ πηλὸ
κι ἀπάνω χαραγμένη ἡ μεγάλη
ἢ ἔστω ἡ μικρὴ ταυτότητά τους
αἰθέρια νὰ τοὺς διαλαλεῖ.

Επίσης τα ονόματα των νικητών στους δραματικούς αγώνες στην Αρχαία Αθήνα (άρα πήρα από εκεί την έμπνευση από την Αρχαία Τραγωδία, γιατί ζούμε μια τραγωδία σήμερα), γράφονταν πάνω σε κεραμίδες και τα φύλαγαν στο Ωδείο και καμάρωναν. Μόνο αυτό ήθελαν. Δεν έπαιρναν χρήματα.

Ποιὸς λογαριάζει σήμερα τὴν δόξα,
τ' ἄσαρκο καὶ φευγάτο σκίρτημα
καὶ σεβασμοῦ τὸ ἄρωμα
ἀνασκαφέντων γραφικῶν,
ὅταν δὲν τοῦ ὑπόσχεται
χλιδῆς κομπόδεμα βαρβάτο
στο αἰσθησιακὸ παζάρι τοῦ εὐδαιμονισμοῦ
μὲ τ' ἀπυρόβλητα ἀνταλλαχτικά του;

Ποιος λογαριάζει σήμερα τη δόξα; Με τον όρο «δόξα» εννοούμε τη φήμη. Σήμερα ένας άνθρωπος είναι φημισμένος γιατί ή έχει πολλά λεφτά ή τον βοήθησαν κάποιοι να γίνει ηθοποιός, τραγουδιστής, να πάρει θέση στο Δημόσιο και να γίνει υπουργός. Αυτά είναι σήμερα τα κακά πρότυπα ενώ παλιά τα καλά πρότυπα ήταν οι ήρωές μας, ήταν οι πατεράδες μας, οι παππούδες μας που ήταν παραδείγματα στη ζωή. Ποιος λογαριάζει λοιπόν σήμερα τη φήμη; Αυτό το ωραίο συναίσθημα που νιώθεις, όταν σε αναγνωρίζουν οι άλλοι και που το είχαν οι πρόγονοί μας, οι Αρχαίοι Έλληνες; Χάρη στα ευρήματα από τις ανασκαφές βλέπουμε τις αξίες των προγόνων μας τις οποίες όμως παρατήσαμε λόγω ξενομανίας. Ποιος το λογαριάζει όταν αυτό το άρωμα δεν του υπόσχεται χρήματα. Σήμερα που όλα μετριούνται με την καλοπέραση την εξωτερική. Σήμερα που όλοι βάζουν τα παιδιά τους στις διάφορες δουλειές με το «μέσον» αφήνοντας εκτός τους καλύτερους.

Αυτό το ποίημα είναι πολύ πυκνό και δείχνει το πώς έπρεπε να είμαστε και πού καταντήσαμε. Και συνεχίζει μέσα η πρώτη αυτή συλλογή πιο αναλυτικά με συγκεκριμένα ποιήματα.

Να τολμήσουμε να ρωτήσουμε τι είναι η ποίηση για σας;

Για μένα παιδιά η ποίηση είναι εικόνες, απεικάσματα της ψυχής του ανθρώπου. Ένας άνθρωπος όμως για να γράψει ποίηση πρέπει να έχει πολλές εικόνες μέσα του. Και για να γράψει καλή ποίηση πρέπει «στη ζυγαριά της ψυχής του» να υπάρχει η χαρά και η λύπη, ο πόνος και η ανακούφιση, η δυστυχία και η ευτυχία. Αυτά τα βιώματα τα έχω. Έζησα πάρα πολλές χαρές στη ζωή μου και πάρα πολλές λύπες καί ως πρόσφυγας καί ως άνθρωπος. Αυτή η χαρά και η απογοήτευση συνδυάζονται και γίνονται εικόνες μέσα στην ψυχή, οι οποίες βγαίνουν στη συνέχεια με έναν συγκεκριμένο τρόπο σε λέξεις που συνδυάζονται. Αλλά πρέπει να είναι τυλιγμένα σε ένα όμορφο πακέτο και να βγαίνει νόημα. Αυτή είναι τέχνη. Με βοήθησε το γεγονός πως είμαι φιλόλογος γιατί «παίζω» με τις λέξεις. Όταν μου έρχεται η έμπνευση αμέσως έρχεται η λέξη και τότε η ποίηση μου είναι εκρηκτική και συνεχίζω μέχρι να τελειώσει το ποίημα.

Θα σας πάμε κάπου αλλού τώρα κ. Κόμπο. Θα θέλαμε να μας πείτε τη γνώμη σας για τον διαγωνισμό «Βιβλιομανίας» στον οποίο συμμετέχουμε.

Βεβαίως και θεωρώ ότι είναι καλός ο διαγωνισμός αυτός επειδή προσπαθεί να επαναφέρει τους μαθητές και να τους επανασυνδέσει με το βιβλίο. Το βιβλίο παιδιά μπορείς να το κρατήσεις στην αγκαλιά σου, μπορείς να ξαπλώσεις στο κρεβάτι και να το φυλλομετρήσεις. Σου προσφέρει και την αίσθηση της αφής. Πάνω από όλα είναι ένας φίλος το βιβλίο. Εκεί μέσα ταυτίζεσαι με τους ήρωες, μαθαίνεις να σκέφτεσαι. Το ίδιο το βιβλίο σε αναγκάζει να δεις μέσα σου τις εικόνες. Παρόλο που ο υπολογιστής σήμερα είναι η βιβλιοθήκη όλου του κόσμου και μπορείς να βρίσκεις τα πάντα, εντούτοις το βιβλίο είναι κάτι το ιδιαίτερο, το οποίο κρατούμε στα χέρια και μπορούμε να το σφίξουμε στην αγκαλιά μας. Ενώ τον Η.Υ και το κινητό τηλέφωνο δεν μπορείς να τα κρατήσεις στην αγκαλιά σου. Μπορείς; Επομένως, είναι σίγουρα πάρα πολύ καλός αυτός ο διαγωνισμός και εννοείται πως θα πρέπει να συνεχιστεί.

Θα μας ενδιέφερε πολύ και φαντάζομαι πως θα ενδιέφερε και τους αναγνώστες μας, εάν μπορούσατε να προτείνετε τρόπους με τους οποίους θα μπορούσαν να γίνουν τα βιβλία πιο ελκυστικά στα μάτια μας. Και αναφέρομαι συγκεκριμένα σε μας, τη νεολαία.

Όπως ζούμε τη σημερινή νεολαία νομίζω πως αυτό είναι πάρα πολύ δύσκολο να επιτευχθεί. Τρόποι βέβαια υπάρχουν πολλοί. Τα σχολεία μπορούν να διοργανώνουν ημερίδες αφιερωμένες στο βιβλίο από το Δημοτικό, το Γυμνάσιο μέχρι και το Λύκειο. Επίσης, βάζοντας τα παιδιά να απαγγέλλουν ή να δραματοποιούν μικρά θεατρικά έργα τους δίνουμε την ευκαιρία να καταλάβουν την αξία του βιβλίου, να ανταληφθούν τι προσφέρει στον άνθρωπο. Να ολοκληρώσω λέγοντας πως το βιβλίο, όταν γίνει μαζική η αγάπη για αυτό, ενώνει τους ανθρώπους συναισθηματικά και τότε τα παιδιά μαθαίνουν να μιλούν, να σκέφτονται, να ανταλλάσσουν ιδέες.

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει πως στην εποχή που ζούμε η τεχνολογία έχει διεισδύσει και έχει κατακτήσει τα πάντα. Πλέον, στον χώρο του βιβλίου μιλάμε για τα eBooks. Ποια η γνώμη σας λοιπόν για το ηλεκτρονικό βιβλίο;

Η τεχνολογία δεν είναι κάτι κακό. Όπως λένε και οι Αρχαίοι Έλληνες «οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ» Δηλαδή το καλό έχει και το κακό μέσα του και το κακό έχει και το καλό. Ο ηλεκτρισμός π.χ. μας βοηθά αλλά και μας σκοτώνει. Είναι καί καλός καί κακός. Βεβαίως και είναι καλά τα eBooks αλλά να μην γίνεται μονόπλευρη η χρήση τους. Πρέπει να πιάνουμε στα χέρια μας και το βιβλίο.

Ο χρόνος μας τελειώνει. Τι θα θέλατε να μας πείτε ως καταληκτικό σχόλιο σχετικά με το θέμα μας;

Χαίρομαι πολύ που θα δημοσιευτεί η συνέντευξή μας στην εφημερίδα του σχολείου μας κι αυτό, γιατί τα παιδιά μαθαίνουν από τους μεγαλύτερους. Πρέπει να κρατήσουμε τους τρεις κρίκους της οικογένειας συνδεδεμένους. Τι εννοώ. Ο παππούς και η γιαγιά θα σου μάθουν διάφορα πράγματα και εσύ θα τα μεταφέρεις στα παιδιά σου αργότερα. Τα παιδιά, οι ενήλικες και οι παππούδες πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Για αυτό και χάρηκα που μου δόθηκε η ευκαιρία να σας μιλήσω και να σας πω μερικά πράγματα από τη δική μου εποχή.

Εμείς να σας ευχαριστήσουμε για τη συνέντευξη που μας παραχωρήσατε και για όλα τα πολύ ενδιαφέροντα που μοιραστήκατε με μας και με τους αναγνώστες μας. Σας ευχόμαστε να είστε πάντα υγιής και δημιουργικός και να μας χαρίζετε ποιητικές συλλογές γεμάτες από τις μυρωδιές, τα χρώματα και τις εικόνες του τόπου μας.

Λαγούδη Ηλέκτρα, Α1
Νικολάου Ηλιάνα, Α2

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΖΑΝΙΑΣ

Την Τρίτη, 7 Νοεμβρίου, είχαμε τη χαρά να υποδεχτούμε στο Σχολείο μας τον κύριο Χρίστο Λαζανιά, συγγραφέα και δημοσιογράφο. Αναλάβαμε λοιπόν για πρώτη φορά, τον ρόλο του δημοσιογράφου και κουβεντιάσαμε γενικά για τα "Βιβλία" και ειδικά για το δικό του βιβλίο, την "Ηχώ".

Το πρώτο ερώτημα το οποίο του θέσαμε, αφορούσε την επαγγελματική του πορεία και τις καθημερινές του ασχολίες. Μάθαμε λοιπόν ότι, αν και έχει σπουδάσει Ελληνική Φιλολογία, εντούτοις σήμερα ασχολείται ενεργά με τη δημοσιογραφία και ότι έχει γράψει ένα βιβλίο, την "Ηχώ -Ιστορίες ζωής" το οποίο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Ηλία Επιφανίου.

Έπειτα, μας εκμυστηρεύτηκε πως πριν λίγα χρόνια διέθετε περισσότερο χρόνο για διάβασμα, γεγονός που σήμερα τον στενοχωρεί πολύ. Μάθαμε επίσης ότι τα βιβλία που διαβάζει περισσότερο είναι είτε βιβλία ιστορικού περιεχομένου είτε βιβλία τα οποία αφορούν αληθινές πτυχές της ζωής αλλά και πως η αγάπη του για το βιβλίο ξεκίνησε από μικρή ηλικία . Μάλιστα, θυμάται χαρακτηριστικά πως το πρώτο βιβλίο που διάβασε ήταν ο ‘‘Μπεν Χουρ’’ του Λου Γουάλας. Τέλος, για τον κ. Λαζανιά το βιβλίο είναι το καλύτερο δώρο για αυτό και δεν χάνει ποτέ την ευκαιρία να δωρίσει ένα βιβλίο στους μικρούς και μεγάλους του φίλους.

Το επόμενο ερώτημα αφορούσε κατά πόσο η μελέτη λογοτεχνικών βιβλίων βοηθά έναν μαθητή και γενικότερα έναν νέο άνθρωπο. Η απάντηση η οποία πήραμε ήταν κατηγορηματική. Σύμφωνα με τον κ. Λαζανιά το βιβλίο είναι ένα από τα πιο σημαντικά επιτεύγματα στην ιστορία της ανθρωπότητας κι αυτό γιατί μελετώντας λογοτεχνικά βιβλία, γνωρίζεις διάφορες πτυχές του εαυτού σου, βρίσκεις λύσεις για θέματα που σε απασχολούν. Το κυριότερο όμως όφελος είναι ότι διαβάζοντας ένα βιβλίο γίνεσαι ένα με τους ήρωές του, νιώθεις και αφουγκράζεσαι τα συναισθήματα και τις σκέψεις τους, βάζεις σε λειτουργία τη φαντασία σου και λυτρώνεσαι μαζί τους. Αυτό λοιπόν το μαγικό ταξίδι… μόνο στα βιβλία μπορείς να το ζήσεις.

Στη συνέχεια, η συζήτησή μας επικεντρώθηκε στο δικό του βιβλίο. Όλα ξεκίνησαν, όταν για τις ανάγκες της πτυχιακής του εργασίας η οποία αφορούσε επιτύμβιες επιγραφές, χρειάστηκε να επισκεφθεί διάφορα νεκροταφεία. Σε μία του επίσκεψη λοιπόν σε ένα νεκροταφείο γνώρισε μια ηλικιωμένη κυρία, η οποία είχε χάσει τον εγγονό της από τα ναρκωτικά. Η γνωριμία του με αυτήν την κυρία και η συνταρακτική ιστορία του εγγονού της αποτέλεσαν την αρχή για τη γέννηση του βιβλίου του. Όπως μας αποκάλυψε στη συνέχεια, η συγγραφή του βιβλίου του διήρκησε περισσότερο από δέκα χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων συγκέντρωσε ενδιαφέρουσες ιστορίες ανθρώπων. Τελικά, το βιβλίο του με τίτλο, "Ηχώ-Ιστορίες ζωής" εκδόθηκε τον Δεκέμβριο του 2016.

Στο ερώτημά μας, εάν άλλαξε η ζωή του από τότε που κυκλοφόρησε το βιβλίο του, μας ανέφερε πως εξαιτίας του βιβλίου του άνοιξαν νέοι ορίζοντες στη ζωή του. Έκανε πολλές γνωριμίες με νέους ανθρώπους και εφήβους που αγαπούν τα βιβλία, γνώρισε σημαντικά πρόσωπα των γραμμάτων και της πολιτικής ζωής. Η εικόνα μάλιστα που είχαν οι άλλοι για αυτόν άλλαξε, διότι όπως χαρακτηριστικά μας ανέφερε "πλέον ο κόσμος θεωρεί ότι έκανα κάτι πολύ σημαντικό". Εξαιτίας λοιπόν του βιβλίου του απέκτησε κύρος.

Ακολούθως, ζητήσαμε από τον κ. Λαζανιά να μας αποκαλύψει τη δική του πηγή έμπνευσης. Ο κύριος Λαζανιάς μας είπε ότι δεν τον εμπνέει κάτι συγκεκριμένο. Τον βοήθησε όμως το γεγονός ότι από μικρός ήταν πάντα καλός ακροατής. Ακούγοντας λοιπόν διηγήσεις και ιστορίες ανθρώπων, έπλαθε στο μυαλό του εικόνες και σε συνδυασμό με τον γραπτό λόγο δημιουργούσε νέες ιστορίες. Αυτός είναι ένας τρόπος, σύμφωνα με τον κ. Λαζανιά, με τον οποίο μπορείς να διοχετεύεις τα συναισθήματά σου, να εκφράζεις τις σκέψεις σου και να δίνεις ζωή σε ένα άψυχο χαρτί.

Από την κουβέντα μας με τον κ. Λαζανιά μάθαμε ακόμη πως, για να καταλήξει ένα βιβλίο στα ράφια των βιβλιοπωλείων εργάζονται πολλοί άνθρωποι. Όταν ο συγγραφέας τελειώσει με τη συγγραφή, αναλαμβάνει καθήκον ο φιλόλογος, ο οποίος διορθώνει και επιμελείται το βιβλίο. Έπειτα, ο εκδότης δίνει κατευθυντήρια γραμμή για τον σχεδιασμό του εξωφύλλου το οποίο γίνεται από έμπειρους γραφίστες.

Στη συνέχεια, επισημάναμε ότι οι νέοι στις μέρες μας δεν διαβάζουν βιβλία και αναρωτηθήκαμε πώς αυτό θα μπορούσε να αλλάξει. Ο κύριος Λαζανιάς θεωρεί ότι ο αναγνώστης δημιουργείται με το πέρασμα του χρόνου. Υποστηρίζει πως η οικογένεια έχει πολύ σημαντικό ρόλο να καθοδηγήσει το παιδί προς αυτήν την κατεύθυνση και να θέσει τα θεμέλια για μια όμορφη σχέση με το βιβλίο. «Αν αυτή η σχέση ξεκινήσει από την παιδική ηλικία, τότε το διάβασμα γίνεται μια γλυκιά συνήθεια» όπως χαρακτηριστικά μας ανέφερε. Δυστυχώς, συμπληρώνει, πολλοί νέοι στον ελεύθερό τους χρόνο, προτιμούν να ασχολούνται με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης παρά με το διάβασμα ενός βιβλίου.

Μετά την αναφορά του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ακολούθησε η ερώτηση που αφορούσε τα e-books. Ο συγγραφέας πιστεύει πως τα e-books είναι πιο οικονομικά και είναι πολύ πιο εύκολο να τα κατεβάσεις από το διαδίκτυο. Από την άλλη όμως δεν τα απολαμβάνεις όπως ένα βιβλίο στην αυθεντική του υπόσταση και ίσως να μην γίνονται και τόσο κατανοητά τα μηνύματά τους, όπως γίνονται με τα έντυπα.

Τέλος, ζητήθηκε η άποψή του για τον διαγωνισμό ‘‘Βιβλιομανία’’ στον οποίο λαμβάνουμε μέρος. Ο κύριος Λαζανιάς έχει πολύ θετική γνώμη για τον διαγωνισμό αυτό. Θεωρεί ότι οι μαθητές μπαίνουν στη διαδικασία να αναζητήσουν και να γνωρίσουν το βιβλίο και να ανακαλύψουν οι ίδιοι τα σπουδαία οφέλη του. Είναι μάλιστα σίγουρος πως όσοι μαθητές λάβουν μέρος σε αυτήν τη διαδικασία θα έχουν μια ευχάριστη εμπειρία που θα χαραχτεί για πάντα στη μνήμη τους.

Κούτρη Χρυσάνθη, Α1

Αναγνώστου Αντωνία, Α1

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ

ΔΩΔΕΚΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Το επάγγελμα σας είναι συγγραφέας ή ασχοληθήκατε από χόμπι;

Μάλλον από χόμπι. Δεν σκέφτηκα ποτέ στη ζωή μου ότι θα μπορούσα να γράψω ένα βιβλίο. Αυτό προέκυψε σε ώριμη ηλικία, όταν είχαν ήδη περάσει πολλά χρόνια και είχε καταλαγιάσει ο πόνος. Στο κοντινό μου περιβάλλον συνεχώς με ρωτούσαν για τις εμπειρίες μου κι έτσι αποφάσισα να τις γράψω σε ένα βιβλίο, όμως είχα ένα σοβαρό πρόβλημα, δεν ήμουν καλός στην παραγωγή λόγου. Έπειτα, όταν το έγραψα ήμουν αρκετά διστακτικός για να το εκδώσω. Όμως, όταν το είδε ο εκδότης, του άρεσε και προχωρήσαμε σε έκδοση.

Ποια είναι η πηγή της έμπνευσής σας ;

Έμπνευση μου είναι το ΄74, ο πόλεμος και η αιχμαλωσία. Τα πρώτα τρία βιβλία μου θεωρώ ότι είναι μια τριλογία, στην οποία περιγράφονται τα συναισθήματα της τραγωδίας που άφησε το΄74. Ο πόνος είναι η πηγή έμπνευσης για έναν συγγραφέα. Η αναψυχή και η καλοπέραση δεν μπορεί να είναι , ενώ τα βιώματα που έχουν πόνο σου δημιουργούν μια κατάσταση για την οποία έχεις την ανάγκη να γράψεις.

Στα έργα σας προσθέσατε μυθοπλασία ή τα στηρίξατε μόνο σε αληθινά γεγονότα;

Και τα δυο, γιατί μόνο σε αληθινά γεγονότα είναι πολύ δύσκολο να βασιστεί ένα βιβλίο και έτσι αναγκαστικά προσθέτουμε και μυθοπλασία.

Πόσα συνολικά έργα έχετε γράψει; Και ποιοι είναι οι τίτλοι τους;

Συνολικά έξι: «Ανέβας και κατέβας», «Αιχμάλωτος περιηγητής», «Με την κίνηση των υαλοκαθαριστήρων», «Με διαβατήριο και βίζα μιας μέρας», «Αναμνήσεις με πολλά κουκούτσια», « Θέλω πλύμα».

Σκοπεύετε να γράψετε κι αλλά έργα ;

Βεβαίως, όταν μαζευτεί υλικό, μέσα κυρίως από βιώματα, αρχίζω να γράφω.

Θα σας ενδιέφερε να ασχοληθείτε με το ιστορικό μυθιστόρημα;

Βεβαίως. Το πρώτο μου βιβλίο είναι ιστορικό μυθιστόρημα.

Στο βιβλίο «αναμνήσεις με πολλά κουκούτσια» γράψατε ότι η τελευταία μέρα της θητείας σας στον στρατό ήταν και η μέρα της εισβολής. Είναι αλήθεια αυτό;

Βέβαια, η 20η Ιουλίου 1974 συνέπεσε με τη μέρα της απόλυσής μου και φαντάσου αυτή η μέρα να συμπίπτει με την έναρξη του πολέμου. Κάποιοι στρατιώτες της σειράς μου έπαθαν υστερία και φώναζαν «απολύομαι ρεεεε» και πυροβολούσαν στο κενό.

Το βιβλίο «Αναμνήσεις με πολλά κουκούτσια» το αφιερώσατε στον Τούρκο Οκτέν…Για ποιο λόγο; Ποια συναισθήματα συνδέονται με την αφιέρωση αυτή;

Μου έκανε βαθιά εντύπωση αυτός ο Τούρκος στρατιώτης. Πρώτα με ρώτησε αν είναι σφιχτά δεμένα τα χέρια μου, προτείνοντάς μου να τα ξεδέσει, για να είναι ακόμα πιο χαλαρά. Δεν χρειάστηκε, γιατί του έδειξα τα χέρια μου που τα είχα ξεδέσει μόνος μου και είχα τον σπάγκο με τέτοιο τρόπο που από μακριά φαίνονταν δεμένα. Βλέποντάς τα, απλώς χαμογέλασε. Μου είπε ότι το όνομα του ήταν Οκτέν, ότι είχε τελειώσει τεχνική σχολή, με ειδικότητα ηλεκτρολόγος και ότι όταν θα απολυόταν θα άνοιγε μαγαζί δικό του. Ρώτησε να μάθει για μένα και του είπα για τις σπουδές που είχα κάνει, για τα μελλοντικά μου σχεδία. Ο Οκτέν μου είπε μια κουβέντα που χριστιανός δεν σκέφτηκε ποτέ κανένας να μου πει: «Τώρα που είσαι αιχμάλωτος σκέφτομαι τη μάνα σου που θα κλαίει και θα ανησυχεί για σένα» Είχαμε φτάσει σε τέτοιο σημείο οικειότητας ,ώστε μια φορά όταν ο Οκτέν είδε ότι το κορδόνι της μιας αρβύλας του είχε ξεδεθεί μου έδωσε να κρατήσω το όπλο του ώστε να μπορέσει να το ξαναδέσει.

Ποια η σχέση των αναμνήσεων και των κουκουτσιών;

Σου απαντάω και πάλι με ένα απόσπασμά από το βιβλίο μου: «Για ένα διάστημα, κάθε δυο τρεις μέρες, οι Τούρκοι μας έφερναν για δείπνο ένα καρπούζι να το μοιραστούμε, γύρω στα τριάντα, ίσως και παραπάνω άτομα. Αναλογούσε στον καθένα μας ένα πολύ μικρό κομμάτι. Σκέφτηκα λοιπόν ότι τα κουκούτσια του καρπουζιού κάτι έπρεπε να περιέχουν σε βιταμίνες, πρωτεΐνες ή άλλα χρήσιμα για τον οργανισμό. Έκρυψα τη σκέψη μου και πολύ διακριτικά, τα κουκούτσια που έφτυναν οι άλλοι τα έβαζα στην τσέπη μου, πήγαινα στην τουαλέτα ,τα έπλενα και σαν πασατέμπο τα έτρωγα, κρυφά, ώστε να μην βλέπουν οι άλλοι.».

Γιατί θέλατε να μην σας βλέπουν οι άλλοι αιχμάλωτοι όταν μαζεύατε τα κουκούτσια;

Λόγω της επίδρασης του φοβερού ενστίκτου συντήρησης, δηλαδή χωρίς να το καταλαβαίνεις ψάχνεις τρόπους για να επιβιώσεις .Μια μέρα που έβλεπα έξω από το παράθυρο ένα πουλί να τρώει σπόρια , θυμήθηκα έναν στίχο του Διονύσιου Σολωμού που λέει «λαλεί πουλί παίρνει σπυρί κι η μάνα το ζηλεύει». Τότε είδα ένα κουκούτσι καρπουζιού και αμέσως σκέφτηκα ότι κάποια ωφέλιμα στοιχεία θα υπάρχουν που θα βοηθούν στον οργανισμό μας μέσα τους. Ακολούθως έψαχνα να βρω κι άλλα και τα έτρωγα κρυφά και δεν το έλεγα. Αν το έλεγα ,δεν θα ήταν αρκετά για μένα.

Κρατάτε επαφή με άλλους αιχμάλωτους; Ποια είναι η σχέση σας;

Ναι , υπάρχει και σύνδεσμος αιχμαλώτων. Συναντιόμαστε, λέμε τα προβλήματα μας και κάνουμε συνεστιάσεις.

Όταν αιχμαλωτιστήκατε ποια ήταν τα συναισθήματα που σας κυρίευαν .

Ένιωσα ένα κενό, ότι ανοίγει η γη κάτω από τα πόδια μου και ταυτόχρονα έντονη ανασφάλεια.

Τέλος, ποιο μήνυμα θέλετε να στείλετε μέσω αυτής της συνέντευξής σας;

Με τη συνέντευξη αυτή θέλω να στείλω αντιπολεμικό μήνυμα .Μακάρι όλοι οι άνθρωποι να αποφεύγουν τον πόλεμο και να μάθουν να συνυπάρχουν ειρηνικά

Νικολάου Παναγιώτης , Β2

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Στις μέρες μας οι νέοι δεν αγαπούν τα βιβλία, γιατί γοητεύονται από την καταλυτική δύναμη της οθόνης του ηλεκτρονικού υπολογιστή και του κινητού τηλεφώνου αντί να αφεθούν στη μαγεία του διαβάσματος. Η ανάγνωση των καλών βιβλίων είναι σαν συνομιλία με εξέχουσες, ενδιαφέρουσες, πνευματικές προσωπικότητες του παρελθόντος. Για αυτό και η λογοτεχνία θεωρείται ένα υπέροχο ταξίδι του νου και της φαντασίας. Η απόλαυσή του έγκειται στη διαδρομή του ταξιδιού και όχι στον καθαυτό προορισμό. Ο αναγνώστης αποκομίζει πολλά οφέλη μέσω αυτού του ταξιδιού που καθορίζουν τη μελλοντική του πορεία.

Είναι κοινώς αποδεκτό πως τα βιβλία αποτελούν πηγή πνευματικού πλούτου, γλωσσικής καλλιέργειας και πληροφόρησης για πάσης φύσεως θέματα. Δίνουν «τροφή» και εξάπτουν τη φαντασία του αναγνώστη κρατώντας σε εγρήγορση το μυαλό του. Η ανάγνωση ενός λογοτεχνικού βιβλίου καλλιεργεί τις πνευματικές δυνάμεις του, όπως τη μνήμη, την αντίληψη, τη φαντασία, αλλά ταυτόχρονα οξύνει τον νου και την κρίση του. Επιπρόσθετα, συμβάλλει στη μόρφωση του ανθρώπου και ιδιαίτερα των νέων ,γιατί διαδίδει γνώσεις, ιδέες αλλά και αποκαλύπτει την πνευματική κληρονομιά του παρελθόντος ενός λαού. Με το διάβασμα, ακόμα, εμπλουτίζεται το λεξιλόγιό του και καλλιεργείται το γλωσσικό του αισθητήριο. Με τα προαναφερθέντα στοιχεία η αμάθεια καταπολεμείται και προβάλλονται ακατάλυτες αξίες με κυριότερες αυτές της αγάπης, της ανθρωπιάς και της πίστης. Έτσι δίνεται ώθηση στην πνευματική καλλιέργεια του λαού και στην ανταλλαγή ιδεών. Αξίζει να αναφερθεί πως μέσα από την ανάγνωση λογοτεχνικών βιβλίων τα μικρά παιδιά μαθαίνουν να αναγνωρίζουν, να «ξεκλειδώνουν» και να αποδέχονται τα συναισθήματά τους και κατ' επέκταση την ιδιοσυγκρασία τους. Εύκολα λοιπόν γίνεται αντιληπτό πως το βιβλίο αποτελεί βάλσαμο για την ψυχή του ανθρώπου.

Αναμφίβολα, το βιβλίο αποτελεί τον καλύτερο φίλο του ανθρώπου, τον οποίο δεν πρόκειται να προδώσει ποτέ. Η αξία του βιβλίου είναι αναμφισβήτητη για τον αναγνώστη, διότι σε προσωπικό επίπεδο προτρέπει, αποτρέπει, διδάσκει και καθοδηγεί. Παράλληλα, εξυψώνει το πολιτιστικό επίπεδο της κοινωνίας που ζει και συμβάλλει στην ευημερία της, ενώ αντίθετα η απουσία του οδηγεί στην πολιτισμική οπισθοδρόμηση και παρακμή. Επίσης, η μη ανάγνωση βιβλίων οδηγεί στον «στραγγαλισμό» της φαντασίας και φυσικά της δημιουργικότητας των παιδιών και των εφήβων, με τραγική συνέπεια τον περιορισμό των πνευματικών τους οριζόντων και την αποδυνάμωση της γλωσσικής ικανότητας-έκφρασης άρα και της δυνατότητάς τους για ουσιαστική επικοινωνία με τους συνανθρώπους τους.

Κυπριανού Σωτήρης, Γ4

Κουρουνάς Αλέξανδρος, Γ4

ΤΑ ΕΥΠΩΛΗΤΑ ΒΙΒΛΙΑ (BEST SELLERS): «ΘΗΣΑΥΡΟΙ» Η «ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ»;

Αναμφίβολα, η σημερινή νέα γενιά περνάει πνευματική κρίση, γιατί οι περισσότεροι προτιμούν να είναι αποχαυνωμένοι και κολλημένοι μπροστά στην οθόνη είτε της τηλεόρασης είτε του κινητού τηλεφώνου είτε του υπολογιστή τους. Έτσι χάνουν πολλές φορές άσκοπα τον χρόνο τους αντί να «χάνονται» στον μαγευτικό και συναρπαστικό κόσμο των βιβλίων.

Οι ελάχιστοι νέοι, λοιπόν, που διαβάζουν βιβλία προτιμούν να αγοράζουν ή να δανείζονται όσα έχουν χαρακτηριστεί ως best sellers, διότι πιστεύουν πως είναι σπουδαία, αφού κατάφεραν να κάνουν ρεκόρ πωλήσεων, να γίνουν γνωστά και να κατακτήσουν τις καρδιές των αναγνωστών. Σε όλες τις εποχές υπάρχουν κάποια βιβλία τα οποία ο κόσμος αγάπησε περισσότερο και έγιναν απίστευτες επιτυχίες με μερικά να μεταφέρονται στη μεγάλη οθόνη και να γνωρίζουν την αντίστοιχη επιτυχία. Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί ότι πράγματι συγκλονιστικά βιβλία κορυφαίων λογοτεχνών που θεωρήθηκαν αριστουργήματα κατενθουσίασαν κοινό και κριτικούς και δικαίως έγιναν best sellers. Όμως είναι πράγματι το πιο σημαντικό κριτήριο επιλογής ενός καλού βιβλίου το αν αυτό έγινε best seller ή μήπως κάποιες φορές μερικά από αυτά είναι υπερεκτιμημένα χωρίς καμιά λογοτεχνική αξία και κατέκτησαν τον πιο πάνω «πολυπόθητο» τίτλο λόγω της έντονης προβολής και διαφήμισής τους από τα ΜΜΕ και τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης;

Είναι κοινώς αποδεκτό πως τα αξιόλογα, ποιοτικά λογοτεχνικά βιβλία εκτός του ότι συντροφεύουν σε στιγμές μοναξιάς, βοηθούν τους νέους και κατ 'επέκταση τον αναγνώστη να αποδράσει από τα προβλήματα της σκληρής καθημερινότητας, γιατί όπως είπε και ένας σοφός «αν η ζωή ήταν αρκετή ή ικανοποιητική η λογοτεχνία θα ήταν αχρείαστη». Επιπλέον, αποτελούν φωτεινό φάρο στις πνευματικές του αναζητήσεις, κινητοποιούν τη φαντασία του, αποκαλύπτουν μηνύματα και αλήθειες ξεχασμένες, προβάλλουν ανθρωπιστικές αξίες, ευαισθητοποιούν ή αφυπνίζουν για επίκαιρα ή διαχρονικά κοινωνικά προβλήματα, θίγουν και κριτικάρουν τη νοοτροπία και την ηθική αλλοτρίωση του σύγχρονου ανθρώπου, αφουγκράζονται τον πόνο και τα προβλήματα των διαπροσωπικών σχέσεων και κυρίως, υποβάλλουν χωρίς να επιβάλλουν μια αλλιώτικη ίσως και πιο αισιόδοξη στάση ζωής. Με μια λέξη αξιόλογα ή ποιοτικά βιβλία που αξίζει ένας νέος να διαβάζει είναι εκείνα που επιτυγχάνουν να του διευρύνουν τους πνευματικούς του ορίζοντες και καλλιεργούν ταυτόχρονα το γλωσσικό αισθητήριό του, στοιχεία που τού προσφέρουν αληθινή απόλαυση.

Δυστυχώς, όμως, αρκετοί νέοι σήμερα δεν είναι ιδιαίτερα προσεχτικοί στην επιλογή των βιβλίων, διότι μαγεύονται από τις «σειρήνες» της εποχής μας. Η εμπορευματοποίηση και η διαφήμιση έκαναν καλά τη δουλειά τους. Ένα πολυδιαφημισμένο βιβλίο με «φανταχτερό» ελκυστικό τίτλο, εύπεπτο περιεχόμενο, με ενδιαφέρουσα πλοκή κάποιες φορές, αλλά και προχειρότητα στην έκφραση που στοχεύει απλώς να συγκινήσει ή να εντυπωσιάσει χωρίς να προβληματίσει, αποτελεί το κύριο κριτήριο επιλογής αρκετών νέων. Δεν τους απασχολεί τόσο πολύ αν αυτά έχουν λογοτεχνική, γλωσσική ή παιδευτική αξία, αλλά αν το βιβλίο που διάλεξαν να διαβάσουν είναι ευχάριστο, «εύκολο» στην ανάγνωση και έχει αποκτήσει πολλές προτιμήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, πολλά likes στο Face book, όπως συνηθίζουν να λένε. Έτσι καταλήγουν να διαβάζουν «σκουπίδια» που τούς προσφέρουν μία πρόσκαιρη ευχαρίστηση ή ένα ωραίο μαύρισμα στην παραλία κάνοντας ηλιοθεραπεία, αλλά σίγουρα όχι πνευματική καλλιέργεια.

Μηνά Άντρεα, Γ4

Σολωμού Μάριος, Γ4

BEST SELLERS	ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ
1. 8 μήνες	Παπαθανασίου Γιάννης
2. Ανέμου ιστορίες	Αλεξάνδρου Γιάννης & Μαρίνα
3. Δεκαπέντε και μία μέρες	Μαυρίδης Μπάμπης
4. Με λένε Κωσταντή -Αγά	Αλαχιώτης Ν. Σταμάτης
5. Ψυχαρίδα	Ντακάκης Νίκος
6. Δράκων βιβλίο 1:Γέννηση	Κασκαβέλης Χρήστος Α.
7. Δρακων βιβλίο2: Μεταμόρφωση	Κασκαβέλης Χρήστος Α.
8.Μπούκου	Κοκκινοπούλου Φαίη

BEST SELLERS	ΞΕΝΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ
1.Κάτι κρέμεται εκεί ψηλά	Ρίτσου Έρη
2. Ψεύτικο εννιάρι	Kerr Philip
3.Γαμήλιο συμβόλαιο	Richmond Michelle
4.Είμαι ακόμα εδώ	Αβίτ Κλελί
5.Μια μέρα	ΜακΓκι Άλισον
6.Ο οδηγός του καλού κλέφτη στο Άμστερνταμ	Γιούαν Κρις
7. Ο οδηγός του καλού κλέφτη στο Παρίσι	Γιούαν Κρις
8.Αποστείρωση	Σαινάς Αντουάν

Νόμπελ λογοτεχνίας

Τι είναι το Νόμπελ:
Το Βραβείο Νόμπελ είναι ένα σύνολο από ετήσια διεθνή βραβεία τα οποία απονέμονται σε μια σειρά από κατηγορίες επιστημών ως αναγνώριση των πολιτισμικών ή/και επιστημονικών επιτευγμάτων. Τα Νόμπελ που απονέμονται κάθε χρόνο είναι: Νόμπελ Λογοτεχνίας, Φυσικής, Χημείας, Ιατρικής, Ειρήνης και Οικονομικών Επιστημών. Πατέρας των Νόμπελ είναι ο Άλφρεντ Νόμπελ.

Λίγα λόγια για τον δημιουργό των βραβείων Νόμπελ:
Ο δημιουργός ήταν ο Άλφρεντ Νόμπελ και από αυτόν πήραν και το όνομά τους. Σουηδικής καταγωγής, γεννημένος το 1833, ήταν χημικός, μηχανικός και βιομήχανος. Σπούδασε στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας και στις ΗΠΑ. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τη χημεία, και κυρίως με τις εκρηκτικές ύλες. Έλαβε πολλά διπλώματα ευρεσιτεχνίας και απέκτησε μεγάλη περιουσία, μεγάλο τμήμα της οποίας διέθεσε για φιλανθρωπικούς και ερευνητικούς σκοπούς σε διάφορα ιδρύματα. Με το υπόλοιπο της περιουσίας του καθιέρωσε τα ομώνυμα βραβεία Νόμπελ. Κλειστός χαρακτήρας από τη φύση του, ασχολήθηκε και με τη φιλοσοφία και τη λογοτεχνία.

Νόμπελ Λογοτεχνίας:
Το Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας απονέμεται από το 1901 ετησίως σε έναν εν ζωή συγγραφέα/ποιητή, από οποιαδήποτε χώρα, ο οποίος σύμφωνα με τη διαθήκη του Άλφρεντ Νόμπελ παρήγαγε το πιο εντυπωσιακό έργο στον τομέα του. Εδώ ο όρος έργο αναφέρεται στη συνολική εργογραφία του συγγραφέα και όχι σε κάποιο συγκεκριμένο λογοτέχνημα.

Έλληνες Νομπελίστες Λογοτέχνες:
Οδυσσέας Ελύτης
Ο Οδυσσέας Ελύτης υπήρξε ένας σημαντικός Έλληνας ποιητής. Η υποψηφιότητά του προτάθηκε το 1979. Το έργο του, όπως και αυτό του Σεφέρη, υμνούσε κατά κύριο λόγο την ελληνική παράδοση και ήταν μια ωδή στην ανεπανάληπτη ομορφιά της χώρας μας. Μέσω των ποιημάτων του προσπάθησε να μιλήσει για την ανάγκη του σύγχρονου ανθρώπου να νιώσει ελεύθερος και δημιουργικός ξανά.

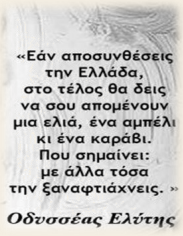

Γιώργος Σέφερης
Ο Γιώργος Σεφέρης θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους ποιητές της χώρας μας. Ήταν διπλωμάτης και πρεσβευτής της Ελλάδας σε διάφορες χώρες. Η υποψηφιότητά του προτάθηκε το 1963 και κατάφερε να διακριθεί ανάμεσα σε 80 υποψηφίους από όλο τον κόσμο, χάρη στη θετική αποτίμηση του έργου του. Παρότι είχε γεννηθεί στη Σμύρνη, το ελληνικό του φρόνημα ήταν μεγάλο και όλα τα έργα που είχε δημιουργήσει απέδιδαν φόρο τιμής στην Ελλάδα και μιλούσαν για το αξεπέραστο κάλλος της. Το βραβείο Λογοτεχνίας που του απονεμήθηκε εκτός από την παγκόσμια αναγνώριση που του χάρισε, έδωσε και στην Ελλάδα έναν ιδιαίτερο έπαινο, αφού η συμβολή της στη γλωσσική και λογοτεχνική άνθηση ανά τον κόσμο είναι τεράστια και βρίσκει τις ρίζες της στους αρχαίους χρόνους.

Το σπουδαίο δεν είναι
ν' αλλάξουμε τη ζωή μας,
ονειροπολώντας μιαν
άλλη πιο ενδιαφέρουσα,
αλλά να κάνουμε να λαλήσει
τούτη η ζωή
όπως μας δόθηκε
την καθημερινή,την ταπεινή,
την ανθρώπινη, όπου το
καθετί που μπορούσε να
γυρέψουμε πρέπει να
υπάρχει. Γιώργος Σεφέρης

Χατζησάββα Μικαέλλα, Β3
Δαμιανού Ιουλιάνα, Β3

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Για ένα μικρό παιδί, το παραμύθι είναι αυτό που το συντροφεύει δημιουργώντας του πολλές όμορφες εικόνες. Τα παραμύθια που απευθύνονται στις μικρές ηλικίες έχουν συνήθως εκπαιδευτικό χαρακτήρα, στοχεύοντας με αυτόν τον τρόπο στη μόρφωση και τη διάπλαση της παιδικής φαντασίας, μέσα από έναν ευχάριστο δρόμο. Πώς όμως το παραμύθι μιλάει στην παιδική ψυχή;

Μέσα από την αφήγηση μιας ιστορίας ο μικρός ακροατής ασυνείδητα προσπαθεί να δημιουργήσει ένα σκηνικό, μέσα στο οποίο μπορεί να τοποθετήσει και τους ίδιους τους ήρωες. Οι χαρακτήρες των παραμυθιών παρουσιάζουν ομοιότητες στη συμπεριφορά τους με ανθρώπινους χαρακτήρες και έτσι του δίνεται η δυνατότητα να ταυτιστεί ακόμα και με τον χειρότερο ήρωα. Το παιδί λοιπόν ταυτιζόμενο με έναν χαρακτήρα μπορεί να εκφράσει ακόμα και τα αρνητικά του συναισθήματα, κάτι που δεν έχει το θάρρος να κάνει με πρόσωπα υπαρκτά στην καθημερινότητα. Με αυτόν τον τρόπο εκτός από την ενδυνάμωση της φαντασίας δημιουργούνται αξέχαστες αναμνήσεις, αφού τα πρώτα μας αναγνώσματα θα μας συνοδεύουν σ' ολόκληρή μας τη ζωή.

Η επιβολή του σεβασμού και της συμπόνοιας σε ένα παιδί, τις περισσότερες φορές είναι αδύνατη. Για αυτό τον λόγο υπάρχουν τα παραμύθια, μέσα από τα οποία τα παιδιά αναπτύσσουν την ικανότητα της ενσυναίσθησης. Αυτό αποτελεί μια σωστή και έξυπνη λύση για την εκμάθηση βασικών αξιών της ζωής.

Οι περισσότερες ιστορίες εξιστορούν γεγονότα με δράκους και τρομακτικά τέρατα, στην πραγματικότητα όμως μας διδάσκουν πώς να αντιμετωπίζουμε αυτά τα τέρατα που ουσιαστικά συμβολίζουν τις δυσκολίες της ζωής. Άλλωστε, όπως είπε ο σπουδαίος Άλμπερτ Αϊνστάιν: «Αν θέλεις τα παιδιά σου να είναι έξυπνα διάβασε τους παραμύθια, αλλά αν ακόμα θέλεις να είναι πιο έξυπνα διάβασε τους περισσότερα παραμύθια.»

Χατζηλεωνίδας Φοίβος, Β2

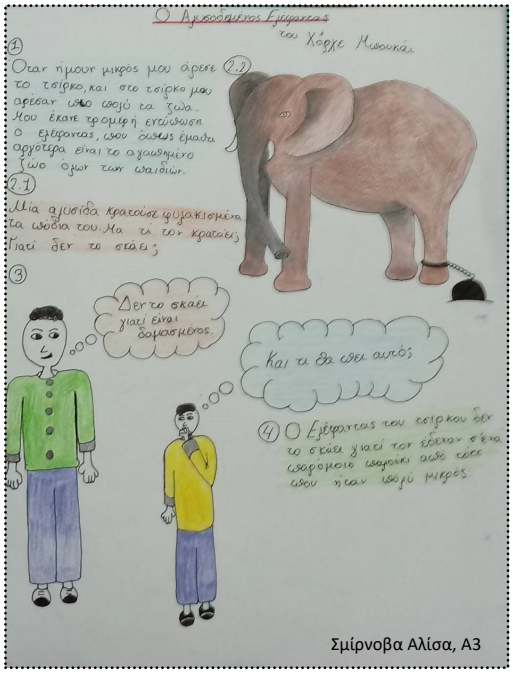

Σμίρνοβα Αλίσα, Α3

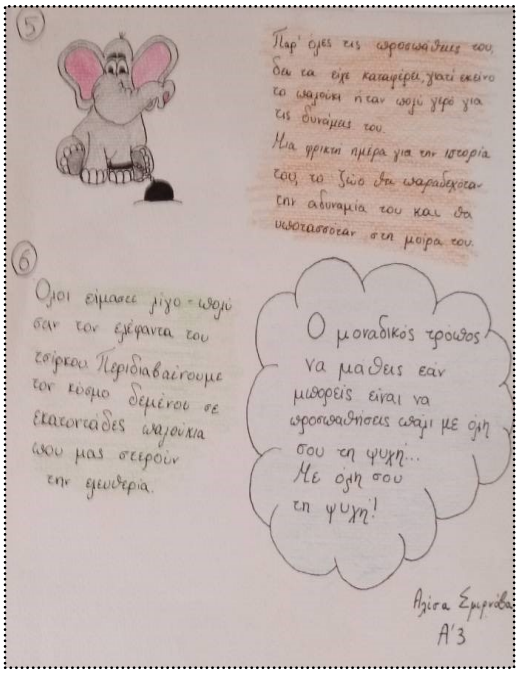

ΨΗΦΙΔΕΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΑΠΟΛΥΒΙΟΥ
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ», 2006-2016

Ο Πέτρος Παπαπολυβίου, Αναπληρωτής Καθηγητής Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας, του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κύπρου, συγγραφέας αυτού του βιβλίου, με την ιδιότητα του ως εβδομαδιαίος αρθρογράφος στην εφημερίδα «Ο Φιλελεύθερος», παρουσιάζει στο βιβλίο του «Ψηφίδες Ιστορίας» δημοσιεύματα και άρθρα του, που αναρτήθηκαν στην εφημερίδα αυτή σε μία χρονική περίοδο 10 χρόνων (2006-2016).

Άρθρα με θέματα κοινωνικά, οικονομικά, πολιτικά καθώς και αναφορές σε σημαντικά πρόσωπα που χάθηκαν κατά την περίοδο της τουρκικής εισβολής. Δίνονται επίσης και γεγονότα και εξελίξεις που επηρέασαν σημαντικά την Ιστορία της Κύπρου, όπως η πρώτη εκλογή του προέδρου της κυπριακής δημοκρατίας, η φονική έκρηξη στο Μαρί, η οικονομική κρίση και το «κούρεμα» του Μαρτιου του 2013 και γενικά επίκαιρα θέματα τα οποία δεν θα μπορέσουν να αγνοηθούν.

Το βιβλίο είναι χωρισμένο σε τέσσερα κεφάλαια:

Κεφάλαιο 1ο: «Η ιστορία σε σύντομα σημειώματα»

Κεφάλαιο 2ο: «Της επικαιρότητας και της κρίσης»

Κεφάλαιο 3ο: «Προσωπογραφίες του παρελθόντος»

Κεφάλαιο 4ο: «Των αναχωρησάντων 2007-2016»

Μια σημαντική προσωπικότητα, στην οποία αναφέρεται σε ένα από τα άρθρα του ο κ. Παπαπολυβίου είναι ο πολιτικός Χριστόδουλος Σώζος. Ο Χριστόδουλος Σώζος ήταν δήμαρχος Λεμεσού αρκετά χρόνια πριν, αν υπολογίσουμε ότι σκοτώθηκε πριν από περίπου 100 χρόνια, πολεμώντας στο Μπιζάνι της Ηπείρου κατά την πολιορκία των Ιωαννίνων. Το άτομο αυτό θεωρείται σημαντικό διότι αποτελεί, κατά τον συγγραφέα, πρότυπο πολιτικού και πολίτη στην εποχή του. Ήταν ένας από τους λίγους Κύπριους πολιτικούς που έκανε πράξη τα λόγια του. Ένα από τα έργα του, ως βουλευτής, ήταν η κατάθεση του πρώτου ενωτικού ψηφίσματος που εγκρίθηκε από το νομοθετικό συμβούλιο το 1903. Προσπάθησε επίσης να διεκδικήσει την αυτονομία της Κύπρου με σκοπό στη συνέχεια την ένωσή της με την Ελλάδα, όμως όλο αυτό απέτυχε. Έκανε και πολλά έργα ως δήμαρχος προσθέτοντας καινοτομίες στην πόλη, όπως ο δημόσιος κήπος, ο ηλεκτροφωτισμός της πόλης, η «γεωργική έκθεση», η δημιουργία φιλαρμονικής ορχήστρας κ.λπ. Η σκληρή αντιπολίτευσή που του ασκήθηκε τον έκανε να γράψει αυτή την επιστολή στον Ιωάννη Κυριακίδη, στενό πολιτικό του φίλο και βουλευτή:

«Εις την Κύπρον το προδότης και πατριώτης είναι συνώνυμα και έχασαν και τα δύο την σημασίαν των σήμερον. Ο πολιτευόμενος σήμερον ονομάζεται πατριώτης, αύριον προδότης, και μεθαύριον υπερπατριώτης»

Το τέλος του σηματοδοτείται από το θάνατό του στις 6 Δεκεμβρίου όπου έπεσε ηρωικά, στην μάχη στο Μπιζάνι.

Συνοψίζοντας το βιβλίο αυτό αποτελείται από άρθρα τα οποία δίνουν την Ιστορία της Κύπρου των δύο τελευταίων αιώνων και της τελευταίας δεκαετίας

Νικήτα Αντρέας, Γ5

Λίγα Λόγια για τον συγγραφέα:

Επίκουρος καθηγητής Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κύπρου. Γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1960 και μέχρι την τουρκική εισβολή του 1974 κατοικούσε στη Λάπηθο της επαρχίας Κερύνειας. Από τον Οκτώβριο του 1974 η οικογένεια του εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη. Είναι πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας της ίδιας σχολής. Τα ερευνητικά ενδιαφέροντα και οι επιστημονικές του δημοσιεύσεις επικεντρώνονται στην ιστορία του κυπριακού ενωτικού κινήματος, με έμφαση στη μελέτη του κυπριακού εθελοντισμού, και στη δεκαετία του 1940 στην Ελλάδα. Έχει δημοσιεύσει δεκάδες ιστορικές μελέτες σε επιστημονικά περιοδικά, συλλογικούς τόμους και βιβλία.

Ο ΘΕΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ Η ΕΙΚΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΚΟΛΝΤΜΠΑΧ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΟΞΙΑΔΗ

Βιβλιοπαρουσίαση

Αυτό το βιβλίο του Απόστολου Δοξιάδη είναι ένα μαθηματικό μυθιστόρημα στο οποίο ο αφηγητής μας διηγείται τη ζωή του θείου του Πέτρου για τον οποίον αρχικά γνώριζε μόνο αυτά που του έλεγε ο πατέρας του, ότι δηλαδή ο θείος του ήταν «ένας αποτυχημένος της ζωής». Τον θείο Πέτρο τον έβλεπε μια στο τόσο και αναρωτιόταν πολλά πράγματα για αυτόν.

Μια μέρα , μετά από ένα τυχαίο τηλεφώνημα και μία επιστολή που ήρθε συμπτωματικά στα χέρια του, ο αφηγητής μας, ανακαλύπτει ότι ο θείος του, Πέτρος Παπαχρίστου, ήταν ένας «τέως» εξαιρετικός μαθηματικός, καθηγητής της μαθηματικής αναλύσεως. Από τον πατέρα του, που ήταν αδελφός του Πέτρου, μαθαίνει πολλές λεπτομέρειες για τη ζωή του. Ότι δηλαδή ο θείος Πέτρος σπούδασε μαθηματικός, και αφιέρωσε τη ζωή του σε ένα μαθηματικό πρόβλημα. Ένα άλυτο, μέχρι σήμερα, πρόβλημα που ονομάζεται «εικασία του Γκολντμπαχ». Θέλησε δηλαδή να αποδείξει ότι «κάθε ζυγός αριθμός μεγαλύτερος του 2 μπορεί να εκφραστεί ως άθροισμα δύο πρώτων». Λόγω αυτού, ο θείος Πέτρος δεν έκανε οικογένεια ή κάτι άλλο στη ζωή του, γι αυτό και τον θεωρούσε αποτυχημένο.

Μετά από αυτά τα γεγονότα, τα μαθηματικά κέντρισαν το ενδιαφέρον του συγγραφέα, και έτσι έγινε το αγαπημένο του μάθημα. Όταν μεγάλωσε κι αποφάσισε να σπουδάσει μαθηματικός, παρά τις αντιρρήσεις του πατέρα του, ρώτησε την γνώμη του θείου Πέτρου. Ο θείος κατάλαβε ότι ο ανιψιός του, το προσφιλές ανιψούδι του, όπως το αποκαλούσε, για να ρωτά τη γνώμη του, προφανώς είχε αμφιβολίες για την απόφασή του.

Έτσι, του πρότεινε να κάνουν μια συμφωνία, η οποία ήταν: να καταφέρει να λύσει ένα δύσκολο μαθηματικό πρόβλημα σε τρείς μήνες χωρίς καμία βοήθεια. Όμως, ο θείος παρέλειψε να του πει ότι το πρόβλημα που του έδωσε να λύσει ήταν η άλυτη εικασία του Γκόλντμπαχ...

Μετά από ένα καλοκαίρι που δούλεψε ατέλειωτες ώρες προσπαθώντας μάταια να αποδείξει την πρόταση, απογοητευμένος αποφάσισε να σπουδάσει οικονομικά.

Από τον συγκάτοικό του, φοιτητή Μαθηματικών, πληροφορήθηκε ότι το πρόβλημα που προσπαθούσε τρεις μήνες να λύσει ήταν η αναπόδειχτη εικασία του Γκόλντμπαχ. Ένα άλυτο πρόβλημα εδώ και πολλά χρόνια!

Θυμωμένος, ζήτησε εξηγήσεις από τον θείο του, ο οποίος του διηγείται την ιστορία της ζωής του, ότι δηλαδή, όταν ήταν νέος και σπούδαζε στην Γερμανία, είχε σχέση με μια κοπέλα, η οποία τον άφησε για έναν ανθυπολοχαγό του Πρωσικού πυροβολικού. Ο Πέτρος, πληγωμένος σκέφτηκε πως για να ξαναγυρίσει πίσω σ' αυτόν η κοπέλα, έπρεπε να γίνει σπουδαίος. Στην περίπτωση του, να λύσει ένα δύσκολο πρόβλημα, για να γίνει ένας σπουδαίος μαθηματικός. Έτσι αφιέρωσε τη ζωή του στην εικασία του Γκόλντμπαχ, προσπαθώντας ασταμάτητα και απομονωμένος να τη λύσει. Τυχαία μια μέρα, έμαθε από έναν μαθητή του για την ανακάλυψη της μη πληρότητας. Τότε κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να λύσει το πρόβλημα. Έχασε όλες του τις ελπίδες και παραιτήθηκε.

Ο αφηγητής μας είπε στον θείο Πέτρο, θυμωμένος, ότι η μη πληρότητα, ήταν απλώς μια δικαιολογία για το γεγονός ότι δεν κατάφερε να λύσει το πρόβλημα.

Ακούγοντας όλα αυτά ο θείος Πέτρος, ξεκίνησε πάλι να αναζητά τη λύση του προβλήματος. Απομονώθηκε, και με πιο πολύ ζήλο έβαλε ως στόχο του, για άλλη μια φορά, τη λύση του προβλήματος. Αυτή τη φορά τα κατάφερε! Τρελαμένος (κυριολεχτικά) τηλεφώνησε στον ανιψιό του να του το πει. Αυτός πήγε τρέχοντας αλλά δεν τον πρόλαβε γιατί ξεψύχησε και η λύση του προβλήματος δεν βρέθηκε ποτέ, γιατί οι σημειώσεις του θείου ήταν..... μερικά σκορπισμένα φασόλια!!!

Κριτική βιβλίου

Ο Θείος Πέτρος και η εικασία του Γκολντμπαχ είναι ένα από τα βιβλία που μου τράβηξαν από την αρχή το ενδιαφέρον να το διαβάσω, γιατί είχα αγωνία για την πλοκή της ιστορίας. Ήταν ένα υπέροχο ταξίδι μέσα στον κόσμο τον μαθηματικών. Μέσα από αυτό το βιβλίο ανακάλυψα πόσα άλυτα και δύσκολα μαθηματικά προβλήματα υπάρχουν. Ο συγγραφέας με πλάγιο τρόπο, αγγίζει κοινωνικά και συναισθηματικά θέματα. Δίνει ιδιαίτερη σημασία στην ανθρώπινη θέληση και πως οι άνθρωποι δεν σταματούν ποτέ να παλεύουν για αυτοβελτίωση και για την επίτευξη των στόχων τους.

Περιγραφή του πρωταγωνιστή

Ο πρωταγωνιστής του βιβλίου είναι ο Πέτρος Παπαχρήστου. Είναι ο Θείος του συγγραφέα και στο βιβλίο αναφέρεται ως «θείος Πέτρος». Είναι ο μεγαλύτερος από τα άλλα δύο αδέλφια του. Είναι λεπτής σωματικής διάπλασης, με χαρακτηριστικά βαθυγάλαζα μάτια. Άνθρωπος καλλιεργημένος, ευγενικός και καλοσυνάτος, μοναχικός , χωρίς κοινωνική ζωή. Αγαπά να ασχολείται με τον κήπο του και είναι και ένας σπουδαίος παίχτης του σκακιού. Είναι διακριτικός και αγαπά τη μελέτη των μαθηματικών στα οποία αφιέρωσε τη ζωή του. Λόγω του πάθους του για τα μαθηματικά, χάνεται στον κόσμο του και σε κάποια σημεία γίνεται εγωιστής. Παλεύει κυριολεκτικά μέχρι τέλους, για να πετύχει τους στόχους του, ή απλώς για να κερδίσει ένα στοίχημα που έβαλε με τον... εαυτό του....

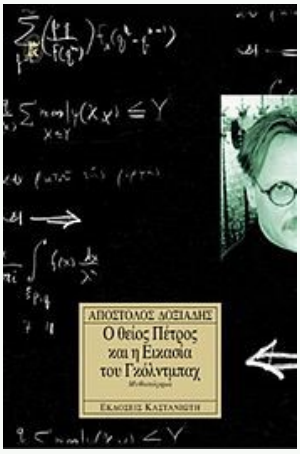

Κατσιάνη Ανδριανή , Β2

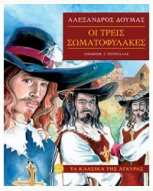

ΟΙ 3 ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Αλέξανδρος Δουμάς, ο πρεσβύτερος, γεννήθηκε στις 24 Ιουλίου του 1802 στη Γαλλία και απεβίωσε στις 5 Δεκεμβρίου του 1870. Είναι ο πιο πολυδιαβασμένος Γάλλος συγγραφέας, γνωστός κυρίως από τα ιστορικά μυθιστορήματα. Τα πιο γνωστά έργα του είναι ο κόμης Μοντεχρίστος και οι 3 σωματοφύλακες, αγαπημένο βιβλίο μικρών και μεγάλων.

Οι τέσσερις κύριοι πρωταγωνιστές του συγκεκριμένου έργου είναι ο Ντ Αρτανιάν, που είχε καταγωγή από μια φτωχή οικογένεια στη Γαλλία και οι 3 σωματοφύλακες: ο Άθως, ο Πόρθος και ο Άραμις.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Ντ Αρτανιάν το 1625 μετακομισε από την πατρίδα του στο Παρίσι, προκειμένου να εκπληρώσει το όνειρό του να γίνει σωματοφύλακας του βασιλιά. Όταν έφτασε εκεί κατευθύνθηκε αρχικά προς το αρχηγείο των σωματοφυλάκων, αλλά δεν πέτυχε να ενταχθεί στο συγκεκριμένο σώμα. Στη συνέχεια γνώρισε τους τρεις σωματοφύλακες, Άθω, Πόρθο και Άραμι. Χάρη σε αυτούς αλλά και στη γενναιότητά του προσελήφθη στη βασιλική φρουρά. Μετά από λίγο καιρό ερωτεύτηκε την Μπονιασιέ που δούλευε στην υπηρεσία της βασίλισσας, η οποία διατηρούσε εξωσυζυγική σχέση με τον Άγγλο πρωθυπουργό. Σε μία συνάντηση η βασίλισσα Άννα χάρισε στον πρωθυπουργό διαμάντια. Όταν ο σύζυγός της ζήτησε από την Άννα να φορέσει τα διαμάντια της σε έναν χορό, ο Ντ' Αρτανιάν με τους 3 σωματοφύλακες ταξίδεψε στην Αγγλία και ύστερα από μεγάλη περιπέτεια κατάφεραν να τα φέρουν πίσω στη βασίλισσα. Έτσι κατάφεραν να αποτρέψουν σοβαρό διπλωματικό επεισόδιο μεταξύ των δύο χωρών. Παράλληλα, ο καρδινάλιος Ρισελιέ απήγαγε την Μπονιασιέ, την οποία δηλητηρίασε η Μυλαίδη, η πρώην σύζυγος του Άθω, μία γυναίκα με σκοτεινό παρελθόν, πρώην κατάδικος που είχε προσλάβει ο καρδινάλιος Ρισελιέ, για να σκοτώσει τον Ντ' Αρντανιάν. Ο ήρωας μας καταφέρνει να συλλάβει τη Μυλαίδη, η οποία αποκεφαλίζεται λόγω του ότι κρίθηκε ένοχη για πολλά εγκλήματα. Ο Καρδινάλιος εντυπωσιασμένος από τη γενναιότητα και την εντιμότητα του Ντ' Αρτανιάν προσέφερε στον νεαρό μία θέση λοχαγού στον στρατό, ο οποίος με τη σειρά του πρότεινε στους αδελφικούς του φίλους να δεχτούν την προσφορά του καρδινάλιου. Όμως και οι τρεις αρνήθηκαν λόγω προσωπικών κωλυμάτων, αλλά κι επειδή θεώρησαν ότι ο Ντ' Αρτανιάν ήταν ο πλέον κατάλληλος για αυτή την τιμητική θέση. Η φιλική σχέση των τεσσάρων αντρών ύστερα από όλες τις περιπέτειες που έζησαν παρέμεινε ακλόνητη, γεγονός που συνοψιζόταν στην αγαπημένη τους φράση «όλοι για έναν και ένας για όλους».

Μηνά Άντρεα, Γ4

Μάριος Σολωμού, Γ4

ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ, ΤΖΟΑΝ ΡΟΟΥΛΙΝΓΚ

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα και το έργο της

Η Τζόαν Ρόουλινγκ, γεννήθηκε στις 31 Ιουλίου 1965 στο Ηνωμένο Βασίλειο. Όπως γνωρίζουν οι περισσότεροι, η συγγραφέας έγραψε ένα από τα πιο πετυχημένα βιβλία φαντασίας που υπήρξε ποτέ, τις σειρές του Χάρι Πότερ. Τα 7 αυτά βιβλία κατάφεραν και τράβηξαν την προσοχή πολλών εφήβων, αλλά και ενηλίκων ανά το παγκόσμιο. Συγκεκριμένα, περιγράφουν έναν κόσμο μάγων (χόγκουαρτς) με πρωταγωνιστή ένα ορφανό αγόρι, τον Χάρι Πότερ. Το βασικό θέμα της ιστορίας είναι ο σκληρός αγώνας επικράτησης μεταξύ του νεαρού Χάρι και του μάγου Βόλντεμορντ, ο οποίος έχει σκοπό να κατακτήσει όλον τον κόσμο των μάγων και να εξοντώσει τον νεαρό Χάρι. Εύκολα καταλαβαίνει κανείς ότι η πιο πάνω σύγκρουση συμβολίζει την αιώνια πάλη καλού και κακού. Τα έργα μεταφραστήκαν σε 67 γλώσσες και έγιναν ανάρπαστα.

1ο βιβλίο: Ο Χάρι Πότερ, γεννήθηκε σε μια από τις πιο σπουδαίες οικογένειες μάγων με γονείς τον Τζέιμς και τη Λίλι Πότερ. Όταν ο κακός μάγος Βόλντεμορντ σκότωσε τους γονείς του μικρού Χάρι μέσα στο ίδιο τους το σπίτι, συνέβη κάτι απίθανο: ο ορφανός πια Χάρι απέκτησε στο μέτωπό του ένα σημάδι που είχε σχήμα αστραπής, ενώ ο Βόλντεμορντ εξαφανίστηκε. Το αγόρι αργότερα σώθηκε από τον γίγαντα Χάγκριντ, ο οποίος δούλευε στη Σχολή Χόγκουαρτς και ασχολούνταν με μαγείες και ξόρκια. Η απόφασή του να στείλει τον ορφανό Χάρι στους συγγενείς του, τους Ντάρσλι, δεν ήταν σοφή. Οι Ντάρσλι δεν συμπαθούσαν την μαγεία, έλεγαν ψέματα στον μικρό για τον τρόπο που πέθαναν οι γονείς του, του φέρονταν άσχημα και ποτέ δεν του επέτρεπαν να λαμβάνει μέρος στις οικογενειακές γιορτές. Κάποια στιγμή ο Χάγκριντ επέστρεψε, του αποκάλυψε πως είχε μαγικές ικανότητες και του πρότεινε να μετακομίσει στα Χόγκουαρτς,. Εκεί όπου γνώρισε την Ερμιόνη και τον Ρον, τους μετέπειτα επιστήθιους φίλους του. Τον πρώτο χρόνο φοίτησης παρακολούθησαν πολλά μαθήματα μαγείας και έζησαν διάφορες περιπέτειες, μέσα από τις οποίες αντιμετώπισαν σκληρούς εχθρούς, αλλά απέδειξαν ότι διέθεταν ευστροφία, πνευματικές ικανότητες και γενναιότητα .

2ο βιβλίο: Στον δεύτερο χρόνο φοίτησης του Χάρι στη σχολή Χογκουαρντς. όλα πήγαιναν καλά, μέχρις ότου ο Χάρι άρχισε να ακούει μία παράξενη απειλητική φωνή, την οποία κανένας άλλος δεν μπορούσε να ακούσει. Έτσι, αυτός και οι φίλοι του ψάχνοντας να μάθουν από πού προέρχονται αυτές οι φωνές, ανακάλυψαν ένα κρυφό δωμάτιο, στο οποίο είχε πρόσβαση μόνο ένας μαθητής της ομάδας Σλιθεριν. Ταυτόχρονα οι μαθητές της σχολής μετά από παράξενες επιθέσεις που δέχονταν μεταμορφώνονταν σε μάρμαρο. Όταν η Ερμιόνη δέχτηκε επίθεση, ο Ρον και ο Χάρι κατάλαβαν ότι υπεύθυνος για τις επιθέσεις ήταν ο Βασιλίσκος, ένα τεράστιο φίδι, που με το βλέμμα του μαρμάρωνε όποιον τολμούσε να τον κοιτάξει στα μάτια. Ύστερα από πολλές περιπέτειες οι τρεις φίλοι ανακάλυψαν την είσοδο του κρυφού δωματίου και βρέθηκαν αντιμέτωποι με τον Βασιλίσκο, τον οποίο κατάφεραν να εξοντώσουν, αλλά ο Χάρι τραυματίστηκε.

3ο βιβλίο: Το βιβλίο ξεκινά περιγράφοντας ένα ακόμα βαρετό καλοκαίρι για τον Χάρι. Όταν τους επισκέφτηκε η θεία Μαρτζ, ο Χάρι έχασε τον έλεγχο των μαγικών ικανοτήτων του, με αποτέλεσμα να κινδυνεύσει να αποβληθεί από το Χογκουαρντς. Αργότερα το έσκασε από το σπίτι και έφυγε από το Λονδίνο για να κάνει διακοπές με τον Ρον και την Ερμιόνη .Όλα κυλούσαν ομαλά , ώσπου ακούστηκαν τα τρομαχτικά νέα ότι ο Σείριος Μπλακ που θεωρούταν οπαδός του Βόλντεμορτ καταδικάστηκε για τη δολοφονία 13 ανθρώπων και σκόπευε να σκοτώσει τον Χάρι .Καθώς ο Χάρι και οι φίλοι του επέστρεφαν πίσω στο Χόγκουαρτς, έπρεπε να αντιμετωπίσουν τους Παράφρονες, οι οποίοι ήταν τέρατα που τρέφονταν από τους φόβους των ανθρώπων. Αυτοί είχαν περικυκλώσει τη σχολή του Χόγκουαρτς, έτσι ώστε να μην την πλησιάσει ο Σείριος Μπλακ και σκοτώσει τον Χάρι. Επιπρόσθετα, στη σχολή ανέλαβε καθήκοντα ο νέος καθηγητής άμυνας εναντίον των σκοτεινών τεχνών, ο οποίος προσπάθησε να προστατεύσει τον Χάρι μαθαίνοντας του πώς να πολεμά τους Παράφρονες. Ο καιρός περνούσε και όταν έφτασαν τα Χριστούγεννα, ο Χάρι πήρε ένα ανώνυμο δώρο. Αυτό ήταν ένα καινούριο σκουπόξυλο μοντέλου Αστραπής, αλλά του απαγόρευσαν να το χρησιμοποιήσει, γιατί υποπτεύθηκαν πως του το είχε στείλει ο Σείριος Μπλακ. Ο Χάρι βρέθηκε σε μεγάλη σύγχυση προσπαθώντας να καταλάβει αν ο Σείριος Μπλάκ είχε στα αλήθεια σκοπό να τον σκοτώσει ή αν ήταν επικίνδυνος για αυτόν, ώσπου διαπίστωσε τελικά πως ήταν νονός του.

ΚΡΙΤΙΚΗ

Το βιβλίο είναι πολύ δημοφιλές και αγαπητό στο ευρύ κοινό, γιατί διακρίνεται για την πλοκή του και την έντονη δράση των ηρώων του. Με τα πιο πάνω η συγγραφέας κατάφερε να κάνει τον αναγνώστη να νιώσει πολλά, έντονα και αγωνιώδη συναισθήματα, γιατί κράτησε αμείωτο το ενδιαφέρον του για την εξέλιξη του έργου πετυχαίνοντας να κάνει τον ίδιο τον αναγνώστη να συμπάσχει με τους ήρωες. Ένα ακόμα πολύ δυνατό σημείο του βιβλίου είναι πως εξάπτει την φαντασία του αναγνώστη, ο οποίος ταξιδεύει στον κόσμο του ονείρου και της μαγείας, βγαίνοντας έξω από τα όρια του «κανονικού», λογικού ή ακόμα και «φυσιολογικού» τρόπου σκέψης.

Παρόλα αυτά εύκολα μπορεί κανείς να διακρίνει και κάποιες αδυναμίες στο έργο «Χάρι Πότερ». Κάθε βιβλίο της σειράς διαφέρει δομικά, παρουσιάζει πολλά νέα πρόσωπα και γεγονότα, τα οποία αποπροσανατολίζουν τον αναγνώστη από τη βασική υπόθεση του έργου. Έτσι, σε πολλά κεφάλαια δεν υπάρχει σαφήνεια και ακρίβεια στην αφήγηση των γεγονότων με αποτέλεσμα ο αναγνώστης να συγχέει γεγονότα και πρόσωπα. Ωστόσο, παρόλο που σε κάποια σημεία του έργου η πλοκή προκαλεί σύγχυση με λίγη προσοχή γίνεται κατανοητή και έτσι ο κάθε ένας μπορεί να απολαύσει αυτό το απίθανο βιβλίο.

Μπαλαπανίδου Βικτώρια, Γ4

"Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ..."

Ο Χάρι Πότερ είναι μια σειρά βιβλίων, εφτά στον αριθμό, το κάθε ένα από τα οποία έχει τίτλο «Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΤΕΡ ΚΑΙ …». Τα μυθιστορήματα περιστρέφονται γύρω από τον Χάρι Πότερ, ένα ορφανό που ανακαλύπτει στην ηλικία των έντεκα ότι είναι μάγος, αν και ζει στον συνηθισμένο κόσμο των μη-μάγων (Μαγκλ). Ο κόσμος των μάγων συνυπάρχει κρυφά με τον κόσμο των Μαγκλ. Η μαγική ικανότητα του Χάρι είναι έμφυτη και τα παιδιά με τέτοιες ικανότητες καλούνται να παραστούν στη Σχολή Χόγκουαρτς για Μαγείες και Ξόρκια, το σχολείο των μάγων στη Σκωτία, όπου διδάσκονται τις απαραίτητες δεξιότητες για την επιτυχία στον κόσμο των μάγων. Ο Χάρι γίνεται μαθητής στη Σχολή Χόγκουαρτς, τόπος όπου συμβαίνουν τα περισσότερα από τα γεγονότα στη σειρά. Ο Χάρι αναπτύσσεται μέσα από την εφηβεία του, μαθαίνει να ξεπερνάει τα προβλήματα που βρίσκει μπροστά του. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι προετοιμάζεται για την αντιμετώπιση του πραγματικού κόσμου που βρίσκεται έξω από το Χόγκουαρτς, καθώς θα πάρει μέρος στον δεύτερο και πιο βίαιο πόλεμο των μάγων της Βρετανίας, μετά την επιστροφή του σκοτεινού άρχοντα Βόλντεμορτ. Κάθε μυθιστόρημα εξιστορεί ένα έτος στη ζωή του Χάρι κατά τη διάρκεια της περιόδου της 1991-1998. Τα βιβλία περιέχουν επίσης πολλές αναδρομές στο παρελθόν, καθώς η Κιβωτός των Στοχασμών επιτρέπει στον Χάρι να δει τις μνήμες των άλλων χαρακτήρων. Στη μέση του κάθε βιβλίου, ο Χάρι έρχεται αντιμέτωπος με διάφορα προβλήματα και συχνά αναγκάζεται να παραβιάσει κάποιους κανόνες του σχολείου.

Οι μαθητές στο Χόγκουαρτς χωρίζονται σε τέσσερις κοιτώνες, ο καθένας κοιτώνας το όνομα του μάγου που τον ίδρυσε και έναν υπεύθυνο καθηγητή, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τη σωστή λειτουργία και πειθαρχία του κοιτώνα. Το καπέλο της επιλογής είναι ένα αισθανόμενο καπέλο στο Hogwarts που καθορίζει μαγικά ποιος από τους 4 κοιτώνες ταιριάζει περισσότερο σε κάθε μαθητή και το οποίο παραμένει στο γραφείο του διευθυντή μέχρι να χρειαστεί. Κάθε χρόνο την πρώτη μέρα του σχολείου το περίφημο καπέλο της επιλογής δίνει μια περιγραφή της δικής του γένεσης και του Χόγκουαρτς σε μια σειρά τραγουδιών. Αμέσως μετά οι φοιτητές του πρώτου έτους παρατάσσονται και τα ονόματά τους διαβάζονται δυνατά σε αλφαβητική σειρά. Ο καθένας από αυτούς κάθεται σε ένα σκαμνί και το καπέλο τοποθετείται πάνω στο κεφάλι του για να αποφασίσει σε ποιόν κοιτώνα ανήκει περισσότερο. Στον κοιτώνα Γκρίφιντορ κατατάσσονται οι γενναιότεροι και πιο τολμηροί μαθητές. Το σύμβολο του κοιτώνα είναι το λιοντάρι και τα χρώματά του το κόκκινο και το χρυσό. Στον κοιτώνα Χάφλπαφλ κατατάσσονται οι μαθητές που εργάζονται σκληρά και χαρακτηρίζονται από αφοσίωση, τιμιότητα και ειλικρίνεια. Το σύμβολο του κοιτώνα είναι ο ασβός και τα χρώματά του το κίτρινο και το μαύρο. Στον κοιτώνα Ράβενκλοου κατατάσσονται οι μαθητές που τους χαρακτηρίζει η ευφυΐα, η δημιουργικότητα και η σοφία. Το σύμβολο του κοιτώνα είναι ο αετός και τα χρώματά του το μπλε και το χρώμα του μπρούντζου. Στον κοιτώνα Σλίθεριν κατατάσσονται οι μαθητές που είναι φιλόδοξοι, πονηροί και που θα έκαναν τα πάντα για να πετύχουν το σκοπό τους. Το σύμβολο του κοιτώνα είναι το φίδι και τα χρώματά του το πράσινο και το ασημί. Εκτός από τον Χάρι Πότερ υπάρχουν πολλοί χαρακτήρες με τον καθένα να έχει κάτι ξεχωριστό και μοναδικό.

Ο δικός μου αγαπημένος είναι ο Ρον Ουέσλι. Είναι ο καλύτερος φίλος του Χάρι Πότερ και της Ερμιόνης Γκρέιντζερ και, όπως οι δύο φίλοι του, ανήκει και αυτός στον κοιτώνα του Γκρίφιντο. Εξαιτίας της φήμης του Χάρι, που τον τοποθετεί σχεδόν πάντα στο κέντρο της προσοχής, ο Ρον αναγκάζεται να μένει συχνά στο περιθώριο, και να δέχεται πολύ λίγη αναγνώριση από τους άλλους. Αυτή η κατάσταση προκαλεί μερικές φορές μια ρήξη στη φιλία τους, προκαλούμενη κυρίως από τη ζήλια του Ρον. Παρ' όλα αυτά, ο Ρον είναι πολύ πιστός φίλος και δεν πρόδωσε ποτέ την εμπιστοσύνη του Χάρι. Ποτέ! Ακόμα και όταν είχε πολλούς λόγους για να το πράξει ο Ρον έβαλε ολόκληρη την οικογένειά του σε μπελάδες και ποτέ δεν ήταν εντελώς ασφαλής για χάρη της φιλίας τους. Αν και σε αρκετές περιπτώσεις, κατά τη διάρκεια της σειράς, θα μπορούσε κανείς να αμφισβήτησε τη φιλία του, κατά τη γνώμη μου, ποτέ δεν απομακρύνθηκε από το πλευρό του Χάρι. Ολοκληρώνοντας, ο Ρον είναι εξαιρετικά αξιολάτρευτος, γενναίος, σχεδόν πάντα παρόν στις σκηνές δράσης σ' όλα τα βιβλία, και ικανός να σκέφτεται λογικά σε αγχωτικές καταστάσεις και με μεγάλη αίσθηση του χιούμορ.

Κόλτσου Παναγιώτα, Γ3

GIFTED HANDS
«Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ»

Η ταινία αναφέρεται στη βιογραφία του διάσημου νευροχειρούργου Ben Carson. Στην έναρξη της ταινίας παρακολουθούμε τον Carson να κουβεντιάζει με ένα ζευγάρι και να τους εξηγεί ότι η επέμβαση χωρισμού των σιαμαίων είναι εξαιρετικά επικίνδυνη και ότι συνήθως το ένα από τα δύο βρέφη πεθαίνει. Στην συνέχεια η ταινία μάς μεταφέρει πίσω στον χρόνο, όπου στην παιδική του ηλικία ο Ben ήταν ένας μαθητής, με χαμηλή αυτοπεποίθηση, που προέρχονταν από φτωχή οικογένεια με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο. Μεγάλωσε χωρίς πατέρα και η μητέρα του που ήταν καθαρίστρια δεν ήξερε να διαβάζει. Στην αρχή της σχολικής του ζωής είχε πολλές αποτυχίες και οι συμμαθητές του τον κορόιδευαν. Τουλάχιστον δύο φορές κόντεψε να καταστρέψει τη ζωή του επειδή δεν έλεγχε τον θυμό του· αργότερα, ευτυχώς για τον ίδιο, έμαθε να συγκρατεί τα νεύρα του. Η ζωή του άρχισε να αλλάζει, όταν η μητέρα του κατάφερε να τον οριοθετήσει βάζοντας του αρχικά όρια στον χρόνο που παρακολουθούσε τηλεόραση. Ταυτόχρονα, τον παρακίνησε να διαβάζει βιβλία για τα οποία έγραφε εκθέσεις. Έτσι, με τον τρόπο αυτό, έκανε το διάβασμα και τη μελέτη καθημερινή του συνήθεια, κατάφερε να βελτιώσει τους βαθμούς του και χάρη στην επιμονή του και τη συνεχή ενθάρρυνση από τη μητέρα του κατόρθωσε να γίνει άριστος και να σπουδάσει με υποτροφία νευροχειρουργική στο πανεπιστήμιο Yale στην Αμερική. Έκανε πολλές, κρίσιμες χειρουργικές επεμβάσεις σώζοντας εκατοντάδες κόσμο και έγινε ο πιο διάσημος χειρούργος στη χώρα του. Δυστυχώς όμως, στην προσωπική του ζωή, αν και ήταν πολύ αγαπημένος με τη σύζυγό του, έζησε μια μεγάλη τραγωδία, γιατί έχασαν τα δίδυμα παιδιά τους αμέσως μετά τη γέννησή τους. Η ταινία τελειώνει με τον Carson να βρίσκεται στο χειρουργείο περιτριγυρισμένος από μια πολυμελή ομάδα γιατρών και νοσοκόμων εκτελώντας με απόλυτη επιτυχία την πολύ δύσκολη επέμβαση διαχωρισμού των σιαμαίων διδύμων, τα οποία είχαν ενωμένα τα κεφάλια τους.

Στο τέλος της ταινίας αναφέρεται ότι το ζεύγος Carson ίδρυσε έναν φιλανθρωπικό οργανισμό (ίδρυμα) με όνομα Carson Scholarship Fund για νέους που προσπαθούν να πετύχουν ακαδημαϊκή διάκριση.

Μιλτιάδους Χρήστος, Α5

Σαλλούμης Μιχάλης, Α5

ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ GIFTED HANDS

Μ: Πώς σου φάνηκε η ταινία Χρήστο;

Χ: Καλή ήταν! Φαντάζομαι όμως ότι, αν διαλέγαμε εμείς ποια ταινία να δούμε Κυριακή απόγευμα, θα αποφεύγαμε τη συγκεκριμένη, έτσι δεν είναι;

Μ: Εννοείται! Θα παρακολουθούσαμε σίγουρα μια κωμωδία, ίσως το Ace Ventura: Pet detective. Όμως πιστεύω πως καλά κάναμε και την είδαμε τελικά, γιατί είχε σημαντικά μηνύματα για εμάς.

Χ: Για πες. Τι σου έκανε εντύπωση;

Μ: Εγώ εντυπωσιάστηκα με το πως ο Ben παραλίγο να καταστρέψει τη ζωή του, τουλάχιστον δύο φορές, λόγω του ότι δεν έλεγχε τον θυμό του. Αν δεν ήταν τόσο τυχερός στην φάση που πήγε να μαχαιρώσει τον συμμαθητή του, ίσως να κατέληγε στη φυλακή και αμφιβάλλω, εάν θα γινόταν ο φημισμένος νευροχειρούργος που είναι σήμερα.

Χ: Έχεις δίκιο! Το ότι συνειδητοποίησε το κακό που μπορεί να προκαλέσει ο ανεξέλεγκτος θυμός του και κατάφερε να τον ελέγξει ήταν πράγματι σωτήριο για τη μετέπειτα ζωή του.

Μ: Εσένα τι σου έκανε εντύπωση;

Χ: Εγώ φίλε εντυπωσιάστηκα πραγματικά από τη μητέρα του Ben. Παρόλο που ήταν αμόρφωτη, εντούτοις, μόλις κατάλαβε πως μόνο μέσα από τη συστηματική μελέτη θα μπορούσαν να προοδεύσουν τα παιδιά της και να αλλάξουν τη ζωή τους, αμέσως τα παρακίνησε να αρχίσουν να διαβάζουν βιβλία.

Μ: Ναι Χρήστο, σίγουρα! Ήταν πολύ τυχερός που είχε μια τέτοια μητέρα. Παρόλα τα προβλήματά της, οδηγούσε πάντα τα παιδιά της στον σωστό δρόμο. Και όπως είδαμε και στη ταινία, το διάβασμα τον τράβηξε πάρα πολύ. Ίσως και να κάλυψε με αυτόν τον τρόπο το κενό που ένιωθε από την έλλειψη του πατέρα του. Το καθημερινό διάβασμα τον βοήθησε να γίνει άριστος μαθητής και μετά σε ολόκληρη τη ζωή του, όποτε χρειαζόταν βοήθεια για να λύσει ένα πρόβλημα, κατέφευγε κάθε φορά στην έρευνα.

Χ: Το διάβασμα ήταν πια αναπόσπαστο μέρος της ζωής του. Νομίζω, Μιχάλη, ότι ο ήρωας της ταινίας είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα προς μίμηση, ειδικά για μας τους μαθητές. Η ιστορία του Ben αποκαλύπτει και ταυτόχρονα αποδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο την αξία των βιβλίων. Γιατί η μελέτη των βιβλίων, πέρα από το ότι σου ανοίγει την πόρτα των καλύτερων πανεπιστημίων, σου ανοίγει το μυαλό και καλλιεργεί την ψυχή σου.

Μ: Τελικά, οι κυρίες, φίλε μου, από ότι βλέπω, μας την έφεραν» με πολύ όμορφο τρόπο.

Χ: Τι εννοείς φίλε μου;

Μ: Εννοώ, πως βάζοντάς μας να δούμε την ταινία, μας κάνανε να συμφωνήσουμε μαζί τους και να έρθουμε στα λόγια τους.

Χ: Έχεις δίκιο. Τι νόμιζες; Ήξεραν φίλε μου αυτές τι έκαναν. Χα, χα, χα.

Μ: Νομίζω πως θα ήταν πολύ καλή ιδέα, εάν έβλεπαν την ταινία και οι συμμαθητές μας; Τι λες, να τους την προτείνουμε;

Χ: Ασφαλώς. Άλλωστε, νομίζω πως αυτό θα ήθελαν και οι κυρίες και πως αυτός ήταν και ο τελικός τους στόχος.

Μ: Πω, πω! «Σατανικότατο» το σχέδιό τους. Υποκλίνομαι. Χα, χα, χα.

Μιλτιάδους Χρήστος, Α5

Σαλλούμης Μιχάλης, Α5

ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ...
«The 39 clues»

Μια σειρά λογοτεχνικών βιβλίων που διάβασα και μου έκανε εντύπωση είναι η σειρά «The 39 clues». Η σειρά αυτή αποτελείται προς το παρόν από 15 βιβλία, τα οποία είναι μεταφρασμένα και στα ελληνικά. Ο συγγραφέας του κάθε βιβλίου είναι διαφορετικός.

Η υπόθεση του κάθε βιβλίου αποτελεί συνέχεια του προηγούμενου και έτσι ο αναγνώστης διακατέχεται από αγωνία, μέχρι να εντοπιστούν και τα 39 στοιχεία, τα οποία θα οδηγήσουν στην παντοδυναμία του ανθρώπου.

Σας παρουσιάζω το περιεχόμενο του πρώτου βιβλίου της σειράς και ελπίζω να σας κεντρίσει το ενδιαφέρον για να διαβάσετε και τα υπόλοιπα βιβλία.

Ηλία Λοΐζος, Α4

«Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ ΤΩΝ ΣΚΕΛΕΤΩΝ»

Το πρώτο βιβλίο της σειράς έρχεται με αξιώσεις να κλέψει τις καρδιές των παιδιών και όχι μόνο. Αποτελεί μια συναρπαστική περιπέτεια με κεντρικούς ήρωες δυο αδέρφια που ανήκουν στην πιο ισχυρή οικογένεια που γνώρισε ποτέ ο κόσμος.

Η σειρά είναι ξεχωριστή επειδή είναι η πρώτη διαδραστική σειρά βιβλίων. Οι αναγνώστες συμμετέχουν ενεργά, προσπαθώντας να βρουν πρώτοι τα στοιχεία, ακόμα και πριν από τους δύο βασικούς ήρωες, τον εντεκάχρονο Νταν Κέιχιλ και τη δεκατετράχρονη αδελφή του Έιμι Κέιχιλ. Τα 39 Στοιχεία μπορεί κανείς να τα ανακαλύψει με δύο βασικούς τρόπους, είτε μέσα από τα βιβλία, ή παίζοντας και συμμετέχοντας σε αποστολές στο διαδίκτυο, μέσω της ιστοσελίδας www.39clues.gr. Ο κάθε τρόπος οδηγεί σε δώρα, όμως έχουν περισσότερες πιθανότητες να κερδίσουν εκείνοι που θα χρησιμοποιήσουν και τους δύο τρόπους.

Συγγραφέας του πρώτου βιβλίου είναι ο Ρικ Ριόρνταν. Ο Ρικ Ριόρνταν ρίχνεται στη δράση με το πρώτο βιβλίο, «Ο Λαβύρινθος των Σκελετών», στο οποίο παρουσιάζει τους βασικούς χαρακτήρες, δίνει τον ρυθμό της ιστορίας και αποκαλύπτει το πρώτο σπουδαίο στοιχείο. Ο Ριόρνταν έχει επίσης γράψει τον κορμό της ιστορίας και τη ροή της υπόθεσης για το κεντρικό μυστήριο.

Επέλεξα να παρουσιάσω αυτή τη σειρά, διότι είναι μια σειρά που με κρατά σε αγωνία περιμένοντας να βγει το επόμενο τεύχος. Επίσης, με συγκινεί μέχρι και σήμερα, γι' αυτό σας την συστήνω ανεπιφύλακτα.

Καλή σας Ανάγνωση!!!

Ηλία Λοΐζος, Α4

Τόρνικοφ Πέτρος, Β7

Κατσιάνη Ανδριανή, Β2

Παπαλουκά Μαρίνα, Β2

Χαραλάμπους Μελίνα, Β2

ΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝ ΑΠΟ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝΕ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ, ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΩΡΑΙΟΣ!!!

Chirindel Radu-Nicolae, Β7

Σταματοπούλου Αφροδίτη, Α6

Σιάμισιη Κωνσταντίνα, Γ3

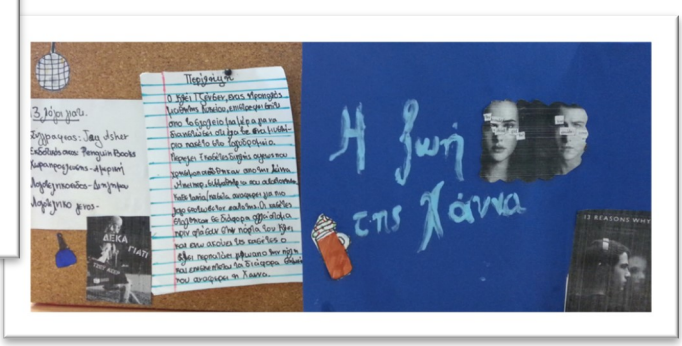

Δημητρίου Εμμανουέλλα, Γ3

ΤΖΕΗΝ ΕΥΡ
ΣΑΡΛΟΤ ΜΠΡΟΝΤΕ

Η Τζέην Έυρ είναι ένα τέλειο βιβλίο! Μιλάει για μια κοπέλα που όταν ήταν μικρή ζούσε με την Γκεητσέχεντ, η οποία ήτανε συγγενής της. Απ' ότι λέει αυτό το βιβλίο, της φερότανε πολύ άσχημα και την απομάκρυνε από την οικογένειά της. Είχε τρία παιδιά, την Ελίζα, τον Τζον και την Τζορτζιάνα Ρηντ. Η Τζέην ήτανε πάντα πολύ στεναχωρημένη γι' αυτό. Της άρεσε να διαβάζει πολλά βιβλία, μόνο αυτό την έκανε ευτυχισμένη. Ο Τζον, ο γιος της Γκέητσεχεντ, ένιωθε μεγάλο μίσος για την Τζέην. Την κακομεταχειριζόταν και την τιμωρούσε σχεδόν κάθε μέρα. Συνέχεια έλεγαν ότι είναι απλώς μια φτωχή συγγενής, ότι έπρεπε κανονικά να ζητιανεύει και όχι να είναι εδώ με τα άλλα παιδιά ευγενών ανθρώπων, όπως ήταν εκείνοι. Κάποια στιγμή κλειδώσανε την δεκάχρονη Τζέην σε ένα μικρό δωμάτιο. Εκεί είχε πεθάνει ο κύριος Ρηντ, ο θείος της. Πολύ σύντομα η Τζέην αρρώστησε. Μόλις έγινε καλύτερα, την έστειλαν στο ορφανοτροφείο του Λόγουντ. Εκεί έζησε πολλά χρόνια της ζωής της. Η Τζέην μεγάλωσε και παντρεύτηκε, όμως ο σύζυγός της Ρότζερτ έμεινε τυφλός μετά τα δύο πρώτα χρόνια του γάμου τους. Σιγά σιγά το ένα του μάτι ξαναβρήκε το φως του και μπορούσε πια να δει τα παιδιά τους και την ίδια την Τζέην. Το βιβλίο αυτό κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Άγκυρα» και συγγραφέας είναι η Σαρλότ Μπροντέ. Αποτελεί μια πολύ ωραία κλασσική ιστορία. Θα πρότεινα σε όλους να το διαβάσουν.

Κοτσομύτη Έρρικα, Α4

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ
ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕ ΣΑΙΝΤ-ΕΞΥΠΕΡΥ

Ο Γάλλος συγγραφέας Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ γεννήθηκε στις 29 Ιουνίου 1900 στη Λυών. Το βιβλίο του «Ο Μικρός Πρίγκιπας» είναι ένα από τα πιο πολυδιαβασμένα βιβλία στον κόσμο και μεταφράστηκε σε 250 γλώσσες.

Έζησε ευτυχισμένα παιδικά χρόνια παρά τον χαμό του πατέρα του. Στο σχολείο ως μαθητής είχε αρκετές αποτυχίες αλλά ποτέ δεν σταμάτησε να προσπαθεί και ιδιαίτερο ενδιαφέρον έδειχνε για την αστρολογία και τη λογοτεχνία Η εφεύρεση του αεροπλάνου την πρώτη δεκαετία του 20ου αιώνα ήταν γεγονός που γοητεύει τον μικρό Αντουάν. Σε ηλικία 12 ετών έκανε το πρώτο του ταξίδι με αεροπλάνο και με αυτή την πτήση μεγάλωσε ο ενθουσιασμός του για πτήσεις.

Εργάστηκε για χρόνια στην πολιτική αεροπορία και υπήρξε. Η παιδική του επιθυμία ήταν να γίνει πιλότος την οποία και εκπλήρωσε. Πήρε δίπλωμα πιλότου και εκπαιδεύτηκε στα στρατιωτικά αεροσκάφη κατακτώντας το βαθμό του ανθυποσμηναγού. Όλες αυτές οι εμπειρίες του έγιναν ταυτόχρονα και το θέμα του συγγραφικού του έργου «Ο μικρός Πρίγκιπας». Στις 31 Ιουλίου 1944 ο Σαιντ Εξυπερύ εξαφανίστηκε με το αεροπλάνο του στα ανοικτά της Κορσικής, παραμονή της απελευθέρωσης της Γαλλίας. Τα αίτια της πτώσης του αεροπλάνου ήταν άγνωστα μέχρι το 2003 όταν βρέθηκαν τα συντρίμμια του αεροπλάνου του στο βυθό της θάλασσας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο μικρός πρίγκιπας έρχεται από τον αστεροειδή Β612 που έχει το μέγεθος ενός σπιτιού. Ο πλανήτης αυτός έχει τρία ηφαίστεια, ένα τριαντάφυλλο και άλλα αντικείμενα. Ο μικρός πρίγκιπας έφυγε από τον πλανήτη του επειδή ένιωθε μόνος και ήθελε να γνωρίσει νέους φίλους, να δει πως ζουν άλλοι στους άλλους πλανήτες και να αποκτήσει περισσότερες γνώσεις. Έτσι πέρασε από 6 πλανήτες προτού φθάσει στη γη. Εκεί γνώρισε πολλούς και διαφορετικούς ανθρώπους. Γνώρισε έναν βασιλιά που έδινε συνεχώς διαταγές, έναν φιλόδοξο άνθρωπο, έναν μπεκρή, έναν έμπορο που πίστευε ότι τα αστέρια είναι δικά του, έναν άνθρωπο ο οποίος είχε ένα φανάρι το οποίο το άναβε την ημέρα και το έσβηνε τη νύχτα και τέλος έναν σοφό που του είπε να επισκεφτεί την γη. Ο μικρός πρίγκιπας ακολούθησε τη συμβουλή του γέροντα και πήγε στη γη, στην έρημο Σαχάρα, όπου συνάντησε τον αφηγητή και έγιναν αμέσως φίλοι. Γνώρισε και άλλα όντα στη γη όπως ένα φίδι που του υποσχέθηκε ότι θα τον βοηθήσει να επιστρέψει στον πλανήτη του, μία αλεπού που του μίλησε για τη φιλία, έναν κλειδούχο σιδηροδρόμων και έναν έμπορο. Για να φύγει χρησιμοποίησε το φίδι, το οποίο με το δηλητήριο του τον γύρισε στο πλανήτη του.

ΚΡΙΤΙΚΗ

Οι περισσότεροι που διάβασαν το βιβλίο «Ο Μικρός Πρίγκιπας» πιστεύουν ότι είναι καταπληκτικό και μένει ανεξίτηλο στον χρόνο, γιατί προβάλλει διαχρονικά ανθρωπιστικά αλλά και αντιρατσιστικά μηνύματα όπως είναι η αξία της φιλίας, της αγάπης, της αλληλεγγύης, της ειρήνης και το παράλογο του πολέμου. Συγκεκριμένα, οι ήρωες του έργου ανέπτυξαν σχέσεις φιλίας, οι οποίες κράτησαν μέχρι το τέλος, στοιχείο που αποδεικνύει ότι η φιλία είναι πολύ σημαντική στη ζωή του ανθρώπου και ξεπερνά κάθε είδους διακρίσεις. Για αυτό απευθύνεται σε ανθρώπους όλων των ηλικιών. Η κάθε ηλικία θα αντιληφθεί το βιβλίο διαφορετικά, όμως η ιστορία και τα μηνύματα θα μείνουν βαθιά χαραγμένα στην ψυχή και τη μνήμη του αναγνώστη. Επίσης αποτελεί ένα ευχάριστο μυθιστόρημα που αναφέρεται στη σύγχρονη εποχή και εξάπτει τη φαντασία του αναγνώστη, αφού διαδραματίζεται στην έρημο καθώς και σε διάφορους πλανήτες που επισκέφτηκε ο πρωταγωνιστής. Ο συγγραφέας περιγράφει τόσο ζωντανά και παραστατικά τα τοπία, που μαγεύει τον αναγνώστη και τον κάνει να ταξιδέψει μαζί με τον πρωταγωνιστή. Δικαιολογημένα λοιπόν «ο μικρός πρίγκιπας» θεωρείται σπουδαίο βιβλίο και σας προτείνω να το διαβάσετε, αν δεν το έχετε ήδη διαβάσει.

Μυλωνάς Αντρέας, Γ4

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΕΛΕΦΑΝΤΑ

Το απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα του Ιούλιου Βερν «Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες». Το βιβλίο είναι πολυμεταφρασμένο, δηλαδή μεταφράστηκε σε πάρα πολλές γλώσσες. Το διάβασα πολλές φορές και ακόμη δεν το 'χω βαρεθεί.

Πιο συγκεκριμένα, το βιβλίο μιλάει για τα ταξίδια και τα μεταφορικά μέσα που χρησιμοποίησε ο Φιλεάς Φόγκ μαζί με τον υπηρέτη του. Το ταξίδι του ήταν πολύ δύσκολο και γεμάτο προβλήματα.

Ένα από τα αγαπημένα μου σημεία ήταν όταν προσπαθούσε να ενοικιάσει έναν ελέφαντα ως μεταφορικό μέσο. Ο Ινδός που είχε τον ελέφαντα ήθελε πολλά χρήματα. Ο Φιλέας Φόγκ θα έδινε όσα χρήματα χρειάζονταν, για να ενοικιάσει τον ελέφαντα που ονομαζόταν Κιούνι. Στο τέλος, ο Ινδός ενοικίασε τον ελέφαντα για 2000 λίρες. Ήταν πολύ μεγάλο το ποσό, αλλά τον χρειαζόταν επειγόντως για τη διαδρομή του.

Θεωρώ το βιβλίο αυτό φανταστικό και πολύ ενδιαφέρον. Όλοι πρέπει να το διαβάσουν, διότι διαβάζοντάς το θα πάρουν πολλές γνώσεις. Ακόμη, μεταφέρει πολλά μηνύματα, όπως ό,τι κι αν κάνουμε ή όπου και να πάμε, πάντα θα υπάρχουν δυσκολίες και προβλήματα. Αν είμαστε όμως σταθεροί στον στόχο μας, θα τα καταφέρουμε!

Καϊττάνη Μαργαρίτα, Α4

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ...

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ Η ΔΩΔΕΚΑΜΗΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΒΙΒΛΙΟΦΑΓΟΥΣ

Η πιο κάτω είναι μια μηνιαία δίαιτα βιβλίων, η οποία είναι φτιαγμένη για όποια έφηβη θέλει να εμπλουτίσει τις γνώσεις και το λεξιλόγιό της. Αυτή η δίαιτα δεν είναι όπως τις υπόλοιπες, αφού δεν θα οδηγήσει καμιά στην ανορεξία, αλλά θα τους ανοίξει την όρεξη και θα θέλουν να δοκιμάσουν και άλλες υγιεινές γεύσεις βιβλίων .

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	Με μια ζεστή σοκολάτα στο χέρι μπορείτε να διαβάσετε το μυθιστόρημα του Φίοντορ Ντοστογέφκσι, Έγκλημα και τιμωρία.
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	Για τις ερωτευμένες αναγνώστριές μας συστήνεται να διαβάσουν το λογοτεχνικό βιβλίο της Ιωάννας Μπουκουβάλα-Αναγνώστου, Μυστικός γάμος.
ΜΑΡΤΙΟΣ	Για να χαλαρώσετε μετά από μια κουραστική μέρα διαβάστε το παιδικό, λογοτεχνικό βιβλίο του Frances Hodgson Burnett, Η μικρή πριγκίπισσα.
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	Για τις ευαίσθητες αναγνώστριές μας, Πασχαλιάτικα, προτείνουμε το φιλοσοφικό και θρησκευτικό βιβλίο του Θεοδωρίδη Θ. Νικήτα, Λαβωμένος Άγγελος.
ΜΑΪΟΣ	Τον μήνα που όλη η φύση ανθίζει, γεμίστε το σπίτι με πετούνιες, σκυλάκια, γεράνια και γαρύφαλλα και με τις μυρουδιές των Μαγιάτικων λουλουδιών ταξιδέψτε σε παλαιότερες εποχές διαβάζοντας το λογοτεχνικό βιβλίο του Θάνου Κονδύλη, Το κορίτσι με τα τριαντάφυλλα.
ΙΟΥΝΙΟΣ	Κάτω από την ομπρέλα της παραλίας, κάτω από τους ήχους και τις μυρωδιές της θάλασσας διαβάστε το περιπετειώδες εφηβικό λογοτεχνικό βιβλίο της Μισέλ Χάρισον, Οι 13 θησαυροί αλλά και το παιδικό νεανικό βιβλίο της Ελπίδας Λαμπάκη, Περιπέτεια στο Αιγαίο.
ΙΟΥΛΙΟΣ	Για να γνωρίσετε άλλους πολιτισμούς, πεποιθήσεις αλλά και παράλληλα να συγκινηθείτε διαβάστε το λογοτεχνικό βιβλίο της Μπέτι Μαχμούντι, Ποτέ χωρίς την κόρη μου.
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	Για να μπορείτε να αντιμετωπίζετε τις δοκιμασίες της ζωής, διαβάστε το βραβευμένο εφηβικό μυθιστόρημα της Άλκης Ζέη, Η Κωνσταντίνα και οι αράχνες της.
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	Για να προετοιμαστείτε καλύτερα για τις δυσκολίες της σχολικής ζωής οπλιστείτε διαβάζοντας τα βιβλία των: (α) Βιρζίνι Λου, Κόκκινη κάρτα, στη βία! και (β) Ε.Ψ.Υ.Π.Ε., Μίλα μη φοβάσαι: 3 ιστορίες για τη βία στο σχολείο.
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	Οκτώβριος, μήνας των επετείων και ο καλύτερος τρόπος για να τον γιορτάσουμε διαβάζοντας ή το λογοτεχνικό βιβλίο της Περατατικού -Κοκαράκη Μαρίας, Τα χρόνια με τα κυκλάμινα ή το βραβευμένο μυθιστόρημα της Άλκης Ζέη, Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου ή το ιστορικό μυθιστόρημα του Μάρκου Ζούσακ, Η κλέφτρα των βιβλίων.
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	Για να φτιάξουμε έναν κόσμο καλύτερο, λέμε ΝΑΙ στο διαφορετικό και καλλιεργούμε την ενσυναίσθηση διαβάζοντας το λογοτεχνικό βιβλίο της Πάολα Καπριόλο, Με τα μάτια του άλλου.
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	Τυλιγμένοι με μια κουβέρτα δίπλα στο χριστουγεννιάτικο δέντρο με τα λαμπιόνια να αναβοσβήνουν, με τις μυρουδιές από τα μελομακάρονα και τους κουραμπιέδες της μαμάς και με ένα ζεστό φλιτζάνι σοκολάτα ξεσαλώνουμε διαβάζοντας τα βιβλία: (α) Ναι, Βιρτζίνια, υπάρχει Άγιος Βασίλης, του Βασίλη Παπαθεοδώρου, (β) Η γειτονιά του ονείρου, του Κακαλέτρη Παναγιώτη, (γ) Το νησί των Χριστουγέννων, του Άρη Δημοκίδη και (δ) Διηγήματα Χριστουγέννων, Πρωτοχρονιάς και Φώτων, του Χάρη Σακελλαρίου.

*ΠΡΟΣΟΧΗ: **Η δίαιτα είναι μόνο για βιβλιοφάγους. Σας συστήνεται να ακολουθήσετε πιστά τη διατροφή και να αποφύγετε τις συναναστροφές με τεχνολοφάγους!!!**

Καλά διαβάσματα αγαπημένες κοσμοτάξιδες φίλες!
Μην ξεχνάτε πως *«Ο κόσμος είναι φτιαγμένος για να καταλήξει σε ένα ωραίο βιβλίο»* Stéphane Mallarmé.

Παναγιώτου Άντρεα , Α5
Συλικιώτη Σοφία, Γ5

ΟΙ ΠΟΝΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΑΡΚΑ ΣΤΗ ΛΙΝΟΠΕΤΡΑ

Όταν ο σκωληκοφάγος «συναντά» τους βιβλιοφάγους ποντικούς του Αρκά!

- Ρε σκωληκοφάγε, τι έπαθες καλέ;

-Βιβλιομανία φίλοι μου. Αυτό έπαθα!

Όταν ο σκωληκοφάγος "μάθαινε" Αρχαία...

- Ρε σκωληκοφάγε, διαβάζεις, διαβάζεις και στα διαγωνίσματα πάτος πας!

-Τι λες ρε γελοίε! Έγραψα τέλεια στην άσκηση των Αρχαίων.

- Σοβαρά; Για λέγε, τι άσκηση είχε; Είχε μόνο μια, στην οποία έπρεπε να τονίσουμε δύο λέξεις.

-Αρχίζω να τρομάζω. Για πες την πρώτη.

- Η πρώτη ήταν «ο άνθρωπος» και έβαλα περισπωμένη, γιατί τονίζεται στην προπαραλήγουσα.

-Αμάν, αμάν! Για λέγε, για λέγε. Αρχίζει να έχει ενδιαφέρον η συζήτηση. Στη δεύτερη τι έβαλες;

-Η δεύτερη ήταν «το δόρυ» και έβαλα πάλι μια ωραιότατη περισπωμένη, γιατί τονίζεται βραχύχρονο φωνήεν. Και πού είσαι! Την περισπωμένη την έκανα και κυματιστή, όπως αρέσει στην κυρία για να πάρω έξτρα βαθμό. Ωραίος ε;

Αλήθεια, δεν αισθάνεσαι περήφανος για τον γιο σου, την ιδιοφυία;

-(Σκέφτεται): Πω, πω τι στουρνάρι, Θεέ μου! Με τόσα τούβλα σαν και αυτόν χτίζεται ολόκληρη πολυκατοικία.

Όταν ο πατήρ διαλέγεται με τον σκωληκοφάγο υιό...

-Σκωληκοφάγε, μήπως είδες το βιβλίο μου;

-Νομίζω το έφαγα, συγγνώμη. Είχα μια πείνα!

-Δεν πειράζει, σε συγχωρώ! Ξέρω πόσο λαίμαργος είσαι. Μήπως είδες το καινούριο βιβλίο που αγόρασα πρόσφατα;

-Μόλις το χώνεψα. Ήταν πολύ βαρυστόμαχο.

-Μα εσύ δεν τρώγεσαι με τίποτα! Απ' ότι άκουσα έφαγες και το ιερό Ευαγγέλιο.

-Ναι, είναι αλήθεια. Το έφαγα κι αυτό, γιατί ήθελα να εξομολογηθώ στον Πάτερ να μου δώσει συγχώρεση.

-Και τι αμαρτίες μπορείς να έχεις εσύ, ένα μικρό αθώο παιδί ;

-Καμιά, εκτός από το να προσεύχομαι καθημερινά στον Θεό να μου δίνει κουράγιο για να αντέχω εσένα τον ανόητο που έχω για πατέρα. Μεγάλη δοκιμασία περνάω!

Μιλτιάδους Χρήστος, Α5
Σαλλούμης Μιχάλης , Α5

Το χρονικό μιας φιλίας

Ημέρα πρώτη- Η γνωριμία μας

Όλα ξεκίνησαν τη μέρα που αποφάσισα να πάω σε ένα παζαράκι βιβλίου. Υπήρχαν τόσοι πολλοί άνθρωποι εκεί, ψηλοί, λεπτοί, με ωραία εμφάνιση ή ακόμα και κάποιοι οι οποίοι δεν βλέπονταν. Όλοι αυτοί μου θύμιζαν τα βιβλία που ήταν γεμάτοι οι ξύλινοι πάγκοι. Ήθελαν τόσο πολύ να βρεθεί κάποιος να τα πάρει μαζί του· ανέμεναν με τέτοιο πόθο, όπως ένα ορφανό που περιμένει να βρει τη θετή του οικογένεια.

Κι εκεί, ανάμεσα σε όλα αυτά, βρήκα το ορφανό που θα έπαιρνα μαζί μου. Βρήκα το ταίρι μου ανάμεσα σε τόσα άλλα. Καθώς πλησίαζα, αμφιβολίες με κυρίευσαν. Ήταν το κατάλληλο για μένα ταίρι; Θα ανταποκρινόταν σε όλες τις προσδοκίες μου; Θα είναι αυτό που περίμενα; Τελικά, το άρπαξα με δύναμη και κατευθυνθήκαμε προς τον πωλητή.

Όταν φτάσαμε σπίτι ανυπομονούσα να το γνωρίσω καλύτερα. Κάθισα σε μια γωνιά του δωματίου κι άρχισα να βυθίζομαι στον κόσμο του. Πώς πέρασε η ώρα; Σελίδα 13….καληνύχτα!

Ημέρα δεύτερη- Ταξιδεύοντας στις σελίδες

Η μέρα μου ξεκίνησε σαν όλες τις άλλες. Ήταν ένα ηλιόλουστο πρωινό. Μια πανέμορφη θέα ξετυλίγεται έξω από το παράθυρό μου. Εγώ όμως ήμουν τόσο ενθουσιασμένη που επιτέλους είχα βρει τον «φίλο» μου. Άρχισα να το ξεφυλλίζω με τόση χαρά που ήταν σαν να το έκανα για πρώτη φορά σε όλη μου τη ζωή. Η ώρα περνούσε και ήρθε η ώρα να πάω σχολείο. Θα το εγκατέλειπα για 8 ολόκληρες ώρες! Η μεγαλύτερη προδοσία!!!

Στο σχολείο ανυπομονούσα να επιστρέψω στο σπίτι. Δεν μπορούσα να το βγάλω από το μυαλό μου. Επέστρεψα το απόγευμα και μετά το φαγητό κλείστηκα στο δωμάτιό μου, το άρπαξα στα χέρια μου και κάθισα στη γνωστή γωνιά.

Έβλεπα μπροστά μου να εκτυλίσσονται τα γεγονότα… Ο Δήμος ήταν από μικρός ένα παιδί γεμάτο φιλοδοξίες και υψηλές προσδοκίες. Για τα πιο ασήμαντα πράγματα που ήθελε μέχρι τα πιο σημαντικά κατέβαλλε μεγάλη προσπάθεια. Παρόλες τις δύσκολες καταστάσεις που βίωνε, τα αρνητικά λόγια των γύρω του που άκουγε συνεχώς, ποτέ του δεν σταμάτησε να ελπίζει και να παλεύει για τα όνειρα και τα πιστεύω του. Ο Δήμος λοιπόν ήταν ένα πανέξυπνο παιδί που είχε όνειρο να μπει στο Πανεπιστήμιο και παρόλη την απόρριψη που βίωνε για 2 χρονιές δεν έπαψε να προσπαθεί κάθε χρόνο. Στο τέλος, κατάφερε τον στόχο του και πραγματοποίησε το όνειρό του μετά από σκληρό διάβασμα και πολλή δουλειά. Τελικά, αν υπάρχει θέληση όλα γίνονται ακόμα και αυτά που το σύμπαν υποστηρίζει ότι είναι αδύνατα.

Σε μια μόλις ώρα είχα ταξιδέψει σε άγνωστους προορισμούς, ανακαλύψαμε μαζί ανθρώπους και συμπεριφορές τόσο διαφορετικές. Πόσο σημαντικός φίλος είσαι!

Η επιστροφή στην πραγματικότητα ήταν απότομη. Ήταν ώρα να πάω προπόνηση. Όταν πια έφτασα σπίτι αργά το βράδυ ήμουν εξουθενωμένη. Έπεσα ξερή στο κρεβάτι αλλά τουλάχιστον ήξερα πως ο πιστός μου φίλος ήταν εκεί να με περιμένει.

Ημέρα τρίτη- «Ο φίλος τὸν φίλον ἐν πόνοις καὶ κινδύνοις οὐ λείπει»

Σήμερα η μέρα μου ξεκίνησε πολύ ανάποδα και όλα πήγαιναν από το κακό στο χειρότερο. Αρχικά, άργησα να ξυπνήσω το πρωί και έτρεχα να φτάσω το λεωφορείο. Όλα με θύμωναν χωρίς κάποιο ιδιαίτερο λόγο και ένιωθα πως κανένας δεν μπορούσε να με καταλάβει. Μόλις μπήκα σπίτι έτρεξα να βρω παρηγοριά στον μοναδικό φίλο που μπορεί να με νιώσει όπως κανείς άλλος. Ήταν εκεί και με περίμενε με υπομονή.

Στις σελίδες του βρήκα την ηρεμία και την ξεκούραση. Μεταφερθήκαμε μακριά από την πραγματικότητα σε έναν άλλο γαλαξία όπου ήμαστε μόνο εγώ κι αυτός. Κανένας και τίποτα δεν μπορούσε να μπει ανάμεσα σε αυτή τη δυνατή φιλία που αναπτύξαμε. Χαλάρωσα και τίποτα δεν με θύμωνε πια. Σε ευχαριστώ!

Και κάπως έτσι μια από τις πιο άσχημες μέρες, μετατράπηκε σε κάτι ευχάριστο! Γι' αυτό είναι οι φίλοι εξάλλου.

Ημέρα τέταρτη- Ο αποχωρισμός

Έφτασε το Σαββατοκύριακο και είχα την ευκαιρία να περάσω περισσότερο χρόνο μαζί του. Σήμερα εκτός από τα ταξίδια, τις όμορφες περιπέτειες και όλα τα υπόλοιπα που κάναμε συνήθως μαζί, υπήρχε κάτι διαφορετικό. Ένιωσα τον εαυτό μου να αλλάζει. Έπαψα να επηρεάζομαι από τα κακόβουλα σχόλια των άλλων. Κατάλαβα γιατί κάποιοι άνθρωποι έχουν απαράδεκτη συμπεριφορά προς τους άλλους χωρίς προφανή λόγο. Ακόμη, συνειδητοποίησα πως μπορεί να αλλάξει η διάθεση μου αμέσως. Αλλά το πιο σημαντικό που κατάλαβα είναι πως το να έχεις όνειρα είναι σπουδαίο. Το δύσκολο είναι να τα δεις να γίνονται πραγματικότητα και αυτό μπορεί να γίνει μόνο με επιμονή και υπομονή. Έτσι λοιπόν, έμαθα για την αξία των στόχων και πόσο σημαντικό είναι να προσπαθείς να τους πετύχεις.

Ήρθε η στιγμή να χωρίσουν πια οι δρόμοι μας. Έπρεπε να αποχαιρετιστούμε. Ήμουν όμως και ακόμα είμαι σίγουρη, πως αυτή η μοναδική φιλία που δημιουργήθηκε δε θα χαθεί ποτέ μέσα στο χρόνο. Αυτός ο νέος φίλος δεν πέρασε απλά από τη ζωή μου, αλλά την έζησε μαζί μου. Ήταν πολύ ξεχωριστός και πρόσφερε θετικά στοιχεία στον χαρακτήρα μου.

Καλέ μου φίλε, παρόλο που φεύγεις από κοντά μου πάντα θα θυμάμαι όσα περάσαμε μαζί. Μη στενοχωριέσαι. Όποτε νιώσω την επιθυμία να είσαι σίγουρος πως θα έρχομαι να σε βρίσκω και θα ξαναζούμε τις ωραίες στιγμές σαν να είναι πάντα η πρώτη φορά.

Ημέρα πρώτη- Μια καινούρια φιλία….

Κάθε βιβλίο είναι ένας ξεχωριστός φίλος για σένα, όπως και οι άνθρωποι γύρω σου. Όλοι με διαφορετικά χαρακτηριστικά, μοναδικοί, ξεχωριστοί, αληθινοί. Κοντά τους/του έχεις την ευκαιρία να ταξιδέψεις σε καινούριους κόσμους, να βιώσεις απίστευτες εμπειρίες και κυρίως να μάθεις από αυτούς/α. Φυσικά, υπάρχει μια βασική διαφορά: τα βιβλία δεν θα σε προδώσουν ποτέ!

Χρίστου Χλόη, Γ2

Βαρελλά Κατερίνα, Γ2

ΓΙΑΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΓΛΙΤΩΝΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΜΑΝΙΑ!!!

«ΟΙ ΒΙΒΛΙΟΣΥΜΜΟΡΙΤΕΣ»

Είμαι ο Γιώργος με μαμά απ' τη Ρωσία
κι εγώ ο Ίντρις με γονείς απ΄τη Συρία.
Εγώ είμαι η Αναστασία με καταγωγή απ΄ τη Ρωσία
κι εγώ η Τσβέτη από την όμορφη Βουλγαρία.

Μαζί με την Ειρήνη απ΄ τη φημισμένη Αθήνα
φτιάξαμε μια "συμμορία" που είναι γελαστή και φίνα.
Δύναμή μας το βιβλίο
στέκι μας το όμορφο σχολείο.

Βιβλιοσυμμορίτης άμα θες και συ να γίνεις
μη διστάσεις · τρέξε κι έλα στη Βιβλιοθήκη να μας βρεις.

Νέους κόσμους θα γνωρίσεις!
Νέους φίλους θα κερδίσεις!
Άκουσέ μας, δεν θα χάσεις!
Σίγουρα, ελληνικά θα μάθεις!

Ομάδα αλφαβητισμού:

Αλί Indris, Α4
Κρασέ Γιώργος, Α4
Δημητρίου Ειρήνη, Α4
Περικλή Αναστασία, Α4
Χρίστοβα Τσβετομίρα, Α4

ΒΙΒΛΙΟ...ΤΣΙΑΤΤΙΣΜΑΤΑ

Εεε εθκιάβασα ένα βιβλίο
τζιαι επιάμμε οι εμπνεύσεις.
Τζιαι επιάμμε οι εμπνεύσεις.

Εεε τζιαι ακούεις με τωρά λαλώ
πολλές σπουδαίες λέξεις.
Πολλές σπουδαίες λέξεις.

Εεε τωρά μέσα στην τάξη μου
θκιαβάζουμε βιβλία.
Θκιαβάζουμε βιβλία.

Εεε τζιαι αρέσκει μας παρά πολλά
η λογοτεχνία.
Η λογοτεχνία.

Εεε γι αυτό τζιαι εμείς τσιαττίζουμε
για να περνά η ώρα.
Για να περνά η ώρα.

Αλλά τζιαι αν καταφέρουμε
να πιάσουμε τζιαι δώρα.
Να πιάσουμε τζιαι δώρα.

Κλεοβούλου Άγγελος, Α2

Κλεάνθους Μαργαρίτα, Α2

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΜΠΟΡΕΙ....

να αναπτύξει την ικανότητα σου να χρησιμοποιείς τη γλώσσα

να εξασκήσει τη μνήμη και να εμπλουτίσει τη φαντασία σου

να καλλιεργήσει τη σκέψη και τη δημιουργική αναζήτηση

να αναπτύξει τη συναισθηματική νοημοσύνη

να εμπλουτίσει το λεξιλόγιο

να ψυχαγωγήσει

Ιωάννου Μιχαέλλα, Γ2

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Μια φορά κι έναν καιρό
σε ένα μέρος μακρινό
ζούσε ένα κοριτσάκι
που το λέγανε Μαράκι.

Τα μαλλιά της δυο πλεξούδες
μια εδώ και μια εκεί
ανέμιζαν στον αγέρα
σαν να είχανε γιορτή.

Όμορφο, ψηλό κορίτσι
μα πολύ μελετηρό
οληµερίς κι οληνυχτίς
με το βιβλίο ανοιχτό.

Κουζίνα και δωμάτιο
με το βιβλίο στο χέρι
κρατώντας το αγκαλιά
μην το πάρει το αγέρι.

Δεν έτρωγε, δεν έπινε
μέχρι να το τελειώσει,
για ύπνο δεν επήγαινε
μέχρι να ξημερώσει.

Οι γονείς της αγανάκτησαν,
είχαν νευριάσει!
Και 'λέγαν «Τι έχει το παιδί
κι οληµερίς διαβάζει;»

Έτσι την πήραν στο γιατρό
για να βρουν το γιατρικό,
για να την εξετάσει
και να το ξεπεράσει.

Η μαμά της απορεί:
«Πώς να μην ανησυχώ;
Πώς να είν' φυσιολογικό;
Να διαβάζει όλη μέρα
το μυαλό πέρα ως πέρα»!

Και ο γιατρός της απαντάει:
«Το παιδί είναι φυσιολογικό
τι το φέρατε ως εδώ;
Τα βιβλία αγαπάει,
πολύ μπροστά θα πάει!»

Σταυρινού Ειρήνη , Β1

Η ΚΛΕΦΤΡΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥΣ ΖΟΥΣΑΚ ΑΛΛΙΩΣ... ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ!

Έτος 2117. Η γη δεν θυμίζει καθόλου τον πλανήτη στον οποίο ζούμε εμείς σήμερα. Η ανθρωπότητα κινείται στους ρυθμούς του διαδικτύου και των ρομπότ. Άνθρωποι δυστυχισμένοι, μελαγχολικοί, μοναχικοί ζουν σε έναν κόσμο μουντό, χωρίς χρώματα, χωρίς όνειρα, χωρίς συναισθήματα, χωρίς φαντασία. Ναι, χωρίς φαντασία. Πώς το κατάφεραν αυτό; Με πολύ απλό τρόπο. Αντικαθιστώντας τα βιβλία με τους υπολογιστές. Μπορεί κανείς σας να φανταστεί τον κόσμο χωρίς βιβλία; Και όμως. Αυτό έγινε. Εξαφάνισαν τα βιβλία και μαζί κάθετί όμορφο και δημιουργικό.

Το κουδούνι χτύπησε και σήμερα στο Γυμνάσιο της Λινόπετρας. Οι μαθητές μπαίνουν στις τάξεις τους καμπουριασμένοι, με ύφος λυπημένο έχοντας για συντροφιά τις ψηφιακές τους συσκευές. Οι αίθουσες το 2117 είναι εξοπλισμένες με τα τελευταία μέσα τεχνολογίας στον χώρο της εκπαίδευσης. Ηλεκτρονικοί χάρτες, θρανία πολλαπλών χρήσεων που με το πάτημα ενός κουμπιού μετατρέπονται σε πάγκους εργαστηρίων, ψηφιακές εικόνες σε τοίχους και καθηγητές ρομπότ κατατάσσουν δικαιολογημένα θα έλεγε κανείς το σχολείο στα καλύτερα του τόπου.

Το μάθημα ξεκινά. Οι μαθητές κάθονται στα θρανία και περιμένουν τον καθηγητή ρομπότ. Στο πρώτο θρανίο της πρώτης σειράς κάθεται ένα μικροκαμωμένο, ξανθό αγόρι με καταγάλανα μάτια. Μόνο που και σήμερα πάλι τα μάτια του είναι βουρκωμένα. Και πώς να μην είναι άλλωστε. Ο Άγγελος είναι ένα παιδί περιθωριοποιημένο από όλους τους συμμαθητές του. Οι γονείς του τον εγκατέλειψαν, όταν ήταν ακόμα μωρό. Ευτυχώς, τον υιοθέτησε η Μαρία, μια καλόψυχη κυρία που τον αγαπά και τον φροντίζει σαν δικό της παιδί.

Το μάθημα ξεκινά. Ο καθηγητής ρομπότ εξετάζει, διορθώνει, διδάσκει και αναθέτει εργασία για το Σαββατοκύριακο. Το θέμα της εργασίας παλιό όσο και ο άνθρωπος: «Τι θέλετε να γίνετε σαν μεγαλώσετε;». Απελπισία κυριεύει τον Άγγελο μόλις το διαβάζει το θέμα. «Τι θέλω να γίνω σαν μεγαλώσω», μουρμούρα. Όσο και να παιδεύει το κεφάλι του, δεν του ερχεται καμία ιδέα. Αλλαγή ώρας. Αλλαγή ρομπότ.

Επιστρέφοντας από το σχολείο, χαιρετά τη μητέρα του και κατευθύνεται προς το δωμάτιό του. Θέλει να ξεκινήσει την εργασία αλλά μάταια πελεκά το κεφάλι του να κατεβάσει κάποια ιδέα. Οι ώρες περνούν χωρίς να έχει γράψει ούτε μια λέξη στον υπολογιστή. Η μητέρα, ανήσυχη που ο γιος της δεν λέει να βγει από το δωμάτιό του, ανοίγει σιγά σιγά την πόρτα και πλησιάζει τον Άγγελο με φανερή την ανησυχία στο πρόσωπό της.

-Τι έπαθες αγόρι μου; Γιατί δεν έρχεσαι έξω να φας και να μου κάνεις παρέα;

-Προσπαθώ να γράψω μια εργασία. Αλλά δεν μπορώ να γράψω ούτε μια λέξη.

-Και ποιο είναι το θέμα; Πες μου, ίσως να μπορώ να σε βοηθήσω.

-Τι θέλουμε να γίνουμε σαν μεγαλώσουμε. Να φανταστούμε λέει το μέλλον. Ακούς εκεί να φανταστούμε. Ούτε που ξέρω άλλωστε τι πάει να πει αυτό.

-Αχ! Θεέ μου, βλέπεις; Ακούς; Μας πήραν ακόμα και αυτό;

-Τι είναι αυτά που μουρμουράς μητέρα; Τρελάθηκες;

-Αγόρι μου, νομίζω πως μπορώ να σε βοηθήσω. Άλλωστε μεγάλωσες πια και μαζί σου μεγαλώνω και γω. Νομίζω πως ήρθε η ώρα να μάθεις κάποια πράγματα.

-Μαμά με τρομάζεις. Τι είναι αυτά που λες;

-Άκουσέ με και θα καταλάβεις. Λίγο πριν παντρευτούν οι γονείς μου, ο κόσμος δεν έμοιαζε καθόλου με αυτόν που ζούμε εμείς σήμερα. Οι άνθρωποι ήταν χαρούμενοι, ευτυχισμένοι, καινοτόμοι και δημιουργικοί. Μα πάνω από όλα ήταν γεμάτοι όμορφα συναισθήματα και πλούσια φαντασία.

-Και τι έγινε; Γιατί άλλαξε ο κόσμος μας;

-Μην βιάζεσαι, θα σου εξηγήσω. Στο όνομα της ανάπτυξης το μυαλό των ανθρώπων θόλωσε και κατάφεραν να εξαφανίσουν από βλακεία βέβαια, ό,τι πολυτιμότερο είχαμε. Τα βιβλία.

-Τα βιβλία; Τι είναι αυτά, αναρωτήθηκε ο Άγγελος.

-Το βιβλίο αγόρι μου ήταν ο καλύτερος φίλος του ανθρώπου. Δυστυχώς όμως το πέταξαν και το αντικατέστησαν με το ψηφιακό.

-Και δεν υπάρχουν πια βιβλία μαμά;

«Μόνο ένα βιβλίο έχει απομείνει σε ολόκληρο τον πλανήτη», του ψιθύρισε στο αυτί η κυρά Μαρία ενώ κοιτούσε δεξιά και αριστερά μήπως άκουγε κανείς. Και συνέχισε λέγοντας: «Κανείς άλλος δεν ξέρει πού βρίσκεται, παρά μόνο εγώ. Προσπάθησαν βέβαια αρκετοί να το βρουν αλλά δεν τα κατάφεραν. Άλλωστε το λένε και οι γραφές. Μόνο αυτός που θα θέλει να αλλάξει πραγματικά τον κόσμο, μόνο αυτός θα μπορέσει να το βρει και να το ξαναδώσει στην ανθρωπότητα».

- Τι είναι αυτά που μου λες μητέρα; φώναξε ο Άγγελος και σηκώθηκε από την καρέκλα του. Άρχισε να πηγαινοέρχεται στο δωμάτιο φανερά ανήσυχος ώσπου άρχισε να τη βομβαρδίζει με διάφορα ερωτήματα.

- Δηλαδή αν ξαναπάρουν οι άνθρωποι το βιβλίο, η ζωή μας, ο κόσμος μας θα γίνει καλύτερος; Και πού βρίσκεται αυτό το βιβλίο; Γιατί το κρατάς μόνο για σένα;

- Γιατί πρέπει να το προστατεύσω, απάντησε φανερά εκνευρισμένη η μητέρα.

-Μαμά, πες μου. Το αποφάσισα. Πρέπει να πάω να το βρω και να το φέρω πίσω. Δεν γίνεται άλλο να συνεχίσουμε να ζούμε έτσι. Σε παρακαλώ. Εμπιστεύσου με. Θα είναι ψέμα βέβαια, αν σου πω πως δεν φοβάμαι, μα διάβασα κάποτε πως «αν τα όνειρα δεν σε τρομάζουν, δεν είναι αρκετά μεγάλα». Τότε δεν μπορούσα να καταλάβω τα λόγια αυτά. Τώρα όμως μπορώ. Θα με βοηθήσεις;

Και έτσι και έγινε. Ο Αγγελος με τις ευχές και τις οδηγίες της μητέρας του ξεκίνησε το μακρινό και δύσκολο ταξίδι για το σπίτι του γέρο - Απόστολου. Ρώτησε δεξιά, ρώτησε αριστερά, απογοητεύτηκε, απελπίστηκε αλλά ούτε μια στιγμή δεν σκέφτηκε να τα παρατήσει. Ώσπου μια μέρα, έφτασε στο σπίτι που του 'χε ορμηνέψει η μητέρα του. Κτύπησε την πόρτα. Του άνοιξε ένας καλοσυνάτος γέροντας, με μια άσπρη, μακριά γενειάδα και ένα χαμόγελο ζωγραφισμένο στο πρόσωπό του.

-Καλωσόρισες αγόρι μου, του είπε. Σε περίμενα. Επιτέλους ήρθες. Κάθισε εδώ. Πάω να σου φέρω αυτό που ψάχνεις.

Ο Αγγελος έμεινε και κοιτούσε τον γέροντα με ανοικτό το στόμα μη μπορώντας να πει λέξη. Ο Απόστολος επέστρεψε κρατώντας στα χέρια του ένα κουτί.

-Αυτό εδώ αγόρι μου είναι ο σωτήρας του κόσμου. Πάρε το και φρόντισε να φέρεις την αλλαγή που τόσο λαχταρά η ψυχούλα σου.

-Φοβάμαι παππού, είπε ο Άγγελος και δάκρυα άρχισαν να κυλούν από τα μάτια του.

-Μικρέ, οι φόβοι είναι σαν τα εμπόδια, πρέπει να τα πηδήξεις, για να τα ξεπεράσεις. Δεν σε φοβάμαι. Έχεις αγνή καρδιά και πάθος στην ψυχή σου.

Βγήκαν μαζί από το σπίτι. Ο γέροντας αποχαιρέτησε τον Άγγελο που ήταν πια έτοιμος για το μεγάλο ταξίδι της επιστροφής. Βιαζόταν όμως. Έπρεπε να προλάβει να δώσει το βιβλίο πίσω στην ανθρωπότητα πριν την αλλαγή του νέου χρόνου. Ευτυχώς έφτασε στην ώρα του. Μερικά λεπτά πριν τα μεσάνυκτα και πριν την αντίστροφη μέτρηση για την αλλαγή του νέου χρόνου, ο Άγγελος βρισκόταν ήδη στο κέντρο της πόλης, απάνω στη μεγάλη, σιδερένια σκηνή, εκεί όπου γίνονταν οι εκδηλώσεις της πόλης, έτοιμος να δώσει τη μεγαλύτερη παράσταση της ζωής του. Άνοιξε το βιβλίο και άρχισε να διαβάζει δυνατά. Δυο λεπτά είχαν μείνει μέχρι την αλλαγή του χρόνου. Ο Αγγελος συνέχισε να διαβάζει. Η αντίστροφη μέτρηση είχε ξεκινήσει. Πέντε...τέσσερα, τρία, δύο, ένα. Ώρα μηδέν.

Τα βεγγαλικά φώτισαν τον ουρανό. Η νύχτα έγινε μέρα. Ο κόσμος γέμισε χρώματα, χαμόγελα, γέλια. Οι γραφές εκπληρώθηκαν. Το θαύμα έγινε. Από εκείνη τη μέρα όλα άλλαξαν στον πλανήτη γη. Ένας άνθρωπος, ένα νεαρό αγόρι, ένας μαθητής, ονόματι Άγγελος, με πάθος και αγωνιστικότητα κατάφερε το ακατόρθωτο. Ξανάδωσε πίσω στην ανθρωπότητα το βιβλίο και μαζί με αυτό τη δυνατότητα στους ανθρώπους να ονειρεύονται, να ταξιδεύουν και να μαθαίνουν μέσα από αυτό.

Προκοπίου Μαρία , Α1
Χειμώνα Ιωάννα, Α1

ΣΚΛΗΡΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

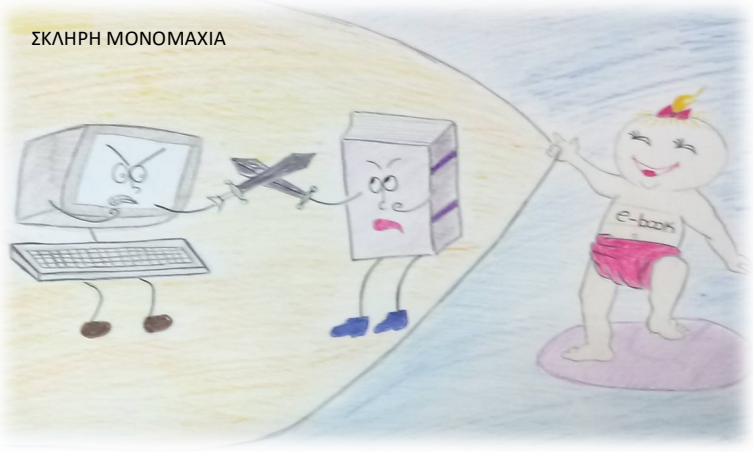

Μπαλαμπανίδου Βικτώρια, Γ4

YOLO, Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ!!!

Όταν οι ήρωες του Νίκου Καζαντζάκη, της Έλλης Αλεξίου και του Γιάννη Κουβαρά γίνονται πηγή έμπνευσης και δημιουργίας!!!

Έτος 2060… Η τεχνολογία έχει εξελιχθεί με αλματώδεις ρυθμούς. Όλες οι μετακινήσεις γίνονται εναέρια. Ένα τραγικό δυστύχημα κοστίζει τη ζωή πολλών ανθρώπων. Ανάμεσα στους νεκρούς και πολλοί εκπαιδευτικοί, οι οποίοι πήγαιναν σε ένα συνέδριο…

-Αχ, τι λάμψη είναι αυτή; Τυφλώθηκα.

-Ωθήσατε την θύραν και εισέλθετε. Ησυχία παρακαλώ… (Άντε τώρα να τους εξηγήσεις πού βρίσκονται.)

-Μα τι συμβαίνει; Πού βρισκόμαστε;

-Βρίσκεστε στις πύλες του Παραδείσου. Για να εξασφαλίσετε όμως την πολυπόθητη θέση θα χρειαστεί να περάσετε πρώτα από τον απαραίτητο έλεγχο προσωπικότητας…

-OMG! Πώς βρεθήκαμε εδώ;

-Μισό λεπτό να στρώσω τη γενειάδα και να γκουγκλάρω… Μμμ μάλιστα, έγινε δυστύχημα σκοτώθηκαν πολλοί, ανάμεσα τους κι εσείς. Να… κοιτάξτε. Φαίνεστε ολοκάθαρα. Έχει livestreaming.

-Τέλεια! Γίναμε πρώτη είδηση!

-Κατάλαβες τι έγινε; Εκεί κάτω μας θρηνούν. Ούτε διαθήκη δεν πρόλαβα να κάνω.

-Αμάν! Έχεις δίκαιο. Εμείς είμαστε αυτοί. Τι το θέλαμε το συνέδριο μου λες; Αφού τα ξέρουμε όλα.

-Σταματήστε πια. Τι φασαρία είναι αυτή; Βάλτε το χέρι στο Ευαγγέλιο να ξεκινήσουμε, γιατί έχουμε πολλές αφίξεις σήμερα. Λοιπόν…θα έρθουμε σε επαφή πρώτα με κάποιους μαθητές σας, πρώην μαθητές σας, για να σας βαθμολογήσουν.

-Τιιιιι;

- Έτσι είναι αγαπητέ μου. Τόσα χρόνια έβαζες εσύ βαθμολογία, τώρα ήρθε η σειρά σου. Αν λοιπόν πάρετε πάνω από τη βάση… θα κερδίσετε το password και η πύλη θα ανοίξει.

-Άντε καλά και πώς θα επικοινωνήσεις μαζί τους, αν επιτρέπεται;

-Αν δεν κάνω λάθος ο Μεσαίωνας πέρασε εδώ και αιώνες. Η τεχνολογία είναι και δικό μας προνόμιο πια… Λοιπόν, ας ξεκινήσουμε με εσάς κύριε που είσαστε και μεγάλος και δεν θέλω να σας κουράσω. Τι βαθμό θα βάζατε στον εαυτό σας;

-Δέκα με τόνο φυσικά!

-Μμμ για να δούμε, αν συμφωνεί κι ο μαθητής σας. Μόλις συνδεθήκαμε μέσω skype με Ν. Καζαντζάκη.

-Γεια σας, εδώ Απόστολος Πέτρος. Θα θέλαμε τη γνώμη αλλά και τη βαθμολογία σας για τον κύριο εδώ… ελάτε παρακαλώ πιο κοντά, γιατί η σύνδεση δεν είναι και η καλύτερη…. καταλαβαίνετε.. Θέλω να προσέξετε, γιατί από σας θα εξαρτηθεί η είσοδός του στον Παράδεισο.

- Αμάν μακαρίστηκες; Αμήν. Μα τι είναι αυτό το αστείο; Θέλει να πάει Παράδεισο αυτός; Το ξύλο που μας έδινε ακόμα το θυμάμαι, ένα τριάρι θα πάρει και είναι πολύ του.

-Ενίσταμαι…

-Απορρίπτεται η ένσταση. Να περάσει ο επόμενος.

[…]

Λοιπόν… περάσαμε τα δεδομένα και περιμένουμε τα αποτελέσματα… Χμμμ το περίμενα, το έδειχναν και τα exitpolls. Λοιπόν κυρίες και κύριοι μόνο η κυρία Βίκυ και η δασκάλα της Βαγγελίτσας θα πάρουν το password, για να περάσουν στο επόμενο επίπεδο. Οι υπόλοιποι να πάνε από την άλλη πύλη.

-Τιιι;;; Δεν είναι δυνατόν. Μα ξανασκεφτείτε το. Τι να κάναμε; Έτσι ήταν τότε η κατάσταση. ‘Εχουμε μετανιώσει για όλα.

-Τέλος πάντων. Θα ρωτήσω τους μαθητές σας πρώτα.[…]

-Είστε τυχεροί! Οι μαθητές σας συμφώνησαν να έχετε μια δεύτερη ευκαιρία. Αρκεί να σας κάνουν κάποια ταχύρρυθμα σεμινάρια οι δύο δασκάλες που πήραν την πιο καλή αξιολόγηση.

-Σύμφωνοι. Θα είμαστε καλοί μαθητές. Πείτε μας λοιπόν τι ήταν αυτό που έκανε τα παιδιά να σας αγαπούν;

-Ας αρχίσουμε από εσάς. Ποιο νομίζετε ότι ήταν το λάθος σας;

-Ότι δεν έκανα διαθήκη ίσως;

-Όχι βέβαια. Το λάθος σας ως εκπαιδευτικός εννοούμε.

-Λάθη εμείς; Ανοησίες. Εμείς ξέρουμε ότι ο δάσκαλος πρέπει να τους μάθει γράμματα αλλά πάνω απ’ όλα πρέπει, βεβαίως βεβαίως, να τους μάθει να σέβονται τους κανονισμούς. Αν χρειαστεί και λίγο ξύλο… «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο»

-Αγαπητέ μου κάνετε λάθος. Ο σωστός εκπαιδευτικός μαθαίνει γράμματα στα παιδιά, αλλά πάνω απ΄ όλα δείχνει αγάπη και νοιάζεται για τις ανάγκες τους. Όπως είπε και ο αξέχαστος Χρίστος Τσολάκης «Μόνο με την καρδιά οδηγείται του ανθρώπου η καρδιά». Μόνο αν αγαπήσεις θα αγαπηθείς.

-Καλά κυρία Βίκη το εμπεδώσαμε να είσαι σίγουρη. Μετά από τόσα σεμινάρια…

-Καλό Παράδεισο λοιπόν…

Κυριάκου Άνθεμις, Α5

Παναγιώτου Άντρεα, Α5

Σχέδιο επιφάνειας: Κυριάκου Άνθεμις, Α5

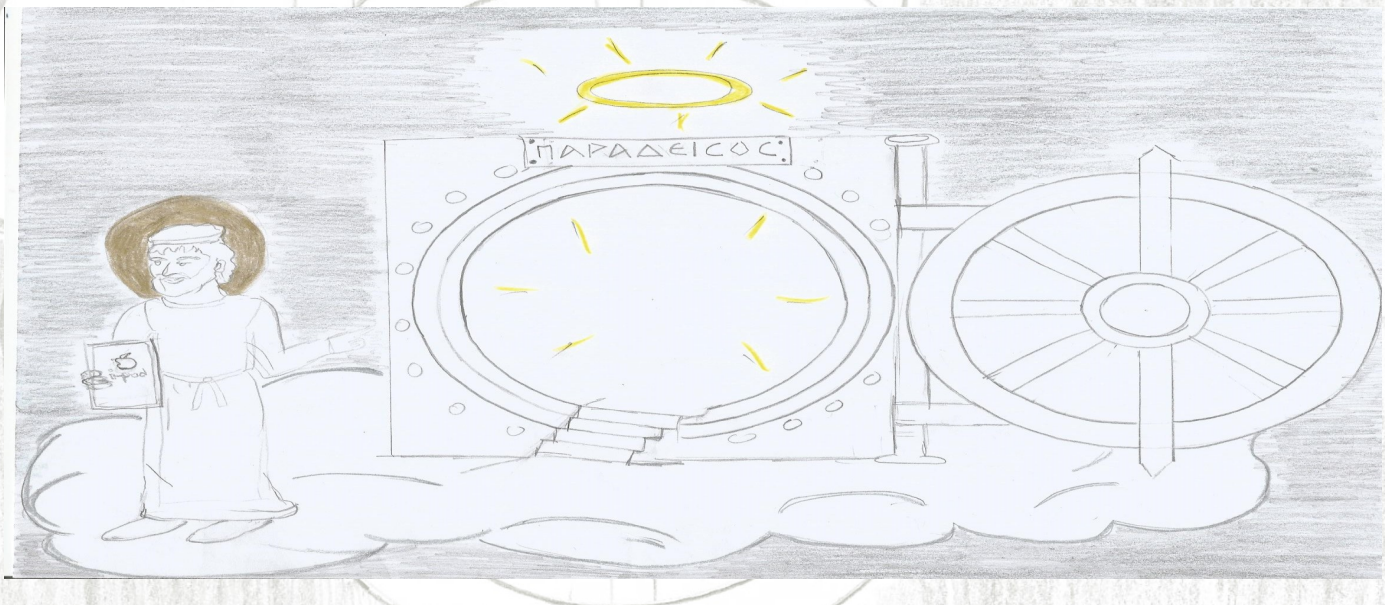

ΠΑΡΑΜΥΘΙ...ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Και ζήσανε αυτοί καλά και εμείς καλύτερα....Τελικά όχι!!

Πριν από χιλιάδες χρόνια υπήρχε μια χώρα που ονομαζόταν Ουτοπία. Εκεί ζούσαν άνθρωποι και ξωτικά μαζί. Ζούσαν μονιασμένα, χωρίς προβλήματα ή διαφωνίες. Τα ξωτικά έγιναν αποδεκτά από τους ανθρώπους με την ίδια ευκολία που οι άνθρωποι έγιναν αποδεκτοί από τα ξωτικά. Για πολλούς αιώνες αυτή η αποδοχή της διαφορετικότητας συνεχιζόταν, μέχρι που...

Κάποια μέρα ένα μικρό, δεκάχρονο ξωτικό είχε ρωτήσει τη μητέρα του αν είναι σωστό ένα ξωτικό να αγαπήσει έναν άνθρωπο. Η μαμά του ξαφνιάστηκε πολύ, κανείς δεν είχε πρόβλημα με τους ανθρώπους αλλά αυτό ήταν αδιανόητο. Του είπε πως αν κάποιο ξωτικό αγαπούσε κάποιον άνθρωπο θα πήγαινε ενάντια στη φύση του και αυτό δεν θα ήταν καθόλου καλό. Η μαμά του είχε καταλάβει πως το μικρό της ξωτικό είχε ερωτευτεί αλλά δεν έδωσε ιδιαίτερη σημασία. Σκεφτόταν πως ήταν μικρό για αγάπες και πως σύντομα θα το είχε ξεχάσει.

Δέκα χρόνια μετά το μικρό μας ξωτικό μεγάλωσε και έγινε ένα δυναμικό, έξυπνο, δυνατό, γεμάτο αυτοπεποίθηση και όρεξη για ζωή ξωτικό. Το ίδιο ξωτικό που πριν από δέκα χρόνια είχε νιώσει το βέλος που του έριξε το μικρό φτερωτό ανθρωπάκι με τα βελάκια σε σχήμα καρδιάς. Το ίδιο ξωτικό που είχε αγαπήσει έναν άνθρωπο και αυτό έγινε η αιτία στα δεκαπέντε του χρόνια να καταφέρει να χαλάσει ό,τι αιώνες πριν είχε κτιστεί. Δεν ήταν καθόλου περήφανος για αυτό.

Το ξωτικό μας, ο περιβόητος Τζέρμαν, εξαιτίας του μεγάλου έρωτα που τον διακατείχε, όταν ήταν δεκαπέντε χρονών έκλεψε τη Σαμάνθα, τον παιδικό του έρωτα και έφυγαν από την Ουτοπία. Όταν πλέον το είχαν αντιληφθεί αυτό οι γονείς τους, έκαναν τα πάντα για να τους βρουν αλλά ήταν πλέον αργά. Αυτοί είχαν ήδη φτάσει μακριά.

Πέντε χρόνια μετά, ο Τζέρμαν και η Σαμάνθα γύρισαν, αλλά είχαν να αντιμετωπίσουν το αδιανόητο. Είχαν αφήσει πίσω τους το χάος και την καταστροφή όταν έφυγαν. Ήταν η αιτία, ο λόγος που πλέον άνθρωποι και ξωτικά μισιόντουσαν, δεν μπορούσαν πλέον να μένουν μαζί και όλη τους η νοοτροπία άλλαξε. Πλέον όλα τα ξωτικά από μικρά μάθαιναν να περιθωριοποιούν τους ανθρώπους, να τους αποφεύγουν και να τους μειώνουν. Τα ίδια ακριβώς πράγματα μάθαιναν και οι άνθρωποι από πολύ μικροί για τα ξωτικά.

Τότε ο Τζέρμαν και η Σαμάνθα κατάλαβαν πως αυτό που έκαναν τότε δημιούργησε μεγάλο πλήγμα στην Ουτοπία και γενικότερα στις καρδιές αυτών που αγαπούσαν, αφού η μητέρα του Τζέρμαν είχε πεθάνει από τη στενοχώρια της. Έβλεπαν γύρω τους και συνειδητοποιούσαν πως όλα πια ριζικά είχαν αλλάξει. Για ένα λάθος, που είχαν κάνει και για το οποίο είχαν πια μετανιώσει και είχαν γυρίσει, κατέστρεψαν γενιές και γενιές. Μετά από ώριμη σκέψη αποφάσισαν να μην ξαναβρεθούν ποτέ, το κακό όμως είχε ήδη γίνει. Μετά από αυτό, όλα τα ξωτικά έφυγαν από την Ουτοπία και δεν ξέρει κανείς που πήγαν. Ίσως ακόμη να υπάρχουν, ίσως η ιστορία αυτή να είναι μία αληθινή ιστορία αγάπης, ποιος ξέρει;

Πάντως, αν αυτή είναι μία αληθινή ιστορία αγάπης και στ' αλήθεια δύο ψυχές αγαπιόντουσαν τόσο πολύ αλλά χώρισαν για τα πρέπει του κόσμου, για αυτόν τον διαχωρισμό που υπάρχει, είτε όσον αφορά στην εμφάνιση, είτε στην κοινωνική τάξη, είτε ακόμα και στο χρώμα δέρματος, πρέπει κάποια στιγμή να αρχίσουμε να προβληματιζόμαστε. Αυτό είναι απλά ένα παραμύθι... από την ανάποδη, η σημασία του όμως μπορεί να είναι η αφύπνιση για τον καθένα μας.

Παπαϊακώβου Παναγιώτα, Β7

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΤΡΙΑ ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙΑ

Όλοι ξέρουν την ιστορία με τα τρία γουρουνάκια, ή τουλάχιστον νομίζουν ότι την ξέρουν. Θα σας πω ένα μυστικό, κανένας δεν ξέρει την αληθινή ιστορία, επειδή κανένας δεν έχει ακούσει τη σωστή πλευρά της ιστορίας, τη δική μου πλευρά.

Εγώ είμαι ο «κακός» ο λύκος ή καλύτερα το κανονικό μου όνομα, ο Λάκης ο λύκος. Από μικρός έμενα δίπλα στα τρία γουρουνάκια και τη μητέρα τους. Το τρίτο και πιο μικρό γουρουνάκι ήταν ο Γρηγοράκης, ο οποίος πάντα έκλεβε τα πράγματά μου. Το δεύτερο σε ηλικία, ο Γιωργάκης, έκανε συχνά βανδαλισμούς, όπως μια νύχτα, που κοιμόντουσαν όλοι, τρύπησε τους τροχούς του καινούριου μπλε ποδήλατού μου. Όμως, το πιο μεγάλο γουρουνάκι, ο Γιαννάκης, δεν με ενοχλούσε. Ήταν γλυκό, παρόλο που όταν με κοροϊδεύαν τα αδέλφια του αυτός δεν τους σταματούσε.

Μετά από αρκετά χρόνια και πολλά βάσανα, βρήκα μια δουλειά κοντά στο δάσος και μετακόμισα εκεί. Το σπίτι μου εκεί ήταν ήσυχο, γιατί ήταν απομονωμένο. Ακριβώς το αντίθετο από το παλιό μου σπίτι. Αυτό ήταν καλό και ταυτόχρονα κακό, διότι σπάνια μιλούσα με κάποιον. Ο μόνος μου φίλος ήταν ο αδελφός μου, ο Λούλης.

Ήταν λοιπόν μια ήσυχη, χαλαρή μέρα. Έτρωγα το πρωινό μου όταν αντίκρισα τα τρία ροζ γουρουνάκια από τα παιδικά μου χρόνια, έξω στην αυλή μου. Αρχικά νόμισα ότι δεν ήξεραν πως ζούσα εκεί, όμως μετά από λίγο τους άκουσα να με κοροϊδεύουν από τον κήπο του σπιτιού μου. Τους αγνόησα για αρκετές ώρες, όμως, όταν πήγα να τους πω να σταματήσουν να με ενοχλούν, είδα το πιο μικρό γουρουνάκι να μου κλέβει όλο το άχυρο από τη φάρμα με τα ζώα μου για να κτίσει το σπίτι του και το δεύτερο σε ηλικία γουρουνάκι να κόβει τα δέντρα μπροστά από το σπίτι μου για να κτίσει το δικό του σπίτι. Δεν θέλησα να θυμώσω στα δυο γουρουνάκια, γιατί πίστευα πως αν πάρουν ό,τι θέλουν θα με άφηναν ήσυχο. Καθώς τα δυο αυτά γουρουνάκια μου ' παίρναν τα πράγματά μου, το τρίτο, το μεγαλύτερο και το εξυπνότερο γουρουνάκι, για να φτιάξει το δικό του σπίτι παρήγγειλε τούβλα από την ιστοσελίδα Buildyourhouse.com.

Αρκετές μέρες μετά, συζητούσα με τον μεγαλύτερο μου αδελφό, τον Λούλη, για την καινούρια του φίλη, την Κοκκινοπαντελονίτσα και τη γιαγιά της, αλλά εκείνη είναι μια άλλη ιστορία για μια άλλη στιγμή. Είχα μυριστεί φωτιά, γι' αυτό τελείωσα τη συζήτηση με τον αδελφό μου για να πάω έξω να δω τι ακριβώς καιγότανε. Η φωτιά είχε αρχίσει από τα κάρβουνα που είχαν αφήσει αναμμένα τα γουρουνάκια λίγο πιο κάτω από το αχυρένιο σπίτι που κινδύνευε να καεί.

Εγώ τότε, σαν θαρραλέος λύκος, έτρεξα να ενημερώσω το γουρουνάκι που ήταν μέσα στο σπίτι του. Χτύπησα την πόρτα και φώναξα: «Γουρουνάκι, γουρουνάκι, άνοιξε την πόρτα και βγες έξω, θα καταστραφεί το σπίτι σου». Το γουρουνάκι, όταν με άκουσε, νόμισε πως θα του κατέστρεφα το σπίτι του και έτρεξε στο σπίτι του πιο κοντινού αδελφού του αφήνοντας το δικό του σπίτι στις φλόγες. Έτρεξα πίσω του, χτύπησα την ξύλινη πόρτα και είπα στα δύο γουρουνάκια: «Γουρουνάκια, γουρουνάκια, ανοίξτε την πόρτα και βγείτε έξω, θα καταστραφεί το σπίτι σας». Μόλις τελείωσα όμως είδα τα δυο γουρουνάκια να τρέχουν προς το σπίτι του πιο μεγάλου αδελφού τους. Όταν πλησίασα στο σπίτι άκουσα τα γουρουνάκια να λένε του έξυπνου αδελφού τους: «μας κυνηγά ο λύκος και μας λέει πως θα καταστραφούν τα σπίτια μας». Ο Γιαννάκης όμως τους καθησύχασε και τους εξήγησε ότι το σπίτι του είναι το πιο ανθεκτικό και είπε «Αυτός ο χαζός ο λύκος δεν θα μπορέσει να μας πλησιάσει».

Χτυπούσα την πόρτα για λίγη ώρα μέχρι που κατάλαβα ότι τα γουρουνάκια δεν με άκουγαν πλέον. Είχα κουραστεί και ανέβηκα στην οροφή του σπιτιού των γουρουνιών, για να δω μέχρι πού είχε φτάσει η φωτιά και τι είδα... την πυροσβεστική που έσβηνε τη φωτιά από τα δύο σπίτια.

Επειδή, μετά την κουραστική μέρα που είχα, ήθελα να ξαπλώσω, κάθισα κάτω από ένα δέντρο στην αυλή μπροστά στο σπίτι του γουρουνιού και αποκοιμήθηκα.

Ξαφνικά ξύπνησα από τον ήχο των σειρήνων! Όταν άνοιξα τα μάτια μου αντίκρισα δύο αστυνομικούς, τον ένα μέσα στο αυτοκίνητο και τον άλλο να στέκεται από πάνω μου με χειροπέδες. Επίσης, είδα τρεις δημοσιογράφους, ένα σε κάθε γουρούνι να του απευθύνει ερωτήσεις.

Τότε ο αστυνόμος μου έβαλε τις χειροπέδες και με κάθισε στο αυτοκίνητο της αστυνομίας. Καθώς με οδηγούσαν προς τη φυλακή, έβλεπα τα γουρουνάκια που επιβραβεύονταν για τη γενναιότητά τους, ενώ εκείνα έφταιγαν για τη φωτιά, κάτι που δεν ανέφεραν στους δημοσιογράφους. Εμένα όμως, τον καλό τον λύκο, που προσπάθησα να βοηθήσω τα γουρουνάκια, δεν άκουσαν τη δική μου πλευρά της ιστορίας και με πήγαν κατευθείαν στη φυλακή.

Οι δημοσιογράφοι πίστευαν πως το να προσπαθεί ένας λύκος να βοηθήσει τρία γουρουνάκια θα ήταν λίγο ανιαρή ιστορία για την εφημερίδα, γι' αυτό δημοσίευσαν την ιστορία των γουρουνιών που ξέρετε και λέτε στα μικρά σας παιδιά και με παρουσίασαν σαν τον κακό λύκο.

Αυτό είναι! Αυτή είναι η αλήθεια! Είμαι αθώος! Δεν έκανα τίποτα! Είναι όλα ένα μεγάλο λάθος!

Και έτσι όλοι έζησαν καλά και τα γουρουνάκια καλύτερα.

Όσο για μένα μετά την αποφυλάκιση μου αποφάσισα να μετακομίσω μακριά από τα τρία γουρουνάκια και δεν τα ξαναείδα ποτέ.

Ρουμπά Νάγια, Β2

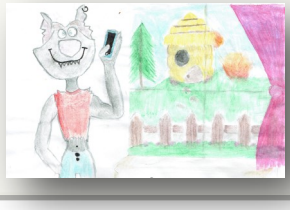

ΠΩΣ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΜΠΝΕΟΥΝ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ!

Βιρτζίνι Λου, Κόκκινη κάρτα, στη βία και δημιουργική γραφή!

Κεφάλαιο 5: Η βία των λέξεων

Κεφάλαιο 7: Αμινάτα: Η επιστήμη της τρομοκρατίας

[Τελευταία περίοδος πριν το σχόλασμα και η τάξη της Μαρίσας έχει κενή. Ο καθηγητής της τελευταίας περιόδου απουσιάζει για αυτό και βρίσκονται εκτός τάξης περιμένοντας το ρολόι να δείξει 13.35 για να σχολάσουν. Η Μαρίσα, μόνη σε ένα παγκάκι στην αυλή του σχολείου κάτι σημειώνει σε ένα τετράδιο].

Λεμεσός, 15 Σεπτεμβρίου 2017

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Αυτή είναι η δεύτερη μου εβδομάδα στο καινούργιο μου σχολείο και βρίσκομαι ήδη σε απόγνωση. Ο Μάρκος, μαθητής της Γ΄ τάξης του Γυμνασίου, με καταδιώκει και μου συμπεριφέρεται απαίσια. Από τις πρώτες μέρες ζω έναν εφιάλτη εξαιτίας του. Τη μια με κοροϊδεύει μπροστά σε άλλα παιδιά, την άλλη με απειλεί ζητώντας το χαρτζιλίκι μου... Ευτυχώς, έχω έναν άνθρωπο που μου συμπαραστέκεται σε κάθε μου δυσκολία. Και αυτή δεν είναι άλλη από τη φίλη μου την Ερμιόνη.

-Μαρίσα...Μαρίσα...!!!

Μα να! Η Ερμιόνη. Τρέχει προς τα δω, κουνάει έντρομη τα χέρια και με φωνάζει. Αχ, Παναγιά μου. Να δεις που θα έρχεται να μου πει πως ο Μάρκος και η συμμορία του πλησιάζουν. Πρέπει να σε αφήσω τώρα αμέσως. Πρέπει κι αυτή τη φορά να βρω έναν τρόπο να τους ξεφύγω.

[Αργά το βράδυ της ίδιας μέρας...]

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Επέστρεψα κι έχω τόσα να σου πω. Για άλλη μια φορά η Ερμιόνη με έσωσε! Δεν πρόλαβε να με προειδοποιήσει καλά καλά και ξαφνικά αντίκρισα μπροστά μου τον Μάρκο με τους φίλους του. Αμέσως, το βάλαμε στα πόδια. Αρχίσαμε να τρέχουμε σαν τρελές και προτού το καταλάβω βρέθηκα να κρύβομαι στη βιβλιοθήκη, εκεί όπου συχνάζει τον τελευταίο καιρό η Ερμιόνη.

- Μπες εδώ, μου είπε και με τράβηξε με δύναμη από το χέρι. Με κοιτούσε χαμογελαστή και προσπαθούσε να με καθησυχάσει αλλά εγώ έτρεμα σαν το ψάρι έξω από το νερό.

- Μαρίσα, μην φοβάσαι, μου είπε. Αμφιβάλλω εάν έχουν πατήσει ποτέ το ποδάρι τους εδώ μέσα. Τρία χρόνια στο Γυμνάσιο και πάω στοίχημα πως δεν έχουν ιδέα πως υπάρχει τέτοια αίθουσα στο σχολείο μας.

- Τι να σου πω, ήταν το μόνο που κατάφερα να της ψελλίσω. Συνέχισα να την ακούω σαστισμένη και την ίδια ώρα περιεργαζόμουν με αισθήματα ενοχής και ντροπής τον χώρο της βιβλιοθήκης. Είναι αλήθεια πως και εγώ μέχρι εκείνη την ώρα δεν διέφερα και πολύ από τους διώκτες μου. Δυο βδομάδες τώρα στο σχολείο και δεν είχα περάσει ποτέ την πόρτα της βιβλιοθήκης. Και για μένα αυτός ο χώρος ήταν ακόμη άγνωστος και ανεξερεύνητος. Η ματιά μου γρήγορα έπεσε σε ένα από τα τραπέζια πάνω στο οποίο υπήρχαν παρατημένα διάφορα βιβλία.

- Τι είναι αυτά τα βιβλία; ρώτησα την Ερμιόνη

- Χμ! Έλα να ρίξεις μια ματιά. Ίσως σε βοηθήσουν να βρεις κάποια λύση στο μαρτύριο που τραβάς είπε και μου έδωσε ένα απ' αυτά τα βιβλία . Άπλωσα το χέρι και το άρπαξα λες και φοβόμουν πως κάποιος άλλος θα μου το έπαιρνε. Διάβασα τον τίτλο. Οι Ιστορίες της Ζωής, Βιρτζίνι Λου, "Κόκκινη κάρτα, στη βία!". Κάτι μέσα μου, μου έλεγε να το ανοίξω και να αρχίσω να το διαβάζω. Πίστεψα αμέσως ότι θα έλυνε το πρόβλημά μου. Πόσο δίκαιο είχα...

Βλέπεις, αγαπημένο μου ημερολόγιο, η ιστορία των Γκασπάρ, Ζαν-Πιέρ και της Αμινάτας μιλά ακριβώς για τη σχέση των εφήβων με τη βία. Το βιβλίο αυτό σε μαθαίνει να λύνεις ειρηνικά τις διαφορές μέσα αλλά και έξω από το σχολείο, κάνοντας διάλογο τόσο στην αίθουσα διδασκαλίας όσο και στο σπίτι.

Το βιβλίο στα αλήθεια λοιπόν με είχε συνεπάρει. Είχα πραγματικά απορροφηθεί στο διάβασμα, όταν ξαφνικά άκουσα την Ερμιόνη να μου φωνάζει με τη βροντερή φωνή της: «Μίλα μη φοβάσαι». Ταυτόχρονα κουνούσε με το δεξί της χέρι ένα βιβλίο. Πλησίασα. Σαν λυσσασμένη το άρπαξα και αυτό από τα χέρια της. «Μίλα μη φοβάσαι, 3 ιστορίες για τη βία στο σχολείο». Έβαλα τα κλάματα. Και τότε μου έγινε η αποκάλυψη. Υπήρχαν και άλλα παιδιά που υπέφεραν σαν εμένα. Υπάρχουν δυστυχώς και άλλα παιδιά που ζουν καθημερινά το ίδιο δράμα με μένα...

[Ένα μήνα μετά...]

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Είμαι τόσο ευτυχισμένη! Τα βιβλία με βοήθησαν να καταλάβω πως δεν χρειάζεται να κρύβομαι από παιδιά σαν τον Μάρκο. Εξάλλου ο Μάρκος αποτελεί πια παρελθόν για μένα. Νιώθω ευγνωμοσύνη απέναντι στη φίλη μου που με βοήθησε να ανακαλύψω τα βιβλία και χάρη σε αυτά να μπορέσω να γλιτώσω από τον εφιάλτη που ζούσα.

Ναι, είναι αλήθεια. Το έμαθα πια ή καλύτερα να πω, το έζησα και είναι αλήθεια. Τα βιβλία έχουν τη δύναμη να σε ταξιδεύουν, να σε ψυχαγωγούν, να σε μορφώνουν, να σε διδάσκουν, να σε προβληματίζουν, να σε καθοδηγούν ....

Ναι, καλά το κατάλαβες. Το ομολογώ. Είμαι πλέον μια βιβλιοφάγος και δεν ντρέπομαι για αυτό. Σε αφήνω όμως τώρα γιατί δανείστηκα καινούριο βιβλίο από τη βιβλιοθήκη και δεν βλέπω την ώρα να το ξεκινήσω. Βλέπεις, έγινε και δικό μου στέκι πια.

Τα λέμε σύντομα...

Καπέλα Δάφνη, Α2

Κυριάκου Άνθεμις, Α5

Χατζηχρίστου Αργυρώ, Α1

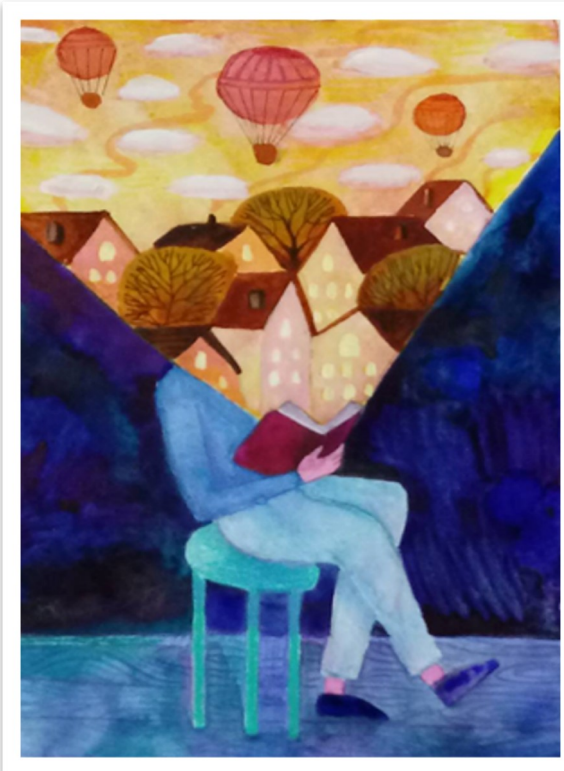

Βαρελλά Κατερίνα, Γ2

Βαρελλά Κατερίνα, Γ2

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

Φαντάσου τον λύκο πεινασμένο και εξουθενωμένο σωματικά και ψυχικά, να γυρίζει αργά το βράδυ στη φωλιά του και να περιγράφει στο ημερολόγιό του πώς πέρασε τη μέρα του και πώς ακριβώς αισθάνεται.

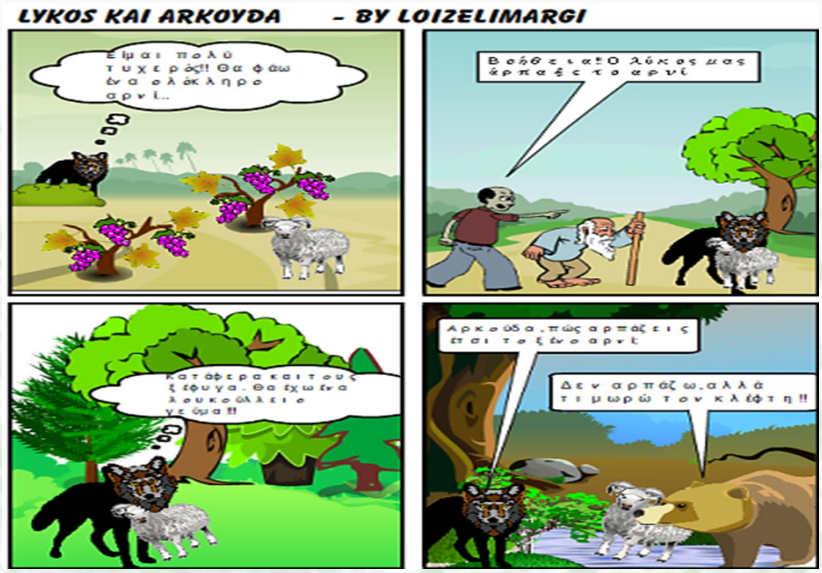

Παρνασσός, 11 Νοεμβρίου 2017

Αγαπημένε μου φίλε λύκε Όμηρε,

Σκέφτομαι τι έγινε πριν από μερικές ώρες στην οδό «Φοβητσιάρης Λύκος» του δάσους μας. Είχα σουφρώσει ένα τροφαντό αρνί, γιατί δεν είχα να φάω από την προηγούμενη εβδομάδα. Τη στιγμή λοιπόν, που είχα ξεφύγει από κάτι άγριους αμπελουργούς και έτρεχα προς τη φωλιά μου, συνάντησα τυχαία στον δρόμο μου μια φοβερή αρκούδα που είδε το αρνί. Χωρίς να χάσει καιρό, μου το άρπαξε. Τότε ο καημένος τη ρώτησα:

-Ω, αρκούδα, πώς αρπάζεις έτσι το ξένο αρνί;

Εκείνη γύρισε με κοίταξε κατάματα, με ειρωνικό τρόπο και μου απάντησε

-Δεν το αρπάζω, αλλά τον κλέφτη τιμωρώ...

Έτσι, έχασα το πολύτιμό γεύμα μου και το στομάχι μου συνέχιζε να διαμαρτύρεται.

Η δεύτερη ευκαιρία που εμφανίστηκε μπροστά μου ήταν ένα χαριτωμένο κουνελάκι. Ήμουν προσεκτικός και ήσυχος. Ήμουν ένα βήμα πριν του χιμήξω, αλλά δυστυχώς με άκουσε και το 'βαλε στα πόδια.

Όπως καταλαβαίνεις, κάθομαι σε μια καρέκλα και σου γράφω τον πόνο μου, νηστικός και απογοητευμένος. Μακάρι να είχα μπροστά μου ένα τρυφερό κατσικάκι, μια ζουμερή κοτούλα ή έστω ένα ζωηρό κουνελάκι!

Περιμένω με ανυπομονησία τα δικά σου νέα.

Με αγάπη,

ο φίλος σου, Ευγένιος

Ηλία Λοΐζος, Α4

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Είμαι τώρα στο σπίτι μου, επιτέλους, μετά από μια αφάνταστα κουραστική μέρα. Μια μέρα που δεν πρόκειται να ξεχάσω ποτέ!!! Μια μέρα που μου δημιούργησε πολλά και περίεργα συναισθήματα. Μια μέρα που μ' έκανε να σκεφτώ και να αναθεωρήσω πολλά μέσα μου.

Ξύπνησα πρωί-πρωί και το άδειο μου στομάχι με ταλαιπωρούσε ιδιαίτερα, αφού είχα πέντε μέρες να το φροντίσω. Πέντε ολόκληρες μέρες να βάλω μια μπουκιά στο στόμα μου. Βγήκα λοιπόν έξω αποφασισμένος να κυνηγήσω για το φαγητό της μέρας μου, που τόσο πολύ είχα ανάγκη.

Περπατούσα και παραμιλούσα αφού τίποτα δεν έδειχνε ότι θα κατάφερνα να φάω και σήμερα έστω και μια μπουκίτσα. Εκεί που ήμουν τελείως απελπισμένος και εξαντλημένος, έτοιμος να παραδώσω τα όπλα, εμφανίζεται μπροστά μου μέσα σε ένα αμπέλι ένα στρογγυλό λαχταριστό αρνί. Εκεί από το πουθενά ήταν λες και ο θεός να άκουσε τον πόθο μου για λίγο φαγάκι, είχε ακούσει το στομαχάκι μου που γουργούριζε από πείνα και το έστειλε μπροστά μου. Το αρπάζω λοιπόν και το βάζω στα πόδια. Μα για κακή μου τύχη, μια ομάδα αμπελουργών φαίνεται το έψαχνε και μ' έβαλε στον στόχο. Μάζεψα όλη τη δύναμη που μου είχε απομείνει και άρχισα να τρέχω σαν ελάφι. Έτρεχαν αυτοί έτρεχα και εγώ. Σε κάποια στιγμή κατάφερα να τους ξεφύγω μέσα από κάποιους θάμνους.

Εκεί λοιπόν που άρχισα να ονειρεύομαι το λαχταριστό αρνάκι στον φούρνο, χωρίς να το πάρω καλά-καλά είδηση, και όπως το κρατούσα σφικτά μια αρκούδα πετάγεται μπροστά μου από το πουθενά και μου αρπάζει το «φαγάκι» μου. «Τι κάνεις εκεί; Είναι το δικό μου αρνί!!» Της φώναξα με το παραπάνω και με πόνο καρδίας... «Πώς αρπάζεις έτσι το ξένο αρνί... Μου ψέλλισε ένα ξερό, «Ξέρω τι κάνω... τιμωρώ τον κλέφτη...» Απογοητεύτηκα, δάκρυσα από απελπισία και μετά όμως άρχισε ένας εσωτερικός πόλεμος. «Μήπως η αρκούδα είχε δίκαιο; Δεν κυνήγησα το φαγητό μου... αλλά το έκλεψα από κάποιον άλλο; ... Μήπως τελικά αυτή η πράξη ήταν η θεία δική... ή μήπως τελικά θα πρέπει να γίνω πιο δραστήριος, πιο αγωνιστής και όχι κλεφτρόνι που αρέσκεται στα εύκολα. Ή μήπως να γίνω τελικά χορτοφάγος; Τι λέτε να κάνω;;;;;»

Κυριακίδης Γιώργος, Α4

ΟΙ ΜΟΥΣΕΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 2017

Μούσα της Μόδας

Μούσα της Μουσικής

Μούσα της Τεχνολογίας

Μούσα του Χορού

Μούσα της Μαγειρικής

Στέλιου Αίγλη, Γ7

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Βαρελλά Κατερίνα, Γ2

Στούτλη Μαρί-Τερέζ, Γ6

ΟΤΑΝ Ο ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΗ...

Πίσω στο χρόνο, ή μπροστά; Μπερδεύτηκα…

Οι συνθήκες αναγκάζουν τον Σωκράτη να ταξιδέψει στη Γαλλία αρχές Ιουλίου του έτους 1789. Καταφθάνει ως χρονοταξιδιώτης στο παλάτι του Λουδοβίκου με στόχο να τον προβληματίσει για τη συμπεριφορά του και όσα ακολούθησαν στο σφαιριστήριο. Ο Λουδοβίκος βέβαια δεν είναι ενήμερος για τον σκοπό της επίσκεψής του. Έχει ακούσει ότι ο Σωκράτης, μετά τον άδικο θάνατό του, συνηθίζει να ταξιδεύει στον χρόνο και να συνομιλεί με ηγέτες, ρήτορες και σοφιστές. Ποιος ξέρει άραγε γιατί το κάνει αυτό; Μυστικοπαθής όπως πάντα δεν συνηθίζει να αποκαλύπτει τους σκοπούς του. Έτσι και τώρα, ο Λουδοβίκος έμαθε ότι ο Σωκράτης βρίσκεται στις Βερσαλλίες και ζήτησε συνάντηση μαζί του. Δεν ήταν λοιπόν δυνατό να του αρνηθεί κάτι τέτοιο, αν και αυτή την εποχή είχε τόσα πολλά προβλήματα που δεν ήξερε από πού να πιαστεί. Ποιος ξέρει; Ίσως ο Σωκράτης να του έδινε τις λύσεις που αναζητούσε.

Σ: Σε χαιρετώ Λουδοβίκε. Είναι ιδιαίτερη τιμή που με δέχεσαι στο παλάτι σου. Πώς είσαι; Όλα καλά;

Λ: Ε, λέμε τώρα.. Όλα πάνε απ' το κακό στο χειρότερο.

Σ: Γιατί το λες αυτό; Η αλήθεια είναι ότι φαίνεσαι αρκετά συννεφιασμένος.

Λ: Αντιμετωπίζω πολλά προβλήματα με την Τρίτη τάξη. Απαιτούν μεταρρυθμίσεις και παραπονιούνται ότι υπάρχει ανισότητα. Όλο τους εαυτούς τους σκέφτονται και δεν ικανοποιούνται με τίποτα! Κανείς δεν θέλει να πληρώνει φόρους. Πώς γίνεται αυτό, μου λες;

Σ: Και τι επιχειρήματα σου έχουν δώσει για αυτήν τους την παράλογη απαίτηση;

Λ: Σαν τι επιχειρήματα να μου έχουν δώσει; Φώναζαν αλαφιασμένοι μα εγώ ευθύς τους τιμώρησα φορτώνοντάς τους με νέους φόρους.

Σ: Και έτσι θαρρείς πώς έπραξες ορθά; Αλήθεια, θα ήθελα πολύ να ακούσω τη γνώμη σου. Πώς πιστεύεις ότι κυβερνείται δίκαια ένα κράτος;

Λ: Μα φυσικά χρειάζεται ένας ικανός ηγέτης, ο οποίος να επιβάλλει την ορθή τάξη πραγμάτων και να κυβερνά σύμφωνα με τους νόμους.

Σ: Ποια είναι αλήθεια τα χαρακτηριστικά ενός ικανού, όπως λες, ηγέτη; Μήπως να συνεχίζει να διοικεί με βάση αυτά που έχει παραλάβει από τους προκατόχους του ή να εργάζεται για το συμφέρον του λαού έστω και αν αυτό είναι ενάντια στο δικό του;

Λ: Μα το δεύτερο φυσικά, απάντησε ευθύς ο Λουδοβίκος χωρίς να συνειδητοποιήσει πόσο εύκολα είχε πέσει στην παγίδα του Σωκράτη. Ένας ικανός ηγέτης, συμπλήρωσε, διοικεί με γνώμονα τη δικαιοσύνη και είναι σε θέση να προβαίνει σε μεταρρυθμίσεις και αλλαγές, για να επικρατεί η ισότητα.

Τώρα ένιωθε σίγουρος πως είχε εντυπωσιάσει τον Σωκράτη.

Σ: Και τι απ' όλα αυτά έχεις κάνει εσύ Λουδοβίκε;

Λ: Εμμ.. Δεν καταλαβαίνω τι εννοείς...

Σ: Μήπως δεν έχεις κάνει και πολλά από αυτά που λες; Θα σου θυμίσω όσα είπα και στον Πρωταγόρα, αν τον έχεις ακουστά, σπουδαίο σοφιστή που είχε όραμα να διδάξει την πολιτική αρετή. Οι Αθηναίοι, ένας από τους οποίους είμαι και εγώ, ήταν λαός σοφός, ομιλούσαν με παρρησία και διακρίνονταν για τις δημοκρατικές τους αρχές. Όταν λοιπόν ήθελαν να πάρουν μία γνώμη καλούσαν πάντα έναν ειδικό να μοιραστεί τις γνώσεις του μαζί τους και να τους συμβουλεύσει για το σωστό και ωφέλιμο. Μόνο σαν έπρεπε να πάρουν αποφάσεις για τη διοίκηση της πόλης, άκουγαν τον κάθε πολίτη ανεξάρτητα από το επάγγελμά του. Και αυτό γιατί την πολιτική αρετή μπορεί να την κατέχει καθένας ανεξάρτητα από τον τίτλο του. Και είναι πολλές φορές που είδα πολίτες από τις κατώτερες τάξεις να την κατέχουν καλύτερα από αυτούς που διοικούν. Γιατί να ξέρεις, η πολιτική αρετή, είναι πάγια θέση μου, πως ούτε διδάσκεται ούτε κληροδοτείται. Συνεπώς, όλοι αυτοί που μαζεύονται γύρω σου, για τον κλήρο και τους ευγενείς μιλώ, δεν την κατέχουν περισσότερο από το 98% του λαού σου, που αποτελεί την Τρίτη τάξη. Δεν πιστεύεις λοιπόν και εσύ πως θα ήταν φρόνιμο να έδινες την ευκαιρία και σε αυτούς να ακουστούν;

Λ: Όλα αυτά που λες ακούγονται ορθά. Μα πρέπει και εσύ να παραδεχτείς πώς δεν είναι όλα τόσο εύκολα. Ο καθένας σκέφτεται τον εαυτό του και το συμφέρον του και αυτό θα υποστηρίξει. Εμένα όμως ποιος θα με σκέφτει; Αυτοί είναι επαναστάτες και με θεωρούν έναν σκληρό μονάρχη που δεν σκέφτεται τον λαό του. Ακόμη και στην Αντουανέτα καταλογίζουν πως δήθεν αντιμετωπίζει την πείνα του λαού με απάθεια, καλώντας τους να φάνε παντεσπάνι. Λόγια ψευδή που ποτέ δεν έχει ξεστομίσει, μα θαρρώ πως θα γραφτούν στην ιστορία και θα της τα καταλογίζουν μια ζωή. Και τι περιμένουν από εμένα; Βασιλιάς είμαι.

Σ: Εγώ δεν έχω τίποτα άλλο να σου πω, παρά μόνο να σκεφτείς τις δικές σου ευθύνες και να βρεις έναν τρόπο να ανατρέψεις την κατάσταση. Καινούριος αέρας φυσάει τώρα Λουδοβίκε. Διαφωτισμός ονομάζεται. Ο λαός διεκδικεί φυσικά και πολιτικά δικαιώματα. Και αν ρωτάς τη γνώμη μου, καλά κάνει. Το πλήρωμα του χρόνου έχει φτάσει.

Λ: Δίκαιο έχεις. Ίσως και να μην είμαι αυτός που πιστεύω. Τώρα πια μπορώ να δω ότι όλο αυτό το διάστημα ενεργώ λανθασμένα. Θα έπρεπε να διοικώ καλύτερα το κράτος. Να υπάρχει ειρήνη και όχι διχασμός. Να ακούω πιο συχνά τον λαό και να φροντίζω να επικρατεί ισότητα και ισονομία, ώστε όλοι να ζουν αρμονικά χωρίς προβλήματα.

Σ: Και τι θα κάνεις αυτήν τη στιγμή για να βελτιώσεις την κατάσταση;

Λ: Τώρα που το σκέφτομαι θα έπρεπε να έκανα ριζικές αλλαγές εξ αρχής. Πρέπει να αφαιρέσω μερικά προνόμια από τον κλήρο και να τον εξισώσω με την Τρίτη Τάξη. Σε ευχαριστώ Σωκράτη που με βοήθησες να δω την αλήθεια.

Έτσι ο χρονοταξιδιώτης Σωκράτης έφυγε ικανοποιημένος και συνέχισε τις επισκέψεις στον χρόνο, με την ελπίδα να αλλάξει τον κόσμο και να φωτίσει αυτούς που διοικούν. Ο Λουδοβίκος, από την άλλη, όπως συμβαίνει σε κάθε εποχή σύντομα ξέχασε τα λόγια του Σωκράτη. Στην πράξη ποτέ δεν ήταν διατεθειμένος να ζήσει τη ζωή του όπως ο λαός. Εξάλλου οι πολίτες, κάθε εποχής, τόσα και τόσα υπομένουν και ποτέ δεν διαμαρτύρονται. Ποιος θα τους αλλάξει τώρα τα μυαλά; Κι όμως, κάποια στιγμή, όπως είπε και ο Σωκράτης, φτάνει το πλήρωμα του χρόνου.

Φράνσις Στέφανος, Γ7

Φωτίου Λοΐζος, Γ7

Χριστοδουλίδου Μαρία, Γ7

Ο ΤΟΠΟΣ ΜΟΥ ΚΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ—ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Γλυκιά ανάμνηση του μέλλοντος

Η χρυσή κουκκίδα στο πέλαγος
που γύρω της γλυκά την αγκαλιάζει,
το καταγάλανο κύμα της Μεσογείου,
έχει καρδιά χωρισμένη στα δυο
με πράσινη μπογιά χαραγμένη.
Μια πράσινη μπογιά που χωρίζει
σαν διάφανος τοίχος
τα σπίτια μας,
την μυρωδιά των πορτοκαλεώνων μας,
την ιστορία των προγόνων μας.
Εκεί που άφησε ο Διγενής Ακρίτας
του χεριού του το αποτύπωμα,
εκεί τώρα η σημαία των εχθρών
μας στιγματίζει.
Εκεί που δίπλα στους ανεμοδαρμένους βράχους
του βόρειού μας λιμανιού
χάζευαν παιδιά, οι παππούδες μας,
τώρα εκεί
οι βάρβαροι που χάραξαν την πατρίδα μας
γλεντούν.
Άραγε θα μπορέσουν να μας συγχωρέσουν ποτέ,
αυτά τα μικρά, ανέμελα παιδιά
που γλεντάμε μαζί τους;

Σιάμισιη Κωνσταντίνα, Γ3

Συνέχιση του ποιήματος «Μποτίλια στο πέλαγο» του Γ. Σεφέρη

Στους τρεις βράχους, χτυπάει βάναυσα
το κύμα του Αιγαίου
σαν πέπλο γαλάζιο, τους σκεπάζει.
Λίγα καμένα πεύκα, αγνοφαίνονται στον λόφο.
Εγκλωβίζοντας ανάμεσα στους κορμούς τους,
το εγκαταλελειμμένο ρημοκλήσι
που αντανακλούσε στο λευκό του χρώμα
ο χρυσοκόκκινος ήλιος της αυγής.

Σιάμισιη Κωνσταντίνα, Γ3

ΚΥΠΡΟΣ

Κύπρος, ένα μαγευτικό νησί,
Μονάχα μια υπάρχει στη γη,
Ιστορία, ταξίδια και φαγητά
Γεμάτο γνώσεις, γεύσεις και ψηφιδωτά.

Έχει ιστορία πλούσια!
Ενώ για τους άλλους είναι ανούσια,
αλλά σαν την Κύπρο δεν υπάρχει καμιά
που για μας σκοτώθηκαν για τη λευτεριά.

Η Κύπρος γεμάτη με αγάπη και χαρά
Θα σε φιλοξενήσει με ανοιχτή την αγκαλιά,
Θα σε ταξιδέψει σε μέρη ονειρικά
Που δεν θα τα δεις αλλού ποτέ ξανά

Μουσικές, χορούς παραδοσιακούς,
τσιμπούσια, καντήλα με πολλούς ρυθμούς
Στην Κύπρο έχεις λόγο για να 'ρθείς
Αν θες εμπειρίες αξέχαστες να ζεις.

Καλαβίτη Νικολέτα , Γ3

ΚΥΠΡΟΣ

Η Κύπρος, η Πατρίδα μας
η πολυαγαπημένη,
πολλούς εχθρούς εγνώρισε
στο πέρασμα αιώνων.
Κατακτητές και βάρβαροι
θελήσαν να την κλέψουν.
Με πόλεμους, με θάνατο
με δόλο να κουρσέψουν.
Κι ακόμα βασανίζεται
και σήμερα, όπως πάντα.
Το 74 οι Τούρκοι την μοιράσαν
στα δύο την εσκλαβώσαν
με πρόσφυγες, με ορφανά,
χαροκαμένες μάνες.
Μα ο κόσμος της εστάθηκε
Και στέκεται και ακόμα
Περήφανος και αλύγιστος
Ανάσταση και λευτεριά
θα ζήσει τούτη η χώρα.

Καυκαλιά Μαρίνα, Γ3

ΚΥΠΡΟΣ

Κύπρος το νησί της ομορφιάς
Της Αφροδίτης η χαρά
Κύπρος η χώρα του πολιτισμού

Τα χώματα σου είναι ιερά
Για σένα πάλεψαν παλικάρια σκληρά
Όλοι ποθούν εσένα να κατακτήσουν
Στους κόλπους σου να κατοικήσουν

Η ιστορία σου λαμπρή
Γι' αυτό και τόσο ποθητή
Πότε δεν θα σ' αφήσω
Στον εχθρό δε θα σα σε παρατήσω
Πατρίδα μου γλυκιά σε αγαπώ
Σε εσένα οφείλω μεγάλο ευχαριστώ
Μου έμαθες να σε έχω σαν θεό
Και στον αγώνα να μην σε παρατώ

Κυριάκου Γιώτα, Γ3

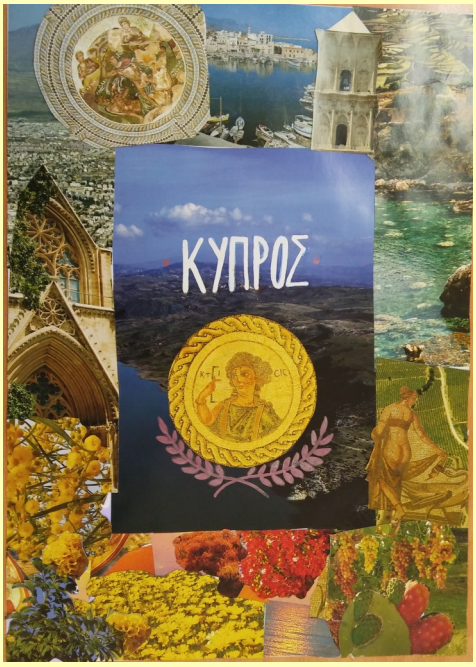

Βαρελλά Κατερίνα, Γ2

Βαρελλά Κατερίνα, Γ2

2ο ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΣΗΣ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ

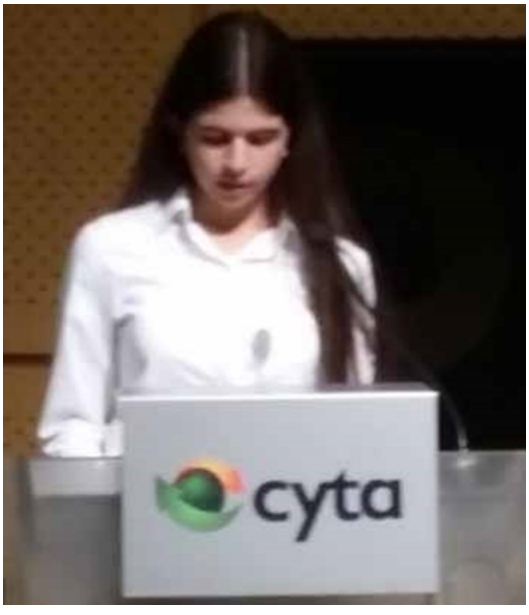

Το Γυμνάσιο Λινόπετρας συγχαίρει τη μαθήτρια του Ραφαέλλα Σπύρου του Γ6 που πήρε το 2οβραβείο ποίησης με θέμα τη Διαφθορά. Ο 2ος Διαγωνισμός Ζωγραφικής και Ποίησης διοργανώθηκε από τη Διεθνή Διαφάνεια ΚΥΠΡΟΣ – Οργάνωση κατά της διαφθοράς που έχει όραμα την ενδυνάμωση της κοινωνίας απαλλάσσοντας την καθημερινή ζωή των ανθρώπων από τη Διαφθορά και με στόχο την προώθηση της Διαφάνειας, της Ακεραιότητας και της Λογοδοσίας. Στον διαγωνισμό συμμετείχαν μαθητές από δημόσια και ιδιωτικά σχολεία της Κύπρου.

Η βράβευση των νικητών έγινε την Παρασκευή, 8 Δεκεμβρίου 2017 στο αμφιθέατρο της CYTA στην παρουσία του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού κ. Καδή, του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, του Υπαρχηγού της Αστυνομίας και άλλων επισήμων.

«Έστι δίκης οφθαλμός ως τα πάνθ' ορά»

"Έστι δίκης οφθαλμός ως τα πάνθ' ορά"
Για να κυριαρχεί η Δικαιοσύνη,
κράτα μακριά τη διαφθορά.
Με θάρρος λογοδότησε
το Μέλλον μας ώθησε.

****

Τον Νόμο, μην παραβιάζεις
όποια και αν είναι η αιτία.
Ας υπάρξει Διαφάνεια
παντού, η Δημοκρατία.

****

Το Δίκαιο και το Σωστό,
Όλοι να το τηρούμε.
Τον Κόσμο απ' τη διαφθορά
να σώσουμε μπορούμε!

****

Μην είσαι επιφανειακός,
κράτα την ακεραιότητά σου.
Μην αφήσεις το άδικο
να' ναι η Ταυτότητά σου.

****

Είμαστε Όλοι Υπεύθυνοι
τον Κόσμο οδηγούμε.
Αν κάποιος στρίψει στο κακό.
όλοι μας θα πονούμε.

****

Όσο ακόμα ξημερώνει
τίποτα κρυφό δε μένει.
Δε θα ζούμε σαν να είμαστε
στον Τόπο μας, ως ξένοι.

****

Αν την Κοινωνία δε σεβαστείς,
τους Νόμους θα προδώσεις.
Στους Απογόνους σου κακό
μέλλον ευθύς θα δώσεις.

****

Μπορείς να κάνεις το σωστό,
και αυτό πρέπει να κάνεις!
Τον Συνάνθρωπό σου
υπόψη σου να λαμβάνεις.

****

Κανείς δε θέλει να ζει
σε κόσμο διεφθαρμένο,
αλλά για μια ανταπόκριση
πρέπει να επιμένω.

****

Ας ζήσουμε σε ένα Κόσμο ,
που θα υπάρχει Αλληλεγγύη.
Η Δικαιοσύνη για πάντα,
Πάντα θα ισχύει.

****

"Έστι δίκης οφθαλμός
ως τα πάνθ' ορά".
και αυτό πάει να πει:
τέλος στη δ ι α φ θ ο ρ ά.

Σπύρου Ραφαέλλα, Γ6

Παιχνίδια Δημιουργικής Γραφής

Οριζόντια

2. Έτσι αρχίζει ένα βιβλίο
4. Από εκεί δανειζόμαστε τα βιβλία
6. Κάποια βιβλία χωρίζονται σε...
7. Εκεί βρίσκουμε τα κεφάλαια του βιβλίου
9. Τα έχουμε στη σχολική τσάντα

Κάθετα

1. Έτσι τελειώνει ένα βιβλίο
3. Έτσι λέγεται αυτός που γράφει ένα βιβλίο
5. Η αγάπη για ανάγνωση
8. Κειμενικό είδος
10. Την έχουμε όταν διαβάζουμε ένα λογοτεχνικό βιβλίο
11. Πολυτροπικό κείμενο

Λύσεις

εισαγωγή,βιβλίο,πρόλογος,αγωνία,βιβλιοθήκη

φιλαναγνωσία,περιέχομενο,επίλογος,κεφάλαια,κόμικς,συγγραφέας,

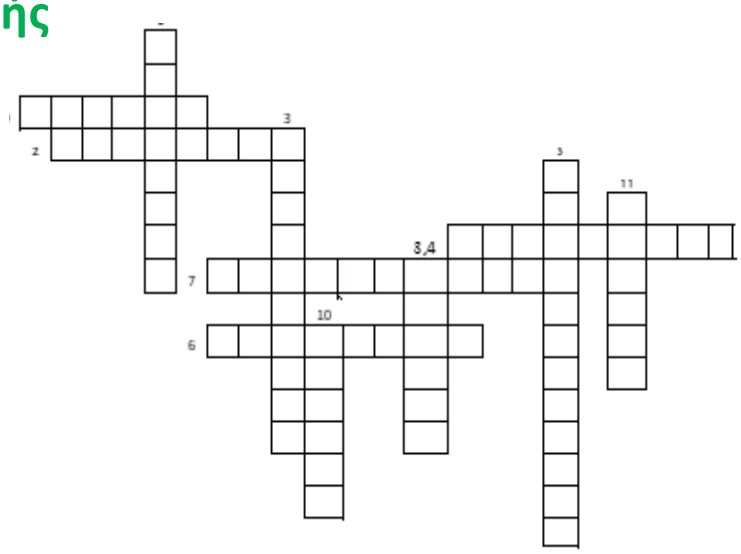

Νικολάου Μαρίλια, Β7

Βαρελλά Κατερίνα, Γ2

Paulina Kryzanowska, Γ2

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Σε αυτό το νησί γεννήθηκε η συγγραφέας Έλλη Αλεξίου.

2. Αυτό σπούδασε στη Γερμανία ο Καζαντζάκης.

4. Σε αυτό το Υπουργείο κατέλαβε το αξίωμα του υφυπουργού ο Καζαντζάκης

6. Μεγάλη αγάπη του Καζαντζάκη.

8. Η Ελλη Αλεξίου υπηρέτησε στο Γ΄ Χριστιανικό Παρθεναγωγείο ως...

11. Τίτλος ποιήματος του Καζαντζάκη που έχει τον ίδιο τίτλο με ένα από τα έπη του Ομήρου.

13. Η Ελλη Αλεξίου έγραψε αρκετά ...

15. Ο Καζαντζάκης σπούδασε στο τμήμα ... της Αθήνας.

16. Εκεί εγκαταστάθηκε η Έλλη Αλεξίου μετά τον γάμο της.

17. Όπως ο Καζαντζάκης έτσι και η Αλεξίου ασχολήθηκε με τη ...

ΚΑΘΕΤΑ

1. Τίτλος θεατρικού έργου του Καζαντζάκη · Πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδας (επίθετο)

3. Η Ελλη Αλεξίου Έγραψε τη βιογραφία αυτού του σπουδαίου άνδρα.

5. Έτσι ονομάζεται ο Καζαντζάκης.

7. Σε αυτήν τη χώρα σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες ο Καζαντζάκης.

9. Σε αυτό το λογοτεχνικό είδος ανήκει το έργο του Καζαντζάκη "Αναφορά στον Γκρέκο".

10. Αυτή είναι η καταγωγή του Καζαντζάκη.

12. Η Ελλη Αλεξίου εργάστηκε για 19 χρόνια ως...

14. Σε αυτήν την πόλη γεννήθηκε ο Καζαντζάκης.

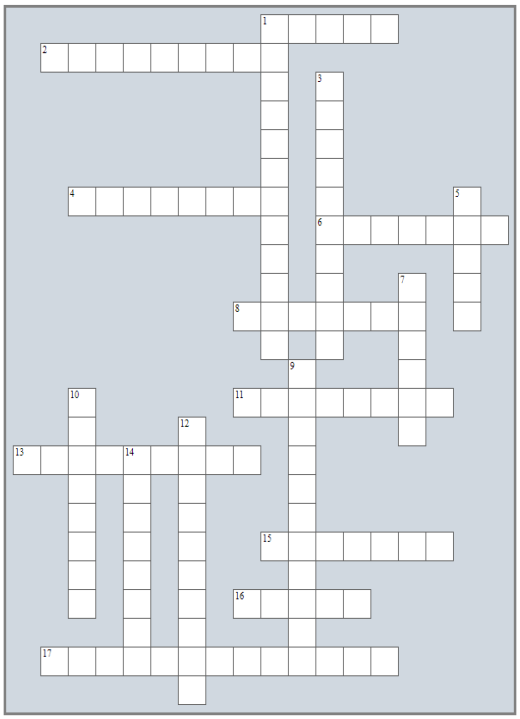

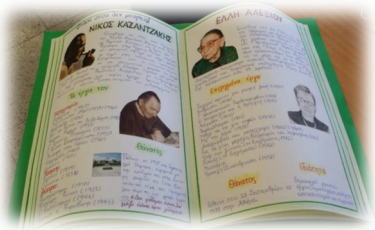

Αντωνίου Ελπινίκη, Α6

Αντωνίου Ράδε, Α6

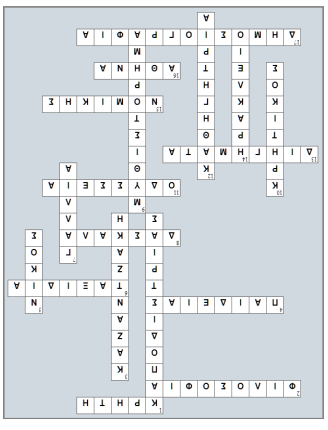

Οι μαθητές σε … ΒΙΒΛΙΟΤΡΕΛΑ!

Και το σώμα σύμμαχος του βιβλίου...τα παιδιά ενώνονται και σχηματίζουν σώμα με σώμα το μήνυμα της εφημερίδας και του διαγωνισμού!!!

Γιατί και με τη μη λεκτική επικοινωνία τα μηνύματα μπορούν να ηχήσουν στα αυτιά και να στοχεύσουν απευθείας στην ψυχή και στην καρδιά…

Συντακτική Ομάδα

Δημιουργία Νίκου Κυπριανού

ΓΙΟΡΤΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΙΝΟΠΕΤΡΑΣ!!!

Όπως κι αν το δεις τα βιβλία φωτίζουν και κάνουν τη ζωή πιο όμορφη, πιο χρωματιστή. Ευχές για ζεστά και ευλογημένα Χριστούγεννα με τη συντροφιά πάντα όμορφων ανθρώπων και φωτεινών βιβλίων.

Φέτος τα Χριστούγεννα κάνουμε δώρα βιβλία για έναν πλανήτη πιο ανθρώπινο, πιο πολιτισμένο.

Ευχόμαστε το 2018 τα βιβλία να αγκαλιάσουν τον κόσμο και να βρουν στην καρδιά του κάθε ανθρώπου τη θέση που τους αξίζει.

Συντακτική ομάδα

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ!

Το βιβλίο συναντά τη γεύση στη ΔΡΑΣΗ «ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ— ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ» και γίνεται έμπνευση για τα παιδιά του ΔΡΑ.Σ.Ε τα οποία μαζί με την εκπαιδεύτρια παρουσιάζουν τη γλυκιά γεύση που αφήνουν τα βιβλία στους βιβλιοφάγους φίλους.

Γίνε λοιπόν και συ βιβλιοφάγος. Το βιβλίο μπορεί και θρέφει και την ψυχή και το σώμα!

Συντακτική Ομάδα

Πρόγραμμα ΔΡΑ. Σ. Ε. Δράση «Μαγειρική-Ζαχαροπλαστική»

Εκπαιδεύτρια: Παναγιώτα Μιχαήλ

Η εφημερίδα διατίθεται και σε ηλεκτρονική μορφή στην ιστοσελίδα μας: http://gym-linopetra-lem.schools.ac.cy/

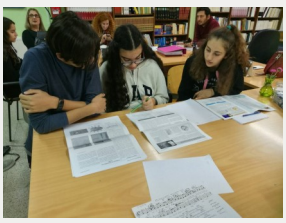

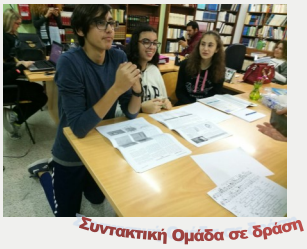

Συντακτική Ομάδα σε δράση